

శిల్ప సాహిత్య పరిపత్రిక

WHEEL
MILK
TAPALIN

13-7-79
75 ప్రేమలు

హిందూ ప్రభువులు ప్రేమించగలరే

“అహా!”

వాదూ ప్రేమిస్తారు. ప్రేమిస్తున్నా మనుకుంటూ కామిస్తారు. ఆ కామాంధత వారిని ఎంతటి అకృత్యాలకైనా పాల్పడ జేస్తుంది. అధికారం దుర్బినియోగమవుతుంది. పదవులు పోచికలవుతాయి... ఆ అధికార వైభోగం ముందు మోకరిల్లే వారి ఆశలూ, వ్యామోహాలూ వారి పతనాన్ని అదుపు చేయలేవు” అంటుంది ప్రఖ్యాత రచయిత్రి కమలాదాస్

ఈ విషయాన్నే నిర్భయంగా చిత్రించింది తన ‘కుక్కలు’ నవలలో

‘చతుర’ జూలై సంచికలో సమర్పిస్తున్న సమగ్ర నవల ‘కుక్కలు’ తెలుగు పాఠకులకు ఒక కొత్త ప్రపంచాన్ని చూపిస్తుంది. ఆశ్చర్య చకితులను చేసే ఆలోచింప జేస్తుంది నవలతో పాటు అదనంగా మినీ కథలు, అద్భుత చతుర ప్రపంచం... రంగుల ఆఫ్ సెట్ ముద్రణలో 192 పేజీల నవనవలా తేదిక ‘చతుర’ వెల కేవలం 125 పైసలే

చతుర

ప్రతినెలా 1వ తేదీకి వెలువడే

విశిష్ట మాస పత్రిక

Marketed by
Margadarsi Marketing

PRIVATE LIMITED Eenadu Compound, Hyderabad-500 004

**నిన్నుండేదానికి
ఇప్పుడే పొందండి**

అంగ్లంట్ అనేర్గతంగా మాట్లాడటం నేర్చే సులభమైన, సరళమైన పద్ధతి

"రేపిడెక్స్" ఇంగ్లీష్ స్పీకింగ్ కోర్స్

రేపిడెక్స్ పద్ధతి:-

నిత్య వ్యవహారంలో ఉపయోగించే అంగ్ల భాషను క్రమబద్ధమైన పద్ధతిలో చదువుతూ నేర్చుకునేందుకు, అర్థం చేసుకునేందుకు ఒక సహజమయిన, సులభమైన పద్ధతి... ఎలాగంటే చిన్నపిల్లలు బడికి వెళ్ళకముందే ఇంట్లోనివారి మాటలు విని సంభాషించటం నేర్చుకున్నట్లు అన్నమాట.

దిగువ పేర్కొన్న యువతీ-యువకులు, స్త్రీ-పురుషుల కోసమై

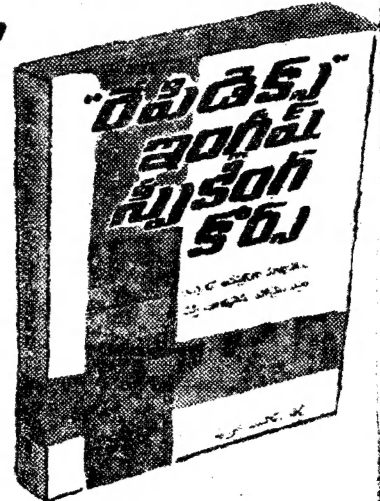
- * అండర్ గ్రాడ్యుయేటలు కూడా ఇంగ్లీషు మాట్లాడటానికి సరికొచ్చినవారు.
- * ఇంటర్మీడియట్ లో అనుభిక్షించినవారు, మంచి ఉద్యోగాలు రానివారు.
- * కళాశాలలో, సంఘంలో, క్లబ్బులో ఆధునిక యువతీ యువకులతో కలసి మెలసి తిరుగలేక పోతున్నవారు.
- * బాగా చదువుకున్న పక్కింటి గృహిణులతో, చుట్టాలతో లేదా ఇతర నాగరిక కుటుంబ సభ్యులతో కలసి మెలసి తిరుగలేనివారు, ఇంగ్లీషు కాన్వెంషన్లలో చదివించలేని ఉత్తరద్రులు తమ పిల్లలకు ఇంటివద్ద చదివించి యోగ్యులుగా చేసేందుకు ఇది అత్యంత సహాయకరమైనది.
- * వ్యాపారి లేదా కొట్టు యజమాని ఏ అధికారికతను సృష్టించి మాట్లాడలేకపోతే, చదువున్న వ్యక్తికి ఉద్యోగమిచ్చి సరిగా పని చేయించుకోలేకపోయినచో ఇది విప్లవదేహంగా సహాయపడుతుంది.

— అంతే కాదు జీవితంలో ప్రతి మెట్టుకు పునాది
"రేపిడెక్స్ ఇంగ్లీష్ స్పీకింగ్ కోర్స్"
 విజయానికి గ్యారంటీ!

దీన్ని వాచు గ్యారంటీ
 మీకు 'రేపిడెక్స్ కోర్స్' నుత్తు పని కలిగించడం
 పాతే పుస్తకాన్ని తిరిగి పంపండి. తపోలా భర్తీలు
 మిగిలినవి మిగిలిన పైకమంతా మీకు
 రుచిస్తాయి.

'రేపిడెక్స్ కోర్స్' అన్ని పుస్తకాల దుకాణాలలోను, బస్సు స్టాండులలోను, రైల్వే స్టేషను మరియు విమానాశ్రయాల్లోని బుక్ స్టాల్స్ లోను దొరుకుతుంది.

పెద్ద పైజులో
408 పుటలు
వెల : రు. 18-00
ఉపాలా ఖర్చులు:
రు. 5-00

రేపిడెక్స్ కోర్స్ లోని ప్రత్యేకతలు:-

- * సరియైన ఉచ్చారణ కోసమై పాఠాలన్నీ ఇంగ్లీషు లోను, మరియు తెలుగు లిపిలో కూడా ఉన్నాయి.
- * విభాషనైనా నేర్చుకునేందుకు ఇంతవరకు జాతీయ, అంతర్జాతీయ పరిశోధనల ఆధారంగా తయారు చేయబడిన మొట్టమొదటి కోర్స్.
- * సుమారు 2500 కి పైగా నిత్యం ఉపయోగించే ఇంగ్లీషు పదాలు, మీ ధృవ్యూటనను పూర్తిగా పొందొచ్చు.
- * సుమారు 4500 కు పైగా చిన్న చిన్న సంభాషణ వాక్యాలు-అంటే, ఇంట్లో లేదా కార్యాలయంలో, కళాశాలలో, లేదా క్లబ్బులో, విందులో లేదా సంఘంలో...
- * ప్రేయసి-ప్రయులు, ఆలు-మగలు, అధికారి-గుమస్తా, వ్యాపారి-కొనుగోలుదారు, పెద్ద-చిన్నతో...
- * ప్రయ సంభాషణలు, అభివందనము, అభినందనము, ప్రాక్షుప్తాచుట, కుదార్పటంలో...
- * మానసికానందం, అరోగ్యం, అన్న-పానీయాలు, వేష-భూషణాలు, సామాజిక-రాజకీయ ప్రసంగాలు...
- * బులిఫోనులో, ఎదుటి మనిషితో, నభలో లేదా ప్రత్యేక సందర్భంలో...

— అంటే ఏ విషయం గురించయినా... ఏ అంతస్తు స్త్రీ-పురుషులతోనయినా... సరైన పద్ధతిలో నిస్సంకోచంగా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడేందుకు అవసరమైన సంభాషణలు.

"రేపిడెక్స్ ఇంగ్లీష్ స్పీకింగ్ కోర్స్" విజయానికి గ్యారంటీ!

ప్రకాశకులు :
పుస్తక మహల్, ఖారీ బావులీ, ఢిల్లీ-6.
PUSTAK MAHAL KHARI BAOLI, DELHI-110006

'RAPIDEX' COURSE AVAILABLE AT : BANGALORE :- Bangalore Book Bureau, Subedar Chet Ram Road. Subash Stores, Avenue Road. HYDERABAD :- Book Selection Centre, Rajkamal Book Centre. VIJAYAWADA :- Navodaya Publishers, Eluru Road Sree Venkateshwara Book Depot, Eluru Road. New Students Book Centre, Eluru Road. VISAKHAPATNAM :- Gupta Bros Books, Main Road, Book Centre, Main Road NELLORE :- Sri Srirama Students Emporium, Trunk Road, ALSO AVAILABLE at all leading book shops, Roadways Book Stalls, A. H. Wheeler's & Higginbothams Railway Bookstalls throughout South India.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే! స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా
మౌఖికపనమునకు
లోడ్ టూనికను
వాడన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉపశమనం పొందండి
ఈ లోడ్ పేర్కొనబడిన విధానమునకు
ఈ టూనికను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

నా పేరు _____
విధానము _____
PIN _____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్

హైదరాబాద్, మద్రాసు-4

పింజు: శివరామ్ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - విందరావడం

శుభవార్త

వాడీ ప్రవిణ, దీర్ఘరోగ నిపుణులు
డా. ఎన్. ఎన్. రావు, M.B.H., R.M.P.
గారిని సంప్రదించండి.

రావుస్ ప్రొడక్టుస్ & క్లినిక్,

చింతలబస్తీ, 6-2-961. తైలరాబాదు,
హైదరాబాదు-510004 (పీమియర్ కేస్ పండులో)

శరీర బలహీనత, పూరిత పెరుగుటగాని, చిన్నప్పటినుండి ఏమందువలన లాభకరమైన
అంగమాలా వుండవలసిన పైజాలో వుండకపోవుట, వరమాల బలహీనత, మానసికవ్యాధులు, ఫిట్నెస్,
భయం, గుండె దడ, రక్త ప్రసరణ ఎక్కువ గావడం లేక తక్కువ గావడం, పర్య విధమాలకు
దగ్గులు, ఉబ్బుపం, సాతికడుపు ఎత్తుగా పెరగడం, జలోదరం, కడుపు నొప్పి, గ్యాస్ట్రిక్ (ట్రబుల్స్)
లివర్ జబ్బులు, కడుపులో గాలిచేరుట, స్త్రీల ముట్టుకుట్టు నొప్పి, కమమవ్యాధి (విరంజనావరే)
మూత్ర వ్యాధులు మూలకంకు, శుభవ్యాధులు, స్త్రీలకుగాని, పురుషులకుగాని జలంపై ఒకటి
విమూలత, పిల్లలు లేకపోవుట, పిప్ప నొప్పి, వదుమునొప్పి, కీళ్లవ్యాధులు, వాపు, పిరు చేరుట, చర్మ
వ్యాధులు, పుండ్లు, ఎక్కువైనా చర్మము దళనరవిక్కుట, బోదవాపు, జ్వరం, వక్రవాతం మొదలైన
వ్యాధులు దీర్ఘ వ్యాధులుగా పరిణమించినపుడు మాత్రమే మీరు చికిత్స చేయవలసింది. ఆరుద
వ్యాధులు మీరు తీసుకోరు.

సంప్రదించు కాలం : ఉ. 7 గం. నుండి సా. 5 గం. వరకు
వరిక్షణీయ రు. 12/- చికిత్సకు అదనం.

ప్రతి వెం క్యాంపులు :- 4వ తేది : బచ్చాల్-మిహాక్టీ భవన్. 5వ తేది కర్నూలు-మ్యా ఉడిపి
హోటల్, పెద్ద మార్కెట్ వద్ద. 6వ తేది గుంటకల్ - (శిరాడ్డి. 7వ తేది కడప-ద్యారక
లాడ్డి. 8వ తేది తిరుపతి- వీరవల్ ఆనెక్స్ లాడ్డి. 9, 10 తేదిలు మద్రాస్-కామల విలాస్,
వెం. 5 ప్రాన్స్ బోవర్ స్ట్రీట్ (జి. టి.). 11వ తేది నెల్లూరు-రావం విహార్. 12వ తేది
గుంటూరు-ఉడిపి (శిక్కున్ భవన్, స్టేషన్ వరల్డ్. 13, 14 తేదిలు రాజమండ్రి -
కాంతివాన్ (మెయిన్ రోడ్), 15, 16 తేదిలో వైజాగ్ బృందావన్ లాడ్డి. 17వ తేది
విజయవాడ - మోడ్రన్ కేస్ లాడ్డి (గాంధీవగర్). 18వ తేది భవన్ మయూరగోకర్
(మెయిన్ రోడ్డి). 19వ తేది నరంగల్ - హోటల్ మురాలి. 20వ తేది నుండి హైదరాబాద్.

SWASTIK

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాళీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
స్థాపితం 1808
శివలెంక శంభుప్రసాద్
నివాసము :
[1938 - 1972]
తీక్రవారం : 13 7-79
నిర్వాహనా సం. ఆంధ్ర జ. చిత్ర
సంపుటము 72 : సంపుట 44
నివాసము :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్టల్ విజాది చందా రు. 41-60
ఆరు మాసాల చందా రు. 20-80
విడి ప్రతి వెల 75 పైసలు
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయాను క్రమణిక

కథలు	12
కావ్య సమీక్ష	12
అన్నా చెల్లెలు	26
కథలురాసే బాబు	36
ది (టైమ్)	43
నీరియల్ కథలు :	
రాగరేఖలు	6
అది ఒక సాంధ్యకాలం	20

వ్యాసాలు, శీతకలు :
ఉత్తరాది, కలకత్తా-5. హైదరా
బాద్ నోవేంబర్-10, పాలాక్షి-18.
బొమ్మల మహారాజం-19, నినిమా-22.
ధర్మ వనం-35, పామెలం కథలు - 42,
పంజాబ - 48, వారవలం-50.

ఉత్తరాలు

కథలు

22.6.79 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార పత్రికలో ప్రచురించిన ప్రభుత్వ తెలుగు కథ వందలవేల, బందా పత్రికలో ప్రచురించిన కథ, మిగిలి రెండు కథలు చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

15.6.79 సంచికలోని మూడు దినపత్రికలు, తొలి సంచికలో ప్రచురించిన కథలు, మిగిలి రెండు కథలు చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

మా ఆధునిక ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రికలో మూడు ప్రచురించిన ప్రభుత్వ పత్రికలు, చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

పి. వి. రామరాజు, పి. అప్పారాజు, [ఆంధ్రప్రదేశ్]

సిరియల్

మా ఆధునిక ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రికలో మూడు ప్రచురించిన ప్రభుత్వ పత్రికలు, చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

మా ఆధునిక ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రికలో మూడు ప్రచురించిన ప్రభుత్వ పత్రికలు, చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

(అంశం)

కృష్ణమంగళం వందలవేల "ఇది ఒక పాఠశాల" పేరిట "ఇంకా తెలుగుమొదలు పాఠశాల, మొదటి పాఠశాలకు, [పాఠశాల]

ఆంధ్రప్రదేశ్ వార పత్రికలోని పేరిట "ఇది ఒక పాఠశాల" పేరిట "ఇంకా తెలుగుమొదలు పాఠశాల, మొదటి పాఠశాలకు, [పాఠశాల]

మా ఆధునిక ఆంధ్ర పత్రిక వార పత్రికలో మూడు ప్రచురించిన ప్రభుత్వ పత్రికలు, చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

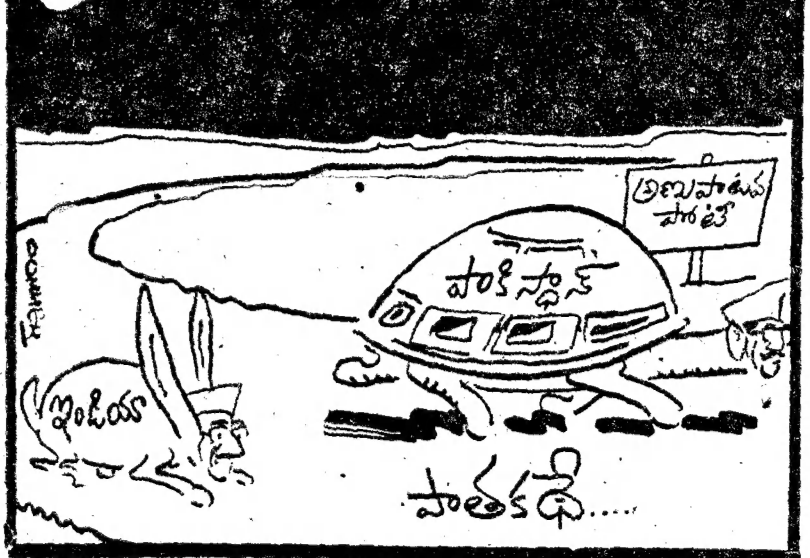
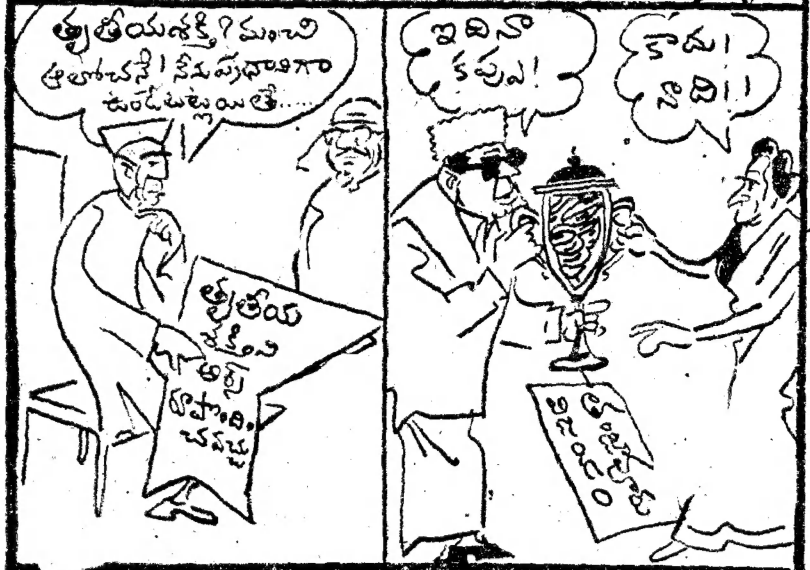
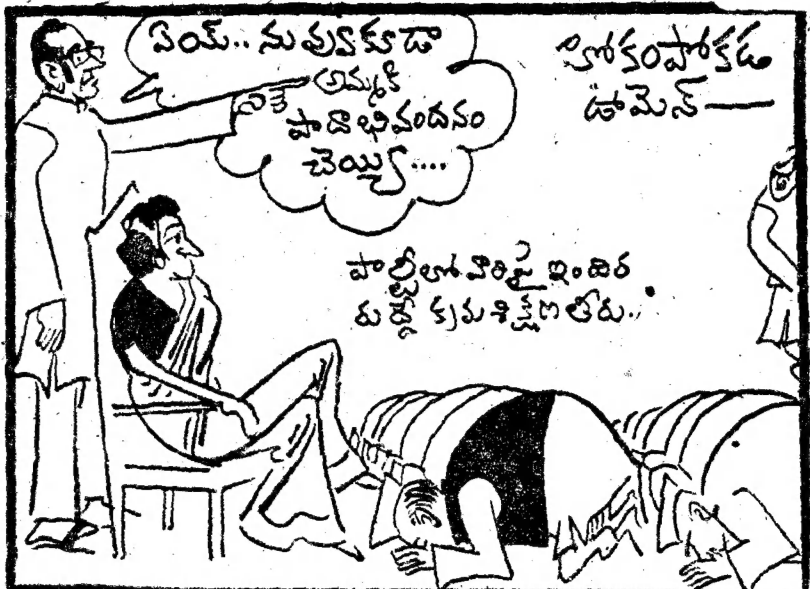
సౌదీ అరేబియాలో పత్రిక

8.6.79 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార పత్రికలో ప్రచురించిన ప్రభుత్వ తెలుగు కథ వందలవేల, బందా పత్రికలో ప్రచురించిన కథ, మిగిలి రెండు కథలు చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

ఇంకా తెలుగుమొదలు పాఠశాల, మొదటి పాఠశాలకు, [పాఠశాల]

బుందా పత్రికలో ప్రచురించిన కథ, మిగిలి రెండు కథలు చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

13-7-79 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార పత్రికలో ప్రచురించిన ప్రభుత్వ తెలుగు కథ వందలవేల, బందా పత్రికలో ప్రచురించిన కథ, మిగిలి రెండు కథలు చాలా దానివల్లనే, [వివరాలి]]

రాగరేఖామయి

సీరియల్
మాధవపెద్ది పుణ్యశీలాప్రసాద

16

(గత సంచిక తరువాయి)

నాకు మరి నేయింది. తెలియని చికాకు కలిగింది. దారినపోయే తద్దినాన్ని నా వెలివ రుద్దుకున్నానే అనిపించింది.

ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి? నా మడకు ముట్టుకుందే ఈ పిల్ల? అనలు ఈ పిల్ల దివర్ ఏమిటో - ఆ పిల్లకు ఏక్కడ దొరికిందో? రైలు ఇంకా సెల్లు అగినా నంగతి కనుక్కునేవాడే! కానీ ఇప్పుడు కర్తవ్యం ఏమిటి? ఈ పిల్లని ఏం చెయ్యాలి? నా కేంపట్టింది? వదిలేసి పోవాలి!

పెట్టెలో ఇంకా ఏం తను ఉంది లేదు? వాళ్ళలో ఎవరూ ఈ నంగతే పట్టించుకోవడంలేదు. నేను మాత్రం విందుకు పట్టించుకోవాలి? మానీ చూడనటు సరి! నేను దిగాల్సిన స్వేచ్ఛా దిగి పోతాను. అరవాత ఏమైతే నాకెందుకు? నానాథం - నా నంకావం నేనెందుకు పాడుకోవాలి? నా పోలికే మూడే నేనెందుకు చెడగొట్టుకోవాలి? ఈ విధంగా నరినరి విధాం పోయింది నా మనసు. ఈ ఆలోచనలతో నా చికాకు తగ్గలేదు. ఇంకా విక్కున్నాంది. మనసులో ఏదో అశాంతి-కోపం.

ఆ పిల్లమీద, ఆ పోర్లరుమీద, ఏవరిక మ్మన ద్వేషం కలిగింది. ఏం చెయ్యాలి ని విప్రుహృతతో నా సీట్లో కూలబడను.

ఆ నయత్తుంగా ఆ పిల్లనంక చూశాను. ఆ పిల్ల దీపంగా నీలు నామకొని పడకుండా ఒక చోట ఆ సీటునే వట్టుకుని నంమని వుంది - బిత్తర మాపులు చూస్తూ! ఏడుస్తూనే వుంది!

రెండు మూడళ్ళు వుంటాయేమో? బొద్దుగా వుంది. చక్కాంటి విశాలమైన కళ్ళు, వాలినిండా చిల్ల బుగ్గలపై జారు తున్నాయి. చాల సేకట్టించి ఏడుస్తున్నందు వల కబోలు వెక్కిళ్ళు వస్తున్నాయి.

బూరె బుగ్గలు ముద్దు వస్తున్నాయి! తల రేగివుంది. బాప్స్ పాంట్. రేగినా అందం గనే వుంది! తెల్లగా వుంది బంతి రంగు. గొనుకూడా ఇరిదయినదే. కొద్దిగా మానీ నలిగిపోయి వుంది. గొనతో మాటి మాటికి కళచిళ్ళు తుడుచుకుంటోంది. తనని ఎవరూ పట్టించుకునేవాడు లేకపోవడంతో నెమ్మదిగా తనలో తన గొణుక్కున్నట్లుగా ఏడుస్తోంది!

ఆ పిల్లని ఆ విధంగా చూసేసరికి నా కోపం మెల్లిగా కరిగిపోయి జారి కలగ

జరిగినకథ 7 : శిల్పకేంద్రంవారు లోని కెనరా బాంక్లో ఉద్వేగం రాగా, కృష్ణ అక్కడ చేర్చించటానికి వెళ్తుంటే రైల్వేకోపం వరుగెడతన్న చిత్రమ చూచి ఆతని మనస్సు గతంలోకి పరుగెడు తుంది. తల్లి నరస నేదనతో మరణించగా, తన తండ్రి అయిన వెంకటాచార్యుని చిత్ర ద్వేషించటం కృష్ణకు చిత్రంగా తోస్తుంది. అనివాచిత్యమైన తనతో శిల్ప ఉంటున్న కారణంగా ఆమెకు వివాహం జరిగదేమోనని భావనపడదు కృష్ణ. అరుణతో అర్చనకి పెళ్లి నిశ్చయమయితే దష్టి శిల్పకేంద్రం వైదేహ అర్చనని పెళ్లి చేసుకోవటం అరుణకే గనీ, అరుణని పెళ్లి చేసుకోవటం అర్చనకి కాని యిష్టమండదు. అరణ్, శిల్ప ఒకరి వాకరు సేమించుకుంటారు. చిత్రని పెళ్లి చేసుకుంటానని అమె తండ్రి వెంకటాచార్య కృష్ణ చెప్పగా, ముహూర్తం పెట్టిస్తాడు శిల్ప పూర్వ వృత్తం గురించి అరుణతో చెప్తూ వుంటాడు కృష్ణ.

పోగింది. అట్లాగే మాస్తూ కూచున్నాను. ఆ తల్లిదండ్రులెవరో - అంత మాత్రం చూసుకోక్కర్లా? పిల్ల పిక్కిందో దిగిందో నని! వెంటువుందో లేదోనని! ఆలోచనల్ని పక్కకి నెట్టి - "ఏడవకు - రా - వచ్చి - కూర్చో..." అన్నాను హిందీలో.

నేను నిలకరించే సరికే ఆ అమ్మాయి పెద్దగా పిడిచింది "మా..మా.." అంటూ! (అమ్మకోసం!) నేను వెయ్యి నెట్టుకుని దగ్గరికి తీసుకుని నా దగ్గర కూచోబెట్టుకున్నాను.

"అమ్మ దగ్గరికి వెళ్తాం, మరే ఏడవకు -"

కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ ఓదార్చాను. శబ్దం రాకపోయినా ఆ పిల్ల ఏడుపు మాత్రం మానలేదు. కన్నీళ్ళు కార తూనే వున్నాయి. వెక్కిళ్ళు వస్తూనే వున్నాయి. మీద చెయ్యివేసి, ఇంకో చేత్తో తంపి నమురుతూ -

"నీ పేరేమిటి? -" అని అడిగను "ముప్పి -" అని చెప్పింది.

ఆ అమ్మాయిమీద-జాలి, ఆప్యాయతా కూడా కలిగింది. కనీస మానవుడిగా ఆలోచించ లేవండుకు నామీద నాకేఅనవ్యం కలిగింది. చిన్న పిల్లనికానీ నేనంత విసుగు చెందాల్సిన వరేంవుంది? పక్క స్వేచ్ఛలో దిగి అన్న పెట్టెలో విచారిస్తే సరి. ఎవరిపిల్ల అడిగితే సరిపోతుంది. ఆ పోర్లరు నవ్వుచూసి, నా దగ్గర వదిలి వెళ్ళాడు కాబట్టి ఆ బాధ్యత నడేకదా?

ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులెవరో ఈ రైల్వేనే వుండివుండాలి. లేకపోతే పోలిమ స్వేచ్ఛలో అప్పగిస్తే - అసల్ తల్లిదండ్రుల దగ్గర - వాళ్ళే అసగిస్తారు.

ఈ పసిపామీద వాకి కోపమెందుకు? రేపు నాకూ పిల్లకాబోతోంది.

అ తరువాత నాకూపంలు కలుగుతారు.
• ఎప్పుడైనా నాళ్ళకే ఈ స్థితి వస్తే?
నేను ఆలోచించినట్లే, నేను ప్రవర్తించి
నట్లే అందరూ ప్రవర్తించే నాళ్ళ గతే
మధుతుంది?

ఇట్లా నేను ఆత్మ విమర్శ చేసు
కునేసరికి నాకు తృప్తి కలిగింది. మన
శ్లాంతి కలిగింది. నాకు చేతనయింది నేను
చేస్తాను. ఈ పిల్లని నాళ్ళ నాళ్ళకి అప్పగించే
బాధ్యత వాది. అంత వరకూ ఈ పిల్లవూరి
కూడా నాదే అనుకున్నాను. ఈ విధంగా
నేను నిర్ణయించుకున్నాను. నాకు అంతులేని
సంతోషం కలిగింది.

ఆ పాపకో కబుర్లు చెబుతూ కూచు
న్నాను. మళ్ళీ రాని మాటలతో ఆ పాప నే
నడిగిన నాటికి జవాబులు చెబుతోంది.
నాన్నపేరు 'రాజా' అంది. అమ్మ పేరు
'మమ్మా' అంది. ఈరు పేరు ఏదో
చెప్పింది నాకు అర్థం కాలేదు. మామూ
లుగా పసిపాపకి చేరే ఏదో భాష వుంటుంది.
నీళ్ళకి 'లాల్' అనీ, అన్నానికి 'మమ్మ' అనీ,
బయటికి వెళ్లడానికి 'అచ్చి పోదాం' అనీ
ఇట్లాంటివి. అదే విధంగా అచ్చి భాష
తోనూ వుంటుంది. నాళ్ళ భాషలోనూ
వుండే వుంటుంది. ఆ భాషలో ఆ పాప
ఏదో చెబుతుంటే దాకేనే అర్థం కావటం
లేదు.

ఇంతలో రైలు ఇంజిన్ వూరి స్టేషన్లో
ఆగింది. ఆ అమ్మాయిని ఎత్తుకుని గిరిగబా
కిందికిదిగారు. పక్క కంపార్టు మెంటులోకి
వెళ్ళాను. కొంతసేపందినీ అడిగాను. 'ఈ
అమ్మాయి మీ అమ్మాయా' అనీ నాళ్ళు
కాడన్నారు. ఆ పాపనే అడిగాను ఏళ్ళలో
అమ్మ వుండేమో చూడమని. కళ్ళు పెద్దవి
చేసుకుని చూసి లేచి తల తిప్పిందా పాప!
మళ్ళీ తొందరగా దిగి, ఇంకో కంపార్టు
మెంటులోకి ఎక్కాను. మళ్ళీ నాళ్ళని
అడిగాను. ఆ పాపని అడిగాను. అదీ ఫలితం
లేదు. కిందికిదిగి ఇంకో పెట్టెలో ఎక్కానా.
మనుకుంటూ వుండగానే రైలుగారవేసింది.
నా కంపార్టు మెంటులోకి వెళ్ళేశాను.
అట్లాగే పతి స్టేషన్లోనూ చేస్తూ
వచ్చాను. రైలు స్టేషన్లో అగిన
చేతులందించేది ఆ పాప! ఆశా పెట్టెల్లోకి
తొంగిచూస్తూ వుండేది. కానీ మొత్తం మీద
ఆ రైల్వో ఆ పాప తల్లిదండ్రులు లేరని

తెలిసిపోయింది నాకు! అమ్మ పెట్టెల్లోనూ
చూడడం అనుకోయింది. ఇంక ఈ అర్థ
రాతి పంచేసే ప్రయోజనం లేదని, తల్లి
వారాక 'రైల్వే పోలీస్'కి రిపోర్ట్ చెయ్య
వచ్చని అనుకున్నాను.

ఆ పాపకి రొట్టె, పాలు కొనియిచ్చి,
అవి తిన్నాక కబుర్లు చెబుతూ నిద్రపడ్డాను.
అలసిన ఆ పాప తొందరగానే నిద్రపోయింది.
నేను ఏదో ఆలోచిస్తూ, ఆ పాప జాబ్బు
నిమిరుతూ కూర్చుండి పోయాను రాతల్లా.

* * *

తెల్లవారింది.
ఆ పాప నిద్రలేవంగానే మళ్ళీ అమ్మ
కోసం ఏడుపు మొదలు పెట్టింది.

నాకు నిద్ర లేకపోవడంవల్ల, అలసటగా
వుండి-కళ్ళు మండుతున్నాయి.

నేను దిగిల్చిన స్టేషన్ వస్తుండని
నా సోమాను నర్తుకుని రెడీగా పెట్టు
కున్నాను.

వూరి స్టేషన్లో దిగి, ఈ పాపని
పోలీస్ స్టేషన్లో అప్పగించి నేను ఊళ్లోకి
వెళ్ళాను మనుకున్నాను.

పాపని నా ఒక్కో కూచోబెట్టుకున్నాను.

"అట్లా విడవకూడదమ్మా, అమ్మ
దగ్గరికి వెళ్లాంక-మనిద్దరం (పెండ్లెను
కదూ-నా మాట వింటావు కదూ?)"

అట్లా అనారాధించి పాపని.

మొహం కడిగి-కానీ నేను త్రాగుతూ -
పాలు ఆ పాపకి ఇప్పించాను. కీటికిలోంచి
బయటికి చూస్తూ కూచుంది. అ తరువాత
రైలు వూరి స్టేషన్లో ఆగింది.

పాపతో సహా నేను కిందికి దిగి
సోమానుతో! ముందా పాపని పోలీస్
స్టేషన్లో అప్పగిద్దామని తీసుకెళ్ళాను.
పోలీసునాళ్ళని చూడగానే- ఆ పాప నమ్మ
గట్టిగా వెట్టుకుని - పెద్ద పెట్టున
విడవడం ప్రారంభించింది! విప్పినిదాం
అనునయించి నా వివలేదు. ఒకళ్ళ

మూటలు ఇంకోళ్ళకి వివరణనంత గట్టిగా విడుదలైంది. "నేను పోనీ నన్ను - నేను ఇక్కడ వుండను" అంతకంతకీ ఎక్కువయింది విడుపు! మొహంలో భయం స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

"నరేనమ్మా-నరే! ఇక్కడ వుంచను. వుండనుగా! నానోనే తీసికెళ్తా - నువ్వు విడువకు" అని చెప్పక కాస్త అగ్గింది విడుపు.

పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాను.

"ఈ పాప వాడగ్గిరే వుంటుంది. తిరుక్కావై వెతుక్కుంటూ వస్తే వుండ ముందే. నేనక్కడ ఉన్నప్పుడు రోజులూ రోజువారీ రెండువూటలూ మీ స్పెషల్స్ కనబడతాను. నా అసలు ఆడను భది - పాపని ఇక్కడే వుండేవాడేమిట... చూశారుగా భయపడుతోంది" అని చెప్పాను వాళ్ళతో. వా హైద్రాబాద్ వుండను ఇచ్చాను. పాపను విడుదల చేసి ఊళ్ళోకివచ్చాను. ఒక హోటల్లో చూసు తీసుకున్నాను. నేను స్నిహం చేశాను. పాపి కూడా స్నిహం చేయద్దాం అంటే గుడ్డలు లేవు. పాపని తీసుకుని బజారెళ్ళాను. కుంచి పాపిగ వున్న గౌనులు రెండు కొన్నాను. రెండు నిక్కర్లు కొన్నాను. ఒక టూత్ బ్రష్, నాలికబద్ద కొన్నాను. చిన్నట్టు, చాక్లెట్లు, స్వీట్లు, పళ్ళు ఇంకా కావలసినవన్నీ తీసుకున్నాను. కొన్ని బొమ్మలూ కూడా కొన్నాను పాపికోసం.

రూముకి తిరిగి వచ్చాం. పాప చాలా నంతోషంగా వుంది. నన్ను ముద్దు పెట్టుకుంది. విగిరి గంతులు వేసింది. పాటలు పాడింది. "నువ్వు చాలా మంచి వాడివి. నిన్నువని పిలువాలి?" అడిగింది. "బాబా అని పిలవనా? చూచావు కనిపించే నగలు విన్నవాడా అంటాను" అందినట్టి తనెన్నట్టి రాని చూటలతో. కిందటి రోజు నింపి దింటూ వుండటం వలన పాప భావ కాన, కాస్త అర్థం అవతోంది వాకు. అప్పటికి తలపులున్నాను నేను.

పిళ్ళ నేనే పాప బట్టలు చేశాను. బాప్స్ హాయిర్ గవక తం దువ్వడంలో ప్రాబ్లమ్ లేకపోయింది.

ఇప్పటి వస్తుంటే నాకే విచిత్రంగా వుంది. నే నెవరు? ఈ పాప ఎవరు? నే నివన్నీ చెయ్యడ మేమిటి? అనిపిస్తోంది.

రాగ రేఖలు

కొన్ని గంటలలోనే ఆ పాప నాకు దగ్గరై పోయింది.

పాపకూడా రేడి అయ్యాక టిఫిను తీసుకున్నాం. స్నానం చేసి, మంచి గౌనువేసుకుని, తలదవ్వకున్న పాప బంగారు బొమ్మలాగా మెరిసిపోతోంది. చాలా అందంగా వుంది. దగ్గరికి తీసుకుని ముక్కు పెట్టుకున్నాను. బొమ్మలతో ఆడుకుంటోంది. పాప, నేను - రోజు పేవర్ తెరిచాను - చదువు దామని. అందులో - మొదటి పేజీలోనే "పెద్ద రైల్వే యాక్సిడెంట్!" అనివుంది. కుతూహలంగా చదివాను.

ఉపశమనం

కలం కప్పింపుల నిడత్తు కరిగి తరిగే నేను వాస్తవపు అట్టుడుగు రోయల్స్ వారి చూడలిడున్నాను.

ఆశల పీలింకు తెరబూల్డ్! చిశ దిశలా తరిగే నేను నైరాత్యపు రక్కసి కోల్పో వరిగి పిప్పి నవుతున్నాను.

తీయని ఊహల పరిష్కరంలో తేలియాడుతున్న నేను తెరచాన చివరిన నావలో తిరచికి యానం కడుతున్నాను.

కల్లోం కడలి మడులు కంవర వరచగా నమ్మ కాగితము, కంము తీసి కనిత (నానీ పాండాను కొంతలో కొంత ఉపశమనాన్ని;

- దొడ్లంకి వెంకట్రావు.

కలకత్తానింది - అదే చూరనించి ఢిల్లీ వెళ్ళి ఎక్స్ ప్రెస్ ట్రైన్ కి యాక్సిడెంట్ అయింది.

గూడ్సు బండికి ఢీ కొండట. సెయూ డీకులు చాలా మంది మరణించారు. నా మనస్సు ద్రవించింది.

అంటే, అట్టేను, అరోజు నేను చూసింది - కాదుకదా? అదేనేమో! కొంచ దీసి, దాంట్లో పాప తల్లిదండ్రులు లేరు

కా? ఉంటే... ఉంటే నేనేం చెయ్యాలి? అక్కడికి పాపని తీసుకెళ్తా?

భయపడదూ? అట్లాంటి భీత్య దృశ్యాలు పాపకి చూపించగూడదు వద్దు! మరయితే ఆ పాప తల్లిదండ్రులు దాంట్లో వున్నా, నేనెట్లా గౌరవం గలము?

ఛీ-ఛీ-నిమిటి నా ఆలోచనలు? పాప తల్లిదండ్రులు దాంట్లోనిమీ వుండివుండరు. అసలుపిళ్ళ ఎక్కడివాళ్ళో కూడా నా తెలిదే? ఏ రైల్వే వెళ్ళి వుంటారో, ఎక్కడికి వెళ్ళి వుంటారో, అసలు ఎవరో?

కలకత్తాలో దిగిన వాళ్ళో?

లేక-కలకత్తానించి వెలి నవాళ్ళో!

పింతమంది వివిధ ప్రాంతాల నింది వస్తారు, పూజా ఉత్సవాలు చూడడానికి. నాళ్ళల్లో పిళ్ళా ఒకల్లేమో! నేను పేవర్లో వెయిస్తాను. పాపబొటో, వివరాలు ఇమ్మా పేవర్లో (వకటన వెయిస్తాను. పాప తల్లిదండ్రులు ఎక్కడున్నా వచ్చి తీసికెళ్తారు. అన్నిపేవర్లో, అన్ని ఎడిషన్లలో వెయిస్తాను.

తల్లిదండ్రులు కాకపోతే వాళ్ళకి నంబం ధించిన వాళ్ళే వరై నా కూడా రావచ్చు.

ఈ విధంగా అనుకున్నాక గానీ నా మనసుకి తృప్తిగా అనిపించలేదు.

అన్నటికన్నాడే పాపని పొటోవ్వాడియోకి తీసికెళ్ళి పొటో తీయించాను. ఆ తరువాతి రోజే ఇన్సైనార్లు వాళ్ళు పొటోని! తరువాత పాపని తీసుకుని ఊరంతా గూఢాను, గుడికి వెళ్ళాం.

"ఓ జగన్మాధస్వామి! ఈ పాపని వాళ్ళ తల్లిదండ్రుల దగ్గరికి చేద్దు" అని నేను కున్నాను.

పీవ్ కెళ్ళాం.

నమ్మదాన్ని చూసి మైచురచి పోయింది పాప. ఇసుకలో వరుగులు పెడుతూ అడు కుంటోంది. నేను తన్మయుణ్ణు చూస్తూ కూచున్నాను. పిచ్చుక గూళ్ళు కట్టి ఇచ్చాను పాపకి. పింతో ఉత్సాహంతో పాటలు పాడుకుంటూ, తెరింతలు కొడుతున్న పాపను చూస్తున్నకొద్దీ నాలో ఆ పాపం అనే పేర గనిగింది.

పాయంతం మళ్ళీ పోలీస్ స్పెషల్ కి వెళ్ళారు పాపతో. ఎవరూ రాలేదని చెప్పారు వాళ్ళు. పోలీస్ స్పెషల్ వైపు వెళ్తుంటేనే

ఉత్సాహం, సంతోషం పొంది నిడుపు ముఖం పెట్టింది పాప. కళ్ళల్లో నీళ్ళు!

చెప్పలేని జాలి కలిగింది నాకు. కానీ ఇది నా ద్యూటీ కదా? సోలీస్ స్టేషన్ నించి ఇవతలికి వచ్చేదాకా బిక్కముఖంతోనే వుంది పాప! ఆ రాత్రి నా దగ్గరే వడుకుంది పాప. అన్నం తినేటప్పుడు, నిద్రపోయేటప్పుడూ మాత్రం వాళ్ళమ్మని గుర్తు చేసుకుంది పాప. కానీ అంతగా ఏడవలేదు. నిద్రపోయే దాకా ఏవో కబుర్లు, కథలూ చెప్పాను. నాకూ కిందటిరోజు నిద్ర లేకపోవడం వల్ల తొందరగానే నిద్ర వచ్చేసింది.

17

ఆ తరువాత రోజే. పేపర్లకి ప్రెకటన ఇచ్చాను పొటోతో సహా. ఒక వారంరోజులు అక్కడే వుండిపోయాను, ఏ వ ర న్నా వస్తారేమో పాపకోసం అని! ముందు హోటల్ అడ్రసు ఇచ్చాను. ఏవరన్నా వస్తే వాళ్ళకి పాపని అప్పగించి నేను హైదరాబాద్ వెళ్ళి పోదానని నిశ్చయించుకున్నాను. ప్రెకటన పడ్డ మర్నాడు పాపకి చెప్పాను మీ అమ్మా నాన్నా వస్తారని. పాపని చక్కగా రెడీచేసి కూర్చోబెట్టాను. ఆరోజు విక్కడికి టెల్ల కుండా రూములోనే కూచున్నాను. పాప టెల్లిఫోనుకుందని తల్చుకుంటేనే బాధగావుంది నాకు. నాకు బాగా అలవాటయి పోయింది పాప. పాపయితే అప్పడే వాళ్ళమ్మా-నాన్నా వచ్చేసినట్లు మాట్లాడుకుంటోంది తనలో తనే. ఏమిటా స్పష్టంగా అర్థం గాక పోయినా మొత్తంమీద పాప బాపని నేర్పు కున్నాను నేను కూడా! పాప మాట్లాడేది పూర్తిగా హిందీకాదు. ఇంకేదోబాషకలిసింది. అదేదో నాకు తెలియడం లేదు. పాప స్పష్టంగా మాట్లాడితే తెలుస్తుందేమో? కానీ అంత చిన్నపిల్ల స్పష్టంగా మాట్లాడాలని నేను అనుకోవడమేమిటి? నవ్వు కున్నాను. కానీ పాప మాట్లాడే తీరు, ఆ ముద్దు మాటలు, ఆ గొంతూ నమ్మ ముగ్ధుణ్ణి చేస్తున్నాయి. నిజంగా అవి పసిడి పలుకులే! అభిమా శుభిమా తెలియని పసి పాపలు భగవంతునితో సమానం అంటారు. నేను దగ్గరికి తీశాను కాబట్టి దగ్గరికి వచ్చింది. నేను వదలలేకపోతున్నాను. నిర్మల మైన నిష్కలంజితమైన కళ్ళూ, చల్లని చిరునవ్వు. అమాయకమైన ఈ పాపని నేను విడిచి వుండగలనా? కానీ- కానీ-

వాళ్ళవాళ్ళు వస్తే వాళ్ళకి పాపనివ్వడం నా ధర్మం.

సాయంత్రం అయింది-రాత్రి అయింది. పడుకునే టైము అయింది. ఏవరూ రాలేదు పాపకోసం. పడకోబోతూ అడిగింది పాప. 'అమ్మ ఏదీ' అని!

'రేపానుంది' అని చెప్పాను. నిద్ర పోయింది ఆలోచిస్తూ!

* * *

ఆ తరువాత రోజు అట్లాగే గడిచింది. ఏవరూ రాలేదు పాపకోసం. ప్రెకటన పడ్డాక వారం రోజులు గడిచాయి.

మళ్ళీ నా మనస్సు బరువెక్కిపోగింది. విన్నాళ్ళని ఇక్కడ వుండను? పాపని వదిలెసి విల్లా వెళ్ళను? విక్కడ వదలను పాపని? పానీ, వాతో తీసికెళ్ళే...? హతాశుగా, ఇల్లు, చిత్ర గుర్తుకొచ్చారు. ఇంక ఇక్కడ వుండలేననిపించింది.

ఇక్కడ ఈ ఆలోచనలతో బుర్ర పాడు చేసుకోవటం కంటే, హైదరాబాద్ వెళ్ళే, అక్కడ నాకు సలహా చెప్పేవాళ్ళు రామయ్య, రావుగారు, చిత్ర వున్నారు.

అందరం కలిసి ఆలోచించి ఏదన్నా డియ్యచ్చు అనుకున్నాను.

సోలీస్ స్టేషన్ లో చెప్పాను. 'నేను హైదరాబాద్ వెళ్తున్నాను. పాప నా దగ్గరే వుంటుంది. ఏవరన్నా పాపకోసం వస్తే నా హైదరాబాద్ విడమకి పంపించమని' చెప్పాను.

వాళ్ళు నిరేనన్నారు.

పాపతో హైదరాబాద్ బయల దేరాళు: వాతోపాటే రైలు దిగిన పాపని మూసి రామయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు.

"ఏవరూ బాబూ ఈ పాప?" అడిగాడు రామయ్య.

"చెప్పాను రామయ్య. ఇంటి కెళ్లాక అప్పి చెప్పాను" అన్నాను.

మేము తెలుగులో మాట్లాడు కోవడం ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది పాప. ఇంటికెళ్లాక పాప పస్టనీ రామయ్యే చేశాడు.- పాప రామయ్యని 'రామ్ తాతా' అని పిలవడం మొదలు పెట్టింది. పాప బోం చేసి నిద్ర పోయాక పాప విషయమంతా చెప్పాను రామయ్యతో. రామయ్య ఏమీ మాట్లాడ లేదు.

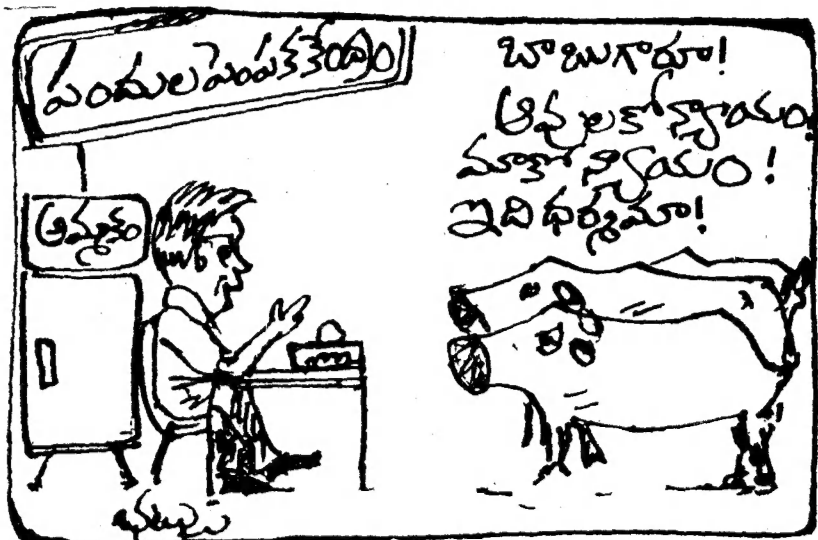
"ఇక్కడి ప్రాద్రును కూడా ఇచ్చాను రామయ్య. పాప తల్లిదండ్రులు ఇక్కడికి కూడా రావచ్చు. చూద్దాం. వస్తే వాళ్ళ మ్మానిని వాళ్ళకి అప్పగించేస్తాను. అంత దాకా పాప బాధ్యత నాదే..." అన్నాను.

"బాబూ నే నడుగుతున్నానని అనుకో కండి. కానీ ఏవరూ రాకపోతే ఏం చేస్తారు పాపని?"

"అప్పటి నంగతి ఆ లో చి ద్దాం లే రామయ్య" అన్నాను.

చిత్ర ఇంకా రాలేదని తెలిసింది. రోజులు గడుస్తున్నాయి.

(ఇంకా వుంది)

హీదరాబాద్ నాటబక్

తిరుమల రామచంద్ర

కానన పట్నం వర్యుడు :

తెలంగాణ అభివృద్ధి బోర్డు నాయకత్వంలో జరుగొందుమంది కాననపట్నం ఉత్తరానందం లోని కొన్ని రాష్ట్రంలో పర్యటించి జాన్ మోడలివారంలో తిరిగి వచ్చారు. అక్కడి వ్యవసాయ విధానాలు, పరిశ్రమలకు గురించి వారు తెలుసుకొని వచ్చారు. బృందంలో శ్రీయూతులు ఎన్. లక్ష్మారెడ్డి, తిరుమలయ్య, వర్యయ్య చుట్టపాడెడ్డి, గోపన్నారెడ్డి, ప్రతాపలింగం, పోచయ్య, వెంకటరెడ్డి, అప్పారావు వాసిరి ఉన్నారు. తెలంగాణ అభివృద్ధి బోర్డు అధ్యక్షుడు శ్రీ ఆనందరెడ్డి ఈ బృందం నాయకులు.

వస్త్రాలపై చిత్రాల నేత :

వస్త్రాలపై చిత్రాల నేత తెలుగు దేశంలో అనాదిగా ఉంది. కలంకారీ పని తుంటే పాటు చిత్రాల నేత కూడా కాళహస్తి, బందల, కనిగిరి మున్నగు ప్రాంతాల్లో ఉన్నది. తెలంగాణ ప్రాంతంలో వరంగల్ జిల్లాలోనూ అనంతలింగా ఉన్నది. ఈ నంగలి అఖిల భారత చేతి వుత్తరం బొట్టుకు ఈ మధ్యనే తెలిసింది. దీనికి ప్రత్యావా మిశ్రణానికి బోర్డు నిర్ణయించింది. ఈ చిత్రాల నేత రామాయణ భారతీ పురాణోపనిషా కథా ఘట్టాలను సేస్తారు. ప్రస్తుతం వరంగల్ జిల్లా చేర్యం గ్రామంలో చంద్రయ్య అనే కళాకారుడు ఈ కళను అనంతలింగా సంపాదించాడు. ఈయన తండ్రి ఈ కళలో విశ్ణుడు, చంద్రయ్య 20 మీటర్ల గుర్తుపై ఈ కథా ఘట్టాలను సేస్తాడు. చంద్రయ్య దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో జరిగిన

ప్రదర్శనలో పాల్గొని తన గొప్ప కళానైపుణికి భాగ్య సంపాదించాడు. కళా వియాలా వలపురు ఈ కళలో అక్కర్లయ్యారు. ఒక్కొక్క కథా చిత్రం నెలకు దాదాపు రెండు నెలలు పడుతుంది. ఒక అమెరికా కథా వియాలా ఇలాంటి పది చిత్ర పటాలకు ఆర్డర్ వచ్చాడు. ఇప్పుడు చంద్రయ్యకు తీరిక లేదు. రెండు మాసాల్లోకు సరిపడా పని ఉంది. ఈ చిత్రాల నేతలో ఇతరులకు తీక్షణ ఇష్టానికి కూడా అఖిల భారత చేతి వుత్తరం బోర్డు ఏర్పాటు చేస్తున్నది.

విక కులంలో వివాహం విషేదానికి విజృంభి :

కుల నిర్మాణకు కీలకం వివాహాలే ఉంది. గురజ ఆయా కులాల వారు తమ కులాల్లోనే వివాహం చేసుకోవాల్సి విశేషమైనా, విధిగా వర్ణం తర వివాహమే చేసుకోవాలని విధిస్తూ హిందూ వివాహ చట్టాన్ని తులించాలని, కుల నిర్మాణ సంఘం జూన్ 9వ తేదీన జరిపిన రాష్ట్రస్థాయి మహా సభ తీర్మానించింది. జాతి సమగ్ర వివాహానికి కుల వ్యవస్థ పెద్ద అటంకం గనుక, దాని నిర్మాణ తనకు వెనకబడిన వర్గాలకు ఆర్థిక రాజకీయ సాంఘిక విద్యా శిక్షణలు కల్పించడం మాత్రమే కాక, కులాతర వివాహాలు, సమిష్టి భోజనాల ముఖ్యమని, కులాలు నూనెనే కాస్త్రీ నాయుడు, రెడ్డి వంటివాటిని పేర్లనుంచి తొలగించాలని ఈ మహాసభ కోరింది. ఈ మహాసభ ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు వారులో జరిగింది. రాష్ట్ర హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ నల్లా కొండయ్య

మహా సభను ప్రారంభిస్తూ కులాలు అదిలో ఏర్పడినవి కావు. మధ్యలో కొందరు స్వార్థపరులు వుట్టింపి రవి. కులంకన్నా గుణం ప్రధానం అన్నారూ అధ్యక్షత వహించిన సైక్లర్ల న్యాయమూర్తి శ్రీ టి. లక్ష్మయ్య, ప్రత్యేక సంచీకరు విడుదల చేసిన న్యాయమూర్తి శ్రీ కె. పుచ్చయ్య, శ్రీ హిస్సయ్య రవించిన కుల నిర్మాణం ఎలా? అనే గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించిన పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ సభ్యుడు శ్రీ టి. వి. నారాయణ కుల నిర్మాణం అవసరాన్ని గురించి ప్రశంసించారు. కులాన్ని రాజ్యాంగ రీత్యా రద్దు చేసి, కుల వ్యత్యాసం పాటించే వారిని శిక్షించ దానికి చట్టాలు చేయాలని, వగరంలో శ్రీ వీరేశలింగం వారు నిర్మించిన సంస్కరణ వివాహ నిర్వహణ ప్రామాణికాలని ఈ మహాసభ ప్రోటోకాల్ లోనూ సభకు 300 మంది ప్రతినిధులు ఉన్నారు. రాష్ట్ర పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ ఛీఫ్ జె. విరాపాక్షి స్వాగతం చెప్పారు. వివిధ శాఖల కుల నిర్మాణ సంఘం ఇప్పుడు ఉద్యమంగా తయారయిందని ఆరోపణ అన్నారు.

శ్రీ హయగ్రీవాచారి హితవు :

జైన ఆధ్యాత్మయోగ ఉపాధ్యాయ శ్రీ పుష్కర మునిజీ రెరి వ దీక్షా పురణ జయంతి జూన్ 11 వ తేదీన జరిగినప్పుడు దేశంలోని వివిధ మతాలవారు పరస్పరభావనతో కలసిమెలసి జీవించాలని రాష్ట్ర మంత్రులు శ్రీ తిరువరంగం హయగ్రీవాచారి, శ్రీ బాగారెడ్డి ఉద్బోధించారు. జైనమతస్తులు రాష్ట్ర ఆర్థికాభివృద్ధికి చేస్తున్న సేవను మంత్రి శ్రీ బాగారెడ్డి ప్రశంసించారు. అధ్యక్షతవహించిన ఆచార్య ప్రమాత్ ఆనంద యుపిజీమహారాజు శ్రీ పుష్కరమునిజీ మూజానికి చేసిన సేవను ప్రశంసించారు. అది అందరికీ మార్గ దర్శకులు గావుండా లని మూచించారు. జైన ప్రముఖుడు శ్రీ చింపా లాల్ కొటారి ఈ సందర్భంలో జైన ఆధ్యాత్మిక యోగ విధానాలు గురించి రవించిన 1200 పుటల గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించారు. ప్రారంభంలో ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుడు శ్రీ గోపాలరావు ఎగ్జిజిట్ స్వాగతం చెప్పారు.

రాజ్ నారాయణ సంకల్పం :

శ్రీ రాజనారాయణ్ ఏ పార్టీలోనూ ముసలి వ్యక్తి. నాకు మంత్రి పదవి వద్దు మొర్రో! అని మొర వెట్టుకున్నాడు రాజనారాయణ్. అదెలా అవు తుంది! నీవు ఇందిరా గాంధీని వాడించిన మహా వీరుడివి నీవు మంత్రి కాకపోతే ఎట్లా? అని మంత్రి పదవి కట్టబెట్టారు అతనికి. అవాకులు చెనా కులో అగ్రేసరుడైన రాజనారాయణ్ పుర్రానికి వెళ్లినా తన వావిదూకత్వం మారదు. అలాంటిది విగ్రహస్థగమాల కూడా అవ్వనిపట్టి చిత్తస్వ ప్రసాదోతి ఖయం కర: అనే లోకీక్తి ద్విషం తంగా ఉంటాయి. అలాంటివానికి తెలిసిందల్లా పిడుకాగా, బియ్యానికి, ఒకే మంత్రం, అ మంత్రమే జరిపించాడు రాజ. తాను తుఫాను దెబ్బ తిన్న ఆంధ్రప్రదేశ్ లో పర్యటనకు వచ్చా

GLANDINER

Ayurvedic
**BREAST MASSAGE OIL
FOR FEMALE**

Made in India by
BESTON HERBAL PRODUCT
99, DURGA CHARAN DOCTOR ROAD
Post Box No. 11241, Calcutta-700014

ORDER HONoured BY V.P.P.

3 Phials Rs. 24.75 6 Phials Rs. 49.50

Wanted Postage Rs. 6.80 Postage Rs. 8.30

Dealers & Stockist All prices including Sales Tax

హిందూ. ముఖ్యమంత్రి పదవికి వచ్చి మీరు లోక సభకు జనరాలు ఎప్పుడోలేదు. కనుకనే తుపాను వచ్చింది అది ప్రపంగాలు చేశాడు. దానితో జనరాకు రావలసినవోట్లు రాకపోయాయి అప్పుట్లో జనం అనుకున్నారు. ఈ పర్యటనలోను పూలుకుండడుగా! జూన్ 10వ తేదీన ప్రితి ప్రతి విధుల గోష్టిలో ప్రసంగిస్తూ, ఆర్. ఎన్. ఎస్. ముగించి, తర్వాత విషయాలు గురించి వ్యక్తి పాటే పాడారు. వాజపేయాని, అద్వానీని మంత్రి నర్తించి తొలగించాలి, ఆర్. ఎన్. ఎస్. ము విషేధించాలి, ఆర్. ఎన్. ఎస్. తో సంబంధ మున్న ముఖ్యమంత్రిలందరూ లంచగొండులని, ఈ విషయంలో వారికి వారే సాటి అని, ఆర్. ఎన్. ఎస్. ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు ఉత్తర ప్రదేశ్ లో మూడు చోట్ల శిక్షణ శిబిరాలు విర్య హిస్తున్నామని రాజనారాయన్ అన్నారు. తన వారు మూయించే మొగగాడు పుట్టలేదని అన్నారు.

అజ్ఞాత చరిత్ర పటం

పూర్వపు హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో విజాం నిరంకుశ పరిపాలనకు ప్రతిఘటించిన అజ్ఞాతవీరు లపై శ్రీ ఖండేరావు కులశర్మ రచించిన "హైదరాబాద్ అజ్ఞాత చరిత్రపుటలు" అనే గ్రంథానికి సుప్రసిద్ధ విప్లవకవి శ్రీ విఖిలేశ్వరీ చేసిన అనువాదాన్ని రాష్ట్ర సమాచార శాఖామంత్రి శ్రీ బి.రామ్ దేవ్ మే 27న ఆవిష్కరిస్తూ, తెలంగాణ ప్రజలలో రాజకీయ చైతన్యాన్ని, స్వాతంత్ర్య భావాలను ఉత్తేజపరిచేందుకు ఆర్యసమాజ గణనీయమయిన పాత్ర నిర్వహించినదన్నారు. అజ్ఞాతవీరుల చరిత్రలు ఎన్నో మొగులలోకి రావాలని ఆయన ముచ్చటపడ్డారు. ఆంధ్రభూమి పంపాదకులు శ్రీ గోరాశాస్త్రి ప్రసంగిస్తూ, విజాం క్రూర పరిపాలనకు అంతం చేయడానికి జరిగిన అజ్ఞాతవీరుల పోరాటం దేశంలో జరిగిన స్వతంత్ర్యోద్యమం అంటే గొప్పదని. వారి స్మారకార్థం వనగంలో ఒక ఆడిటోరియం నిర్మించాలని ముచ్చటపడ్డారు. ప్రముఖ స్వాతంత్ర్య వీరుడు విజయకుమార్ పిమ్మ (ప్రసంగిస్తూ, దేశం విదేశ పరిపాలన నుంచి విముక్తి పొందినా, హింసాత్మక చర్యలనుండి విముక్తి పొందలేదన్నారు. ఈ అవిమోచన సభకు అధ్యక్షత వహించిన అధికారభాషి కమిషన్ అధ్యక్షుడు శ్రీ వందేమాతరం రామచంద్ర రావు విజాం ప్రజల విముక్తికి ఆర్య సమాజ జరిపిన పోరాటం వివరించారు. గ్రంథరచయితల శ్రీ కులశర్మ (గ్రంథాన్ని చరిత్రకారుల చేతారు.

ఉ ప తు తి :

కుల నిర్మూలన సంఘం వారుకులు కులాంతర వివాహాలు చేసుకున్నారా? అనడిగారు ఒక పెద్ద మనిషి చప్పు. ఈ సందర్భంలో చిలంగారి మాట జ్ఞానకం వస్తున్నది. స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం అంటే అందరికీ ఇష్టమే! కాని, ఆ స్త్రీ పరాయిది అయి ఉండాలి అన్నారు చిలం. అలాంటి ఇది కూడా అన్నారోక సత్రికా రమ్యుత కలుగజేసుకొని.

బిర్లా వ్యాధులకు ఉత్తమ శిక్ష త్రైకం

హస్త ప్రయోగం, అంగము దిన్నె, అవసర కాలముందు అపంత్యుత్తి, శుద్ధ నిష్ఠము, సమైక్యత్యము, పార్శ్వ, వర్ణ వ్యాధులు, పోషక ద్వారా కూడా సైద్ధాంతీయము. వరిణిజము(బుద్ధి) మూత్ర వ్యాధులు తవరిణి లేకుండు. రండి

డా॥ దేవర, ఫోన్ 551,
మూలశిక్ష సుశివత్య, తెలంగాణ.

జాబి : 2ర, వార్ బోగ్ రోడ్, మద్రాసు-17

మల్లికార్జున ప్రసిద్ధిచేసినది

అశోకాపెన్
ఓ బాల్ పెన్సు
REGD. No 143646

అశోకా పాత్రాలు
లాంగ్ ట్రైప్ పాయింట్లతో
తయారు చేయబడుతున్నది.

అశోకాపెన్ ఏర్పాటు తెనాలి. (ఆంధ్ర)

పద్మ నుండి ఉల్లాసానికి

పరిగె సావలకు అతరం చేయడమనేది సహజం మిసావను అతరంనుండి ఉపశమనాన్ని కలిపి ఉల్లాసంగా ఉంచేందుకు బయో - సాల్ ను వమ్మండి. ఇంకేమాత్రం ఏద్యువుందగ్ధ. బయో - సాల్ కు కృతజ్ఞతలు చెప్పండి.

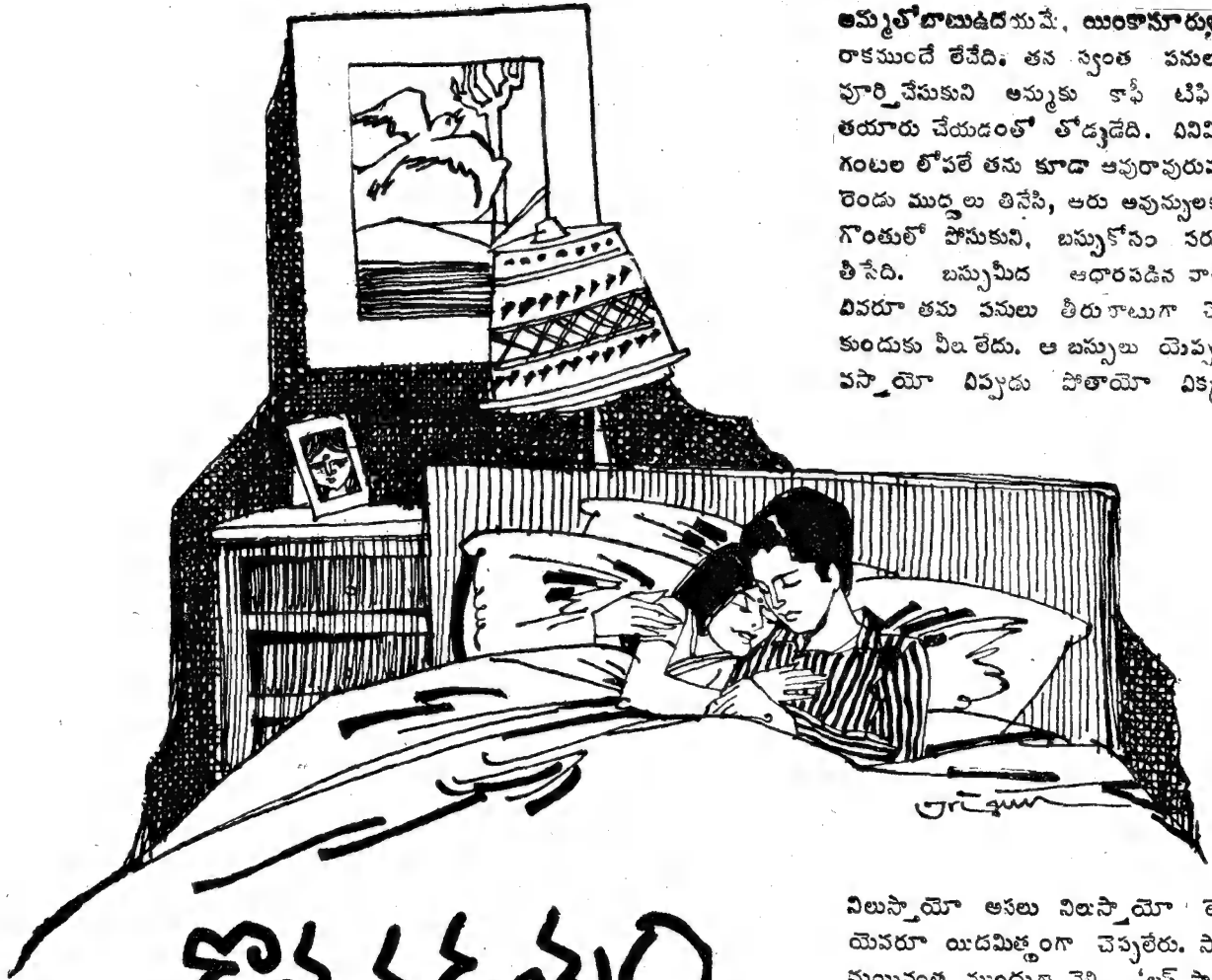
బయో-సాల్®

గైడ్ - మిక్చర్
మీ సావలను సంకోచంగా మరియు ఉల్లాసంగా మారుతుంది.

జె. & జె. డివేన్
ల్యాబొరేటరీస్ (ప్రై.) లిమిటెడ్
హైదరాబాద్, తెలంగాణ

అమ్మతో బాటు ఉదయమే, యింకానూ దున్ను రాకముందే లేచేది. తన స్వంత పనులన్నీ పూర్తిచేసుకుని అమ్మకు కాఫీ టిఫిన్ తయారు చేయడంతో తోడ్పడేది. వినిమిది గంటల తోపలే తను కూడా ఆపురాపురుమని రెండు ముద్దలు తినేసి, ఆరు అవున్నలకాఫీ గొంతుతో పోసుకుని, బస్సుకోసం వరుగు తీసేది. బస్సుమీద ఆధారపడిన వాళ్ళు, వినరూ తను వనులు తీరుగాటుగా చేసు కుండుకు నీలలేదు. ఆ బస్సులు యెప్పుడు వస్తాయో విప్పుడు పోతాయో విక్కడ

కొత్తనక్షత్రం

"శ్రీవిరించి"

విలుస్తాయో అసలు విలుస్తాయో లేదో యెవరూ యడమిత్తంగా చెప్పలేరు. సాధ్య మయినంత ముందుగా వెళ్ళి, 'బస్ స్టాప్' అనబడే చోట నిలబడి వుండాలి. కండక్టరు ద్రయివర్లకు దయ తప్పకుండా వుంటే బస్సు యేదోటయిముకు అక్కడకువస్తుంది. దాంట్లో కూర్చుంటే యిరవయినిమిషాలలో అఫీసు దగ్గర స్టాఫ్కు తీసుకు వెడుతుంది. అక్కడినుంచి ఆయిదునిమిషాల నడక. అంతే తను అఫీసుకు చేరుకునే సరికి వినిమిది వ్నర అయిపోతుంది.

అఫీసు వినిమిదివ్నరకే అయినా సాధ్య మయినంత తొందరగా అంతకంటే ముందే వచ్చి కూర్చుంటాడు తన అఫీసరు, దయగానిది. ఇంకానయం, అందరినీ అలా రమ్మని ప్రాణం తీసేవాడు కాదు. వినిమిది ముగ్గుప్పై తరువాత వచ్చేవాళ్ళ విషయంలో మటుకు కాస్త నిర్మోగమాటంగా వుండే వాడు. బస్సులు - వాటి రాకపోకల విషయంలో ప్రత్యక్ష జ్ఞానం వున్నవాడు గనుక ఒకటి రెండు నిమిషాలకు యేమీ అనేవాడు కాదు. అయినా కార్మంత అలస్యంగా వచ్చి ఆయన

నుజాత బద్దకంగా ఆవలించింది. ఇంకా వక్కమీద నుంచి లేవలేదు. టైము అప్పుడే వినిమిది గంటలయింది ఇదివరకటి రోజులయితే ఈసారికి బస్సుకోసంవరుగెత్తే టైము. అంటే ఉదయం ఏడువ్నర, ఏడు ముప్పావుకల్లా తన ఉదయ కార్యకలాపాలన్నీ కానిచ్చుకుని అఫీసుకి వెళ్ళటానికి తయారయ్యేది.

తను యింకా నిద్ర లేవకముందే ఆయన స్నిహం ఆదీ పూర్తిచేసి ముందు గదిలోకి వెళ్ళిపోతున్నారు. చెప్పకుంటే సిగ్గుచేటు, ఆయనే కాఫీ తయారుచేసి తను తాగి తన

కోసం ప్లామ్ముతోపోసి మూత వేస్తున్నారు. ముందు గదిలోకి వెళ్ళిపోవటానికి ముందు తననుకాస్త లేపనట్టుగా కుదిపి 'నేను అఫీసు గదిలోకి వెడుతున్నాను. నీ కాఫీ స్టాప్లో సిద్దంగా వుంది. లేవగానే తాగేసియ్య' అని చెప్పేస్తున్నారు. అప్పుడు గాని తనకు మంచంమీద నుంచి లేవాలని అనిపించలేదు.

దిటొచ్చి యీ నెలరోజులనుంచే యింత విశ్రాంతిగా తీరుబాటుగా వుంటుంది. అంతకుముందు, అంటే పెళ్ళి కాకపూర్వం, నుజాతకు ఒక్కక్షణం తీరుబాటు లేదు.

కంటే, ఎడదానక యిబ్బందిగా పోయ్యే వాళ్ళు అసీను బాబా.

దయానిధి చాలా సిక్కిచ్చి మనిషి. అనకో 'స్టాండర్డ్', యితరుల కంటే 'స్టాండర్డ్' కాదు ఆయన ప్రవర్తన పని యితరులకు ఉదాహరణ. పూర్వకంగా వుంటాయి. అందు చేతనే ఆయన 'హాటీస్' కు వెళ్ళటానికి అందరికీ కానీ బెదురుకుగా వుంటుంది.

సుజాత పూర్వపు అసీను గురించి, అక్కడ తన ఉద్యోగం గురించి నెమరు పేసుకొన సాగింది. దయానిధి పాపం చాల మంచివాడు. ఆయన దగ్గర పని చేయడం వల్ల జీవితంలో నేర్చుకోవలసినవి చాల తెలిసిపెట్టాయి. తను పెళ్ళి చేసుకుని ఉద్యోగం మానేస్తోందంటే ఆయన బాధ పడ్డాడు.

'పెళ్ళి చేసుకోవడం మంచివనే. అడపిల్ల విప్పటికయినా ఇల్లా వాకిలి వర్చుకోవడంలో విమగ్నురాల కావలసిందే. అయితే యిప్పటి అర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా కుటుంబంలో ఒక్క మనిషి సంపాదన యెందుకూ పనికి రాదు. అందులో మన కుటుంబాలకు కాస్తా కూస్తా లావాదేవీలు, ముసలి ముతక వ్యవహారం, పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు, పురుళ్ళు, పేరంటాలు యిటువంటివన్నీ వుంటాయి. అందుచేత వా వద్దేళ్ళంత, చేతనయిన హాల్లందరు ఉద్యోగాలు చేయడమే మంచి దంటాను. ఇటు అసీను, అటు యిల్లు నడుపుకోవడం కాస్త కష్టమయినవిషయమే అయినా ఈ కష్టానికి తగిన పరిశ్రమ లభిస్తుంది. ముందు ముందు జీవితం సుఖవడం అవుతుంది' అని ఒక చిన్నపైత తెక్నర్ యిబ్బా డాయన.

సుజాతకు మూతం అసీనుల బాగా 'బోర్' అయిపోయింది. ఎంతసేనూ తను యంత్రంలో తగుగారు కావాలి. (నరిక్షణమూ యేదో కొంచెం అంటుకపోతూ వున్నట్లు పైర్ యంజన్ల కోపం విడుదు చూస్తూ వున్నట్లు వ్రుండాటి అసీనులో.

- 'ఈ బాగితం అర్థంబు.
- 'ఈ పైలు యీ రోజు వెళ్ళిపోవాలి.
- 'ఈ రిజిస్టర్ అవేటు డేట్ చేరవాలి.
- 'ఈ రిటర్న్ పోయిన వారిమీ వెళ్ళవలసింది.
- 'ఈ అర్జీకి సమాధానం యింకావించుకు వెళ్ళలేదు?'

- ట్రాన్సంట్ మాటలు (నరిక్షణమూ దివ్యంలో వడుతూనే వుంటాయి. అసీనులో వున్నంత సేనూ యేదో 'టెన్షన్'లో వున్నట్లు తెచ్చి, హాయిగా ఉండి పీల్చుకుందుకు కూడరదు.

సుజాత ఆ అసీనులో యేడు సంవత్సరాలు పనిచేసింది. 'స్టేబ్'గా మంచి పేరు సంపాదించుకుంది.

మరుసటి మంచిపోలొందని చెప్పి తల్లి తండ్రి సంబంధాలు మాడడం మొదలు పెట్టారు. ఇల్లుంటే బయటకు వెళ్ళి యేదేళ్ళు ఉద్యోగం చేయడం వల్ల సుజాతకు ప్రపంచం అంటే సిమిట్ కాస్త తెలిసి వచ్చింది. బోత్తిగా పెద్దవాళ్ళు, తీసుకువచ్చిన మనిషి చేత మెడలో తాడు కట్టించుకోవడం తనవల్ల కాదు. కాస్త యోగ్యుడూ, తనను యిబ్బంది పెట్టుకుండా చూచుకునేవాడూ అవనరం.

నిజానికి ఉద్యోగం చేయడం సుజాతకు యిష్టంలేదు. అయినా అంతకంటే. చేసే పనేమీ లేదుగనుక యివ్వాళ్ళూ అలా ఉండి పోనలసి వచ్చింది. అయితేనేం, ఒక దశలో ఉద్యోగం తప్పిసరి అయిపోయింది కూడా. వాస్తవికై రయిపోయి ఆయన 'పింఛను' యెందుకూవాలక తమ్ముళ్ళు వదులుకోసం విక్కిడి డబ్బా చాలనప్పుడు యిల్లా గడవడం కాస్త కష్టంగా లోచింది. అప్పుడు యింటి భర్తలకోసం తన డబ్బు బాగా ఉపయోగపడింది. ఇప్పుడు ఆ అవసరాలన్నీ తీరిపోయాయి కనుక ఫరవాలేదు. తమ్ముళ్ళు చదువుపూర్తయి వాళ్ళు ఉద్యోగాలు సంపాదించుకుని దిక్కాకొకళ్ళుగా చేరిన చాలాను మూలంగా వెళ్ళారు. తన సంపాదనవల్లనే కాస్తా కూస్తా కుటుంబం ఎడతెలిపిలేని జర్జులమంచి నెవ్వరుని నిలదొక్కుకోగలిగింది తన వివాహానికి తమ్ముళ్ళంతా సంపాదన పొగుడేనే డబ్బు బద్దుపెట్టారు. అంటే ఎవరంగా తన 'బుఖం' తప్పుకున్నారన్నమాట.

'నీ పెళ్ళి చేస్తేన్నాం అనుకుంటున్నాను నావ్వు. నీకు ఎలాంటి వరుడు కావాడో యెంచుకో' అన్నది ఆమ్మ.

ముందు ఈ (పెళ్ళి) అర్థంకాలేదు సుజాతకు. తను కొండమీది కొలికావా అంటే తీసుకు వస్తావా? ఎంత రైల్వం! లేక తను కుటుంబ పరిస్థితులు, అర్థిక

వ్యవహారాలు తెలిసిన మనిషిగనుక తను నరయన మనిషిని, నజానయన సంబంధాన్ని ఎంచుకుంటుందని భరోసావా? తండ్రి ఒకళ్ళు యిద్దరిలో అనడం తను, నత్యక్షంగా విన్నది. 'మా మజాత ఈ కాలపు అడపిల్లల నంటిది కాదు. కుటుంబ బాధ్యత, బరువు తెలిసిన మనిషి. ఇన్నేళ్ళుగా ఉద్యోగం చేసి అమధనం సంపాదించింది. అమ్మాయికి యిష్టమయిన మనిషినే వివాహం చేయాలని వుంది. అమ్మాయి మంతనవానికి యంత తన్ను మంచి బహూతులి యింకేం యివ్వ గలం?' అని.

తన మంచితనానికి రాజీంపు దొరికి వండుకు సుజాత చాలా నంతోషించింది. నోలే, ఎటువంటి వరుడు కావాలని తనను తను ప్రశ్నపేసుకన్నప్పుడు సుజాతకు ఒక్కమని వెంటనే సమాధానం దొరక లేదు. డబ్బువువాడా? అందుకునవాడా? మంచి మనసున్నవాడా? ఉద్యోగం ఉన్నవాడా? అసీ సామ్మలు ఉన్నవాడా? ఏటు వంటి వరుడు కావాలి తనకు?

జీవితాన్ని మనం కాపించుకుంటాం అనుకోవడం కంటే విప్పటికప్పుడు జీవితం ఎటువంటి అవకాశాలను కల్పిస్తే వాటిని చక్కగా ఉపయోగి మకుని ముందుకు పోవడంలోనే ఎంతో సమాధానం వున్నదని పిస్తుంది, సుజాతకు.

తల్లి తండ్రి కేవలం తనమీదనే ప్రేమిది నేయలేదు. మంచివెర్తలను గురించి యోచన చేస్తూ ఒకల్లిద్దిరు సాస్పెక్టివరుళ్ళు వచ్చి సుజాతను చూచితేనే అవకాశం కల్పించారు. సుజాత ఆ కుర్చివాళ్ళను అమోదించక పోవడంతో యింక ఆ సంబంధాల విషయం మరచిపోయి యితర ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. ఈ సంబంధాలు తన కేందుకు అంతగా నచ్చలేదు? ఆ కుర్చివాళ్ళంటే తనకు ప్రత్యేకమయిన అక్కడ యేర్పడ లేదు. పెళ్ళి అనేది యేమా తం వ్యవహారమే మునున పుక్కి లేకుండా కేవలం 'అసీను హాటీస్' లాగా అంతరికంగా తయారవులే యేం బాగుంటుంది? తనను ఆకర్షించుకుని తన ప్రాధరయాన్ని అడిగి తాక్కోగల మనిషి కావాలి తనకు. అడిగార ఆ యిద్దర్ ఒకడు తన పెళ్ళి అయిన తరువాత కూడా ఉద్యోగం చేస్తూ వుండాలిగాని మానితే మనానికి ఎంతమా శుభా

దేవి పిలుపు

వాదండి ముఖ్యంగా అలసటమైన, శ్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, తక్కువ ఆదాయంతో కూడిన, ప్రతిరోజును అలసటతో కూడిన, SEALED PACKING 78 & 14 TABLETS AVAILABLE AT ALL CHEMISTS MFRS: SEENU & CO., MADRAS-21

75 సం.ల అఖండ విజయం!
రోజుపువ్వులప్పుం
మలబద్ధకమును నివారించుటకు ఉత్తమమైన టాబ్లెట్. ప్రస్తుతముగా మార్కెట్లోకి తెచ్చి ప్రజల్లోకి తెచ్చి ఉపయోగపరచుటకు ప్రయత్నించుచున్నాము. 150 గ్రాముల టాబ్లెట్ల టోకెన్ 50-50 ప్యాకెజ్ లో ఉంటుంది.
పి.సి.పి.అండ్ కో
వెలనెరు. 5-2-273, విజయవాడ.
జిల్లా పరిషత్తు, విజయవాడ వద్ద ప్రత్యేకమైన టాబ్లెట్లను అమ్మినట్లు.

ఎలాంటి అజీర్ణమైనా మంత్రించినట్లే వయవవతుంది

హ్యూలెట్స్ మిక్చర్

కొత్తనక్షతం

వీలులేనివి ముందుగానే ఒక షరతు చేశాడు. ధర్మతమాషాగా అనిపించింది సుజాతకు యీ షరతు!

అనంతరం ఆయితే అడవికి వెళ్ళి అడవిలో గాలి చేయవచ్చును అనే దయానిధిగారి 'పిలాసనీ' నుంచి, 'తప్పకుండా చేయవలసిందే' అనే నియమానికి వెంటనే దూకలేక పోయింది సుజాత. అతను యేమీ నంటుకున్నాడు కాదు. వెలుగుతున్న కుటుంబంలో నుంచి వచ్చిన వాడే. నుంచి ఉద్యోగంలోనే వున్నాడు. ఆయితేనేం భార్య కూడా ఉద్యోగం చేసి కుటుంబ ఆర్థికవ్యవస్థకు తప్పకుండా తోడ్పడాలని అతని ఆలోచన! తప్పనిసరిగా చేయాలని ముందే షరతు చేసేవాడు. తర్వాత యంకా యెప్పు కొత్తనక్షతం నయనూ తీసుకు వచ్చాడో! సుజాతకు భయం చేసి యీ సంబంధం వద్దని నిర్ణయించుకుంటుంది. ఆ తరువాత కొద్దోయే వయస్సును పాలనలోనే కానీ నికార్యయిన నింపక ప్రారంభించింది.

వాళ్ళ ప్రయత్నాలన్నీ వృధా కాకముందే చంద్రకేళం ఆయన చూడబోయినట్లుగా. మనిషి గంభీరంగా దృఢంగా హఠాత్తుగా వుంటాడు. పీడలు పరిశీలించు మూడో తల్లిగా సీనియరు దగ్గర వుండే యిప్పుడే స్వంతంగా ప్రాకిన ప్రారంభం చేశాడు. మనిషి వెనకం అసౌకర్యాల యేమీ లేవు గాని యీ మనిషిలో ఎంతో ఆత్మస్థిరత్వం, విశ్వాసం కనిపించాయి సుజాతకు. వీరితం దిలాగలుచ గడవని దాన్ని యీ దుకుంటూ పోవడానికి ప్రయత్నం చేయవలసిందే వచ్చి డీమా కనిపించింది. సుజాత తల్లిదండ్రు

రచయితలకు మనవి
జాన్ ఒకటో తాగి ముంచి తపోత రేట్లు మారాయి. ఈ మార్పును గమనించి తదనుగుణంగా తపోత విశ్లేషణను అతనికి చూపుతున్నాము. ఉత్తరాలు, జులగీలు పొమ్మ చేసి రచయితలు పాతకాలు మాలో నవకరించాలని మనవి.
- సం.

లకు కూడా యీ సంబంధం గానవచ్చింది. వాళ్ళ ప్రత్యేక కారణం యేమిటంటే- ఉప్పు ఊళ్ళో సంబంధం, పిల్ల కళ్ళ యేదురుగు వుంటుంది; యంతకంటే గుంటేం కావాలి?

పెళ్ళి మాపులకు వచ్చినప్పుడు చంద్రకేళం సుజాతను అనేక సళ్ళలు చేశాడు. తనను కూడా ప్రశ్నించేసి కావలసిన సమాచారం సేకరించుకున్నాడు. అతని ధోరణి చాల 'స్పార్టివ్'గా అనిపించింది సుజాతకు. 'మీరు బి. ఏ. స్టెనోగ్రాఫర్ని తెలుసు. పలానా అఫీసులో స్టెనోగ్రాఫర్ని యెరుగుదును. ఉద్యోగం మీకు యావ చేసా?' అని అడిగాడు.

'ఇప్పుడూ లేదు, అయిదు మూడేదు. ఊరిలో ఉండడం ఎందుకని నేనున్నాను.' 'పిల్ల ఆయ్యాక ఉద్యోగం మానివేస్తారా?'

'మీ యిద్దరిలో' సుజాత ములా ఎందుకు నమాదానం చెప్పిందో అని అడిగాడు. 'వా యిద్దరినూ అలా వుండండి. మీ మామకా ఎలా తోడ్పడండి? 'ఉహూ-చెయ్యను'.

'మీ ఉద్యోగం యిప్పుడిగా వుందా?'

'అవును. పెనుమండా వరుగెత్తడంలో సరిపోతోంది. నాకుగా తాగడం దు ఊరికి పిల్లకుండును లేదు.'

'నీవు యి సంచారం మీద నడిచి ఆంధ్ర-మరిషికి వచ్చిందా? స్పష్టతేమి!'

'అయినా ఆ వాతావరణం వేరు. నాది, నా స్వంతం అనే ఆధిపత్యం వుంటుంది యంటే. అఫీసులో అలా అనకోవడం నాకు చేతకాదు!' అంది సుజాత. అతను వచ్చి ఉడుకున్నాడు. ఇంతేమీ అవలేదు. 'చూడండి! నాకు కొన్ని దురదృష్టాలు వున్నాయి. పిగిలెట్టు తగ్గ కాలుస్తాను, పిని మూలు విక్రమంగా చూస్తాను. తీరుబడి నయం అంతా పుస్తకాలు చదవడంతోనే గడిపేస్తాను. ప్రాక్టీసు ఇంకా నెలదొక్కుకోలేదు. ప్రారంభ దశలోనే వుంది. కనీసం సదేశ్యయినా కష్టపడాలి. నాగకాంక్షిపేటన్ వున్న ప్రాంతానీ' అన్నాడు. సుజాత విని పూరుకుంది. ఏమీ ప్రశ్నలు చేయాలని అనిపించలేదు. చంద్రకేళం ఎప్పుడైనా వున్న నయంలో

‘నాకు కట్టం యేమీ అక్కరలేదు. నిన్ను యివ్వగలుగుతుంటే మీ అమ్మాయికి యిచ్చుకోండి. నాకు అభ్యంతరం లేదు. వివాహం కూడా ఎంతో ‘సింపుల్’గా చేయండి’ అన్నాడు. ఇంకో కళ్ళ యితే అతన్ని చేతకానివాడికింద జనుకట్టే వాళ్ళే మోగాని మజాతకు మాత్రం అలా అనిపించలేదు.

తన వ్యయంగా శుభలేఖలు వంచి పెట్టి ఆఫీసులో వాళ్ళ నందరినీ అన్వేషించింది సుజాత.

‘అదృష్టవంతులారా’ అన్నారు అందరూ. నిజంగా యీ అదృష్టం తా వుంటుందో ముందు ముందు చూడాలి అనుకుంది సుజాత.

దయానీధి ఇన్స్ ట్రేషన్ కార్మి తినుకుని ‘అయితే ఉద్యోగం మానివేస్తానన్నమాట!’ అన్నాడు.

‘అప్రనాపి. అలాగే అనుకుంటున్నాను.’

‘నా మాటలను, అప్పుడే రాజీనామా యివ్వాలి. ముందు కొద్దిరోజులు సెలవు తీసుకో. సెలవు అయిపోయే రోజుల యేదో నిర్ణయించుకోవచ్చును. అంత తొందరపడి నిర్ణయం తీసుకోవడం ఎందుకు? ఇంతమా చంద్రశేఖరం అభిప్రాయం ఏలా వున్నదో!’

తరువాత తన రాజీనామా ఉత్తరం మాపించడంతోపే దయానీధి మళ్ళీ యీ ప్రస్తావన తెచ్చాడు.

‘మళ్ళీ తొందరపడుతున్నావు. నీ రాజీనామా నేను అంగీకరించడం లేదు.’

‘మీ యిష్టం. నేను మాత్రం ఆఫీసుకు రాను.’

‘యే? ఇక్కడ యీ ఆఫీసులో నీకు చెరసాలే వున్నట్లుగా వుందా? నేనేం యముడలాగ కనీపిచ్చానా? నా నుంచి దూరంగా పోవాలని యెందుకొందర?’

సుజాత నవ్వి పగరుకుంది. ఉత్తరం మటుకు ఉపసంహరించుకోలేదు.

వివాహం అయిన తర్వాత సుజాత తిరిగి ఆఫీసు గుమ్మం తొక్కిలేదు. ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చాని చంద్రశేఖరంతో చెప్పింది. అలానేమీ మాట్లాడలేదు. నవ్వి పూరుకున్నాడు.

కొత్తగా కాపురం పెట్టిన తర్వాత దయానీధి వచ్చాడు ఒకమారు మాడడానికి. ‘ఏం చేస్తున్నావు సుజాత?’ అన్నాడు

తను యిచ్చిన కాఫీకప్పు చేతిలోనికి తీసుకుంటూ.

‘ఇంకా ఏమీ రోటీన్ తయారు నేను కోలేదు. ఇప్పుడు బోతెడంత పెంపాకు.’

‘అదే! ఈ పెంపుతా యేం చేస్తావు? ఏలా గడుపుతావు?’

‘ఇంటివసులు - యంకానాకు బాగా అవ గాననకాలేదు. అవి నేర్చుకోవడం, ఒక పద్ధతిలో పెంపుకోవడం కొంత పెంపడుతుందనుకుంటాను’ అంది. యంకా వివరంగా యేం సమాధానం చెప్పాలో స్ఫురించక.

‘సరే. మీరు యిద్దరేగదా! ఇంటివసులు యేమంత పెద్దదా కావాలి. ఉదయం ఓ గంట, సాయంత్రం ఓ గంట చాలను కుంటాను. తతిమ్మా పెంపు అంతా యేం చేస్తావు?’ అయిన యీలా గుచ్చిగుచ్చి అడగడం సుజాతకు చికాకుగా తోచింది. కోపంగా సమాధానం చెబుతం అనుకుంది గాని, పెదరాడుగా - యెందుకు చిన్న బుచ్చటం అని పూరుకుంది. ముఖం మీదకు నవ్వు తీచుకుని ‘స్నేహితారాకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తాను. నవలలు, కథలు, నాటకాలు చదువుతాను. ఇన్నాళ్ళూ కూపస్థ మండూకంలో వున్నాను. ఇప్పుడు కాస్త ప్రపంచజ్ఞానం సాగుచేసుకుందుకు ప్రయత్నిస్తాను... రేడియో వింటాను. సంగీతం నేర్చుకుంటాను... సీనిమాలు చూస్తాను’ అంటూ ఒక్క బిగిన చెప్పేసింది.

ఈ సమాధానం యీ దానికి రుచించి నట్లు లేదు, అయిన వాలకం చూస్తే.

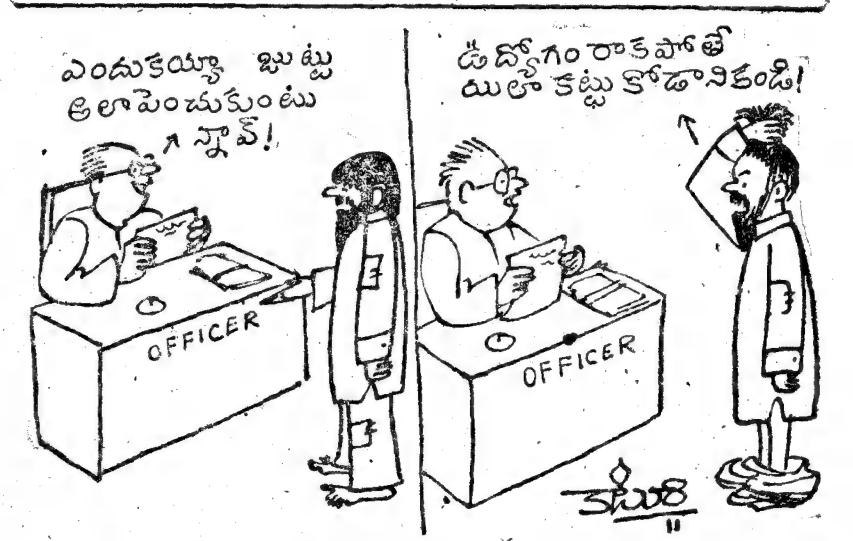
కాని యంకేం మాట్లాడకుండా సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు, పుణ్యత్తుడు! ఎవరి అభిప్రాయాలు వాళ్ళకు రుచి కరంగా వుంటాయి. అందుకు కారణం అని తనని కావడమే తప్ప యంకేం వుండదు - అనుకున్నది సుజాత.

మళ్ళీ పెంప మానుకుంది.

తొమ్మిది అయింది! గంటసేవేటనుంచి తాను యేం చేస్తున్నట్లు? ఊరికే గతాన్ని నెనరు చేసుకుంటూ బద్ధకంగా వుండి పోయిందా?

అబ్బబ్బ! మళ్ళీ పదిన్నర అయితే అయిన యింట్లోకి వచ్చేస్తారు. కాస్త టిఫిన్ తయారు చేయాలి. ఆయన కోర్టుకు వెళ్ళిపోతాడు. సుజాత గబగబ దున్నటి పక్కకు నెట్టేసి మంచం దిగింది.

* * * చంద్రశేఖరవిదంతా నియమబద్ధమయిన జీవితం వినిమిది, వినిమిదిన్నర అవడంతోపే తన స్వంత వసులన్నీ ముగించుకుని ముందు గదిలోనికి (అదే ఆఫీసుగది) వెళ్ళిపోతాడు. రెండుగంటల సెలవు యీ రోజు వున్న కోర్టు వ్యవహారం చూచుకోవడంతో పడపోతుంది. గుమాస్తా, టైపిస్ట్ వచ్చి కావలసిన కాగితాలు వర్చుకుంటారు. క్లయింట్లు వచ్చి మాట్లాడి వెడతారు. పదిన్నరదాకా యీ తరతరమంతా పడిస్తుంది. అప్పుడు కాస్త గట్టిగా ‘టిఫిన్’ చేసేసి కోర్టుకు వెళ్ళిపోతాడు. ఆ వెళ్ళడం, తిరిగి రావడం ఒకటిన్నర రెండుగంటల ప్రాంతంలో విక్కునవని లేకపోతే ఒంటిగంట!

వచ్చేస్తాడు. అప్పుడు భోజనం చేసి ఒక గంట సేపు విశ్రాంతి తీసుకుని మళ్ళీ కోర్టుకు వెడతాడు. వాయిదా వచ్చినప్పుడు, తిరిగివస్తాడు. సామాన్యతం యేమీ పనివుండదు. ఇద్దరూ ఏకారుకు వెడతారు. పనివిట్టి అవసరం అయితే టైప్స్, రాత్రి వినిమిదింటికి వస్తాడు. అతనికోగంట, రెండుగంటలు డిక్టేషన్ గుర్తించుకోవాలి సరిపోతుంది. ప్రతిరోజూ యేదో ఒక కేసుకు వినిమిట్లు, స్టేట్మెంట్లు తయారు చేయవలసివని వుంటాయి. ఈ పని అయిన తర్వాత మరుగంట కేసులు ఒక గంట 'వృద్ధి' చేసుకుంటాడు. పదిన్నర, పదకొండు గంటలు గాని వదుకోగలగా. దాని ఒక అసీనుతాగ, యిలా వియమంగా చేసుకోకపోతే తేమలదు. విప్లవీయ అప్పుడు చూచుకోకపోతే పార్టీలలో వేటంట కష్టం. వాళ్ళను అక్కట్లుకోవడం కూడదు. పార్టీలనబాకరం తెకపోతే యీ వృత్తి జరగడం కష్టంగానే ఒక్కొక్కసారి కష్టమయిన కేసుల్లో పార్టీలలో రాత్రిపూటలు కూడా సమాలోచనలు జరపాల్సి వుంటుంది.

సుజాత వివాహ జీవితం ప్రారంభించి మూడు నెలలయింది. చంద్రశేఖర్ అమెను ప్రాణనమానంగా చూసుకుంటున్నాడు. అన్ని విషయాలలోనూ అమె అభిప్రాయానికి విలువ ఇస్తాడు. ఇంటి యాజమాన్యం అంతా అమెదే అమె చేసే పనుల్లో పాల్గొంటున్నా వచ్చినా చూచి చూడటం వూరుకుంటాడు.

సుజాత ఎక్కువసేపు బద్ధకంగానే గడుపుతుంది. తనకు తోలిదంత సమయ విరామం వుంది; కాలమంతా అయిపోతే తన దెప్పవేతలలోనే వుంది. దేనికి తాను తొందర పడి పరుగులు తీయవలసిన అవసరం లేదు - అదే ఆలోచనలు అమెలో బాగా జీర్ణించుకుపోయినాయి. చంద్రశేఖరం కూడా అమెను ఏమీ అనకపోడం వల్ల యీ ఆలోచనలు మరింతగా అమెలో స్థిరపడి పోయినాయి.

లేచి తిరిగివెళ్ళేసేపు ఉత్సాహంగానే వుంటుంది గాని, అసలు లేవటానికి బద్ధకం! ఉదయం పరేసరి! వినిమిదిన్నర అయిన తరువాతనే లేవడం ఏదో చకచక తన చేతులలో వున్న వస్తువులతో యంత బీభత్సా, కాఫీ తయారుచేసి ఆయన్ను పదిన్నరకల్లా కోర్టుకు వంపేయడం అవుతోంది. ఇప్పటి

కొత్తనక్షతం

నుంచి వంటచేస్తే - పదార్థాలన్నీ ఆయన వచ్చేసరికి చచ్చగా చల్లారి పోతాయని కాస్తేపు ఎలాగో బద్ధకంగానే వుండికదా అని కూర్చుండి పోయేది. ఏవేవో ఆలోచనలు మనసును ముంచేస్తూ వుండేవి. తీరా యీ ఆలోచనలనుండి తేరుకుని యివేతం పడే సరికి వస్తొండు గంటలయి పోయేది. అప్పుడో అదరా బాదరా వంట ప్రయత్నం ప్రారంభించి - యన వచ్చేసరికి తీలాగో పూరి అయింది అనిపించేది.

జన్మ!

ఈ మానవ లోకంలో!
అరిష్టద్యర్శం బంధంలో
అకానుందరి కాగిల్తో
అరని అకలి గవ్వల్తో
అనంత శోకపరితప్త
పృథగంతో -
కుమిలి కృశించి
పోవడం కంటే -
ఈ వచ్చని వక్రతిలో
ఒక్క పూమొక్కనై పుట్టి
విరిసి! పరిమళించి...
వప్రల పువ్వులు రాల్చిపోతే -
జన్మ ఎంత చరితార్థమయ్యేది!!
- డి. సి. కేశవరావు.

భోజనం చేసిన తర్వాత ఎలాగూ యేమీ పనిలేదు గదా అని కాస్తేపు కునుకు తీయాలని చూచేది. ఈ కునుకునుంచి తేరుకునే బచ్చటికి సాయంత్రం అయిపోయేది. చంద్రశేఖరం వచ్చి ఏకారుకు తీసుకువెళ్ళే వరకూ అలాగే వుండిపోయేది. మొదట్లో యేదో కొత్తగా దొరికిన విరామ సమయంలో అని చెప్పి విశ్రాంతి తీసుకోవడం ఆరంభిస్తే - యదే ఒక సమస్యగా తయారయింది రాసురాసు. రాత్రిపూట వంట చేయాలంటే బద్ధకంగా వుండేది. అరగంట, గంట అటు

యిటు తిరిగి రావడంవలన కొత్తగా బడలిక యేర్పడేది

క్రమంగా చంద్రశేఖరం ఓపికకు కూడా పరిమితి యేర్పడుతూ వచ్చింది. మొదట్లో చూచి చూడవలసి వుండేవాడు - కాస్త విరామ ప్రదర్శిస్తూ వస్తున్నాడు. అప్పటి సమయానికి అమరుతూవుంటే ఉత్సాహంగా సమయ చేసుకుంటూ పోవచ్చును. తగినంత కారణం లేకుండా అన్ని యిలా ఆలస్యం అవుతూ వుంటే - అధిరుకు భోజనం విషయంలోనూ కావ్యం జరుగుతూ వుంటే - అతనికి సహించరానిదయిపోయింది. వంత అగుచుకుందామన్నా అనసానం పోగలు పోగలుగా బయటకు వస్తూ వుండేది

తన స్వల్పతక కారణం యేమిటో యెంత ఆలోచించినా సూతకూ తెలియకుండా పోతోంది. పోనీ పుట్టెడు పని చేసుకుని ఒక్కతే అవసర పడతానో అంటే - అసలు సవ్యవసంతా యెంతగమక? దీనిలో చుట్టి తనకు సహాయం చేసే వార్లంటూ యిద్దరు పనిచేసుకుంటున్నారనే వున్నారు

తన బద్ధకంవల్ల రాసు రాసు యిద్దరికీ వైమనస్యం యేర్పడుతోందేమోనన్న భయం కూడా యేర్పడసాగింది సుజాతకు.

వంత ఆలోచించినా బంధుకు కారణం, తరుణోపాయం యేమిటో స్ఫురించలేదు. తిరుబడి దొరికితే తను యెప్పుడవలయువా చేయకానుకున్నది తిరుబడికోసం ఎంతా నో వెంపర్పాడింది. తనసమయం తను చేసుకుంటూ అతిమ్మా సమయంలో హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటూ యే నవల చదవడమో, రేడియో నినడమో, ఉత్తరాలు వ్రాసుకోవడమో చేసుకుందామనుకుంది. కనీసం స్నేహితు రాళ్ళ ఉత్తరాలకు బదులు వ్రాయడానికి అయినా కుదరకుండా పోతోంది. ఇదివరకే నయం - అంత అసీను పనిలోనూ ఓ పది, పదిహేను నిమిషాలు దొంగిలించి తన స్నేహితు రాళ్ళకు 'ఉభయకుంఠోపరి' ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ వుండేది. ఏదైనా చూగజైన్యా, నవలలూ చదువుకుంటూ వుండేది. ఇప్పుడు అటువంటి పని 'యేమీ చేయకపోగా, యిలా బద్ధకం పెరిగిపోయి అసో సామరిపోతులాగా తయారయిపోతోంది. దీనిని గురించి నేరుగా చంద్రశేఖరంలో

ప్రసాదించడమే బుద్ధికి లక్షణంగా తోచింది సుజాతకు.

'నిమండి నాకు తోచడంలేదు. ఉట్టి సోమరితనంగా తయారయి పోతున్నాను.'

'మంచిదేగా!' అన్నాడతను నవ్వుతూ.

'అలా కాదు. సీరియస్ గా చెబుతున్నాను. నాలో యేదో లోపం వుంది. నాకు తెలియడం లేదు చెప్పండి.'

'నీలో లోపాల నాకేంకనిపించడంలేదు.'

'అలా కాదు. ఇదివరకు బోలెడంత పని చేయగలిగేదాన్ని. నిమిషం విరామం విరగకుండా బంతిలా తిరుగుతూ వుండేదాన్ని. ఆ చుక్కదనం, చలకీతనం యిప్పుడు యేమయిపోయినాయో నాకు తెలియడంలేదు'

'బహుశ యిప్పుడు అంత చురుకుతనం అక్కర్లేదేమో!'

'పోతే పానీగిండి. మన్నుతిన్న సాములాగా తయారవుతున్నాను గదా!' అంది సుజాత యంకా కంగిపోతూ.

'అయి! యేం చేస్తావంటావు?'

'అదే నాకు అర్థంకక కొట్టుకుంటున్నాను యెన్నో పనులు చేయాలనుకుంటాను. కాని ఒక్కటి చేయలేకపోతున్నాను.'

'అనానక్త యోగాం!'

'మీరలా నేనాకోళం చేస్తే నాకు నిజంగా కోపం వస్తుంది' అంది సుజాత ముందరూతి పెట్టి.

చంద్రశేఖరం ఆమెను మరింత దగ్గరగా లాక్కుని ప్రగాఢంగా ముద్దు పెట్టుకుని 'యేమీ బేజారు పడకు డియర్! నాలుగు రోజులు యిలాగే వుంటుంది. తరువాత అంతా సర్దుకుపోతుంది. ఊరికే ఖంగారుపడి లేనిపోని పనులను చెదికి తెచ్చుకోకు' అన్నాడు

ఆ సంభాషణ అంతటిలో సమసిపోయినా సుజాత మనస్సు మాత్రం యీ విషయంలో యోచనల రాజీకి రాలేకపోయింది.

లాభంలేదు. తను యిలాగే వుండిపోయేట్టుయితే తన వంటకీ, యింటకీ కూడా మంచిది కాదు ఏదో చేపి తీరాలి. తన బుర్ర పూర్తి 'డెలివ్స్ వర్క్స్ షాప్' కాకముందే దానికేదో పని నియమించాలి. ఏప్పుడూ పై సాముఖమే యెరగని కుర్రవాడికి యేకంగా రూపాయికాగితం అందిస్తే నిలా ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిపోతాడో, అయో

మయంలో పడిపోయి వెంవరాడలాడో అలా వుంది తన స్థితి యిప్పుడు.

ఆమె యిలా బాధపడుతున్న రోజుల్లోనే దయానిది వాళ్లను చూడటానికి వచ్చాడు. సుజాతను చూచి ఆశ్చర్యపోయానాడు.

'అదేమిటమ్మా! అలా విక్కిపోయావు?' అన్నాడు నిర్వాంతసోయి.

'అమాటే ననంటే యేమిలేదని కొట్టి పారేస్తోంది సుజాత. ఇప్పుడు మీరు యిలాగే అంటున్నారు' అన్నాడు చంద్రశేఖరం ముసిగా నవ్వుతూ.

'యేమీ పనిలేక విక్కిపోయానండి. సోమరితనంతో లావు యెక్కిడానికి బదులు నీరసించి పోతున్నాను' అంది సుజాత.

'నేను ముందేచెప్పాను సుజాత! ఇంత తీరుగాలు వి వంటకీ పడదు. ఏప్పుడూ పనిలో ని మగ్గు మయి నియమబద్ధంగా నిమిషాల గడిపేయడానికి అలవాటు పడి పోయినావు, యేడునంపత్సాలలోను. ఇప్పుడు ఊరికే కూర్చుంటానంటే అవుతుందా?'

-సుజాతకు తన పరిస్థితికి 'క్వా' దొరికినట్లయింది. పైకి మాత్రం యేమీ తేలకుండా యేదో కులాసా కబుర్లు చెప్పడంలో మునిగిపోయింది. దయానిది చెల్లిపోతూ 'నువ్వు పళి పనిలో చేరాలనుకుంటే నాకేం అభ్యంతరంలేదు. మంచిరోజు చూడుకుని వచ్చేసెయ్యి' అన్నాడు.

అతని మాటలకు ముగ్గురూ సిల్పా కున్నారు.

ఆరోజు రాత్రి సుజాతను దగ్గరకు తీసుకుంటూ చంద్రశేఖరం 'ఏం, రేపట్టింటి ఆఫీసుకు వెడతావా?' అన్నాడు.

'అ'

'నిజం?'

'వెడతాను. కాని ఆ ఆఫీసుకు కాదు. లాయర్ చంద్రశేఖరంగారి ఆఫీసుకు. ఆయనకు పిర్సన్ సెక్రటరీ పని వాది! లాయర్ గారి ఏప్రాయింట్ మెంట్స్, వింగ్ క్ మెంట్స్ డైరీ, కోర్టు డైరీ - యి వన్ని అవ్వటం డిట్ గ వుండేవని వాది! రేపటి నంచి స్టెనోను రావక్కర్లేదని చెప్పడి. టైపు వనంతా నా చేతి మీదుగానే చేసేస్తాను!'

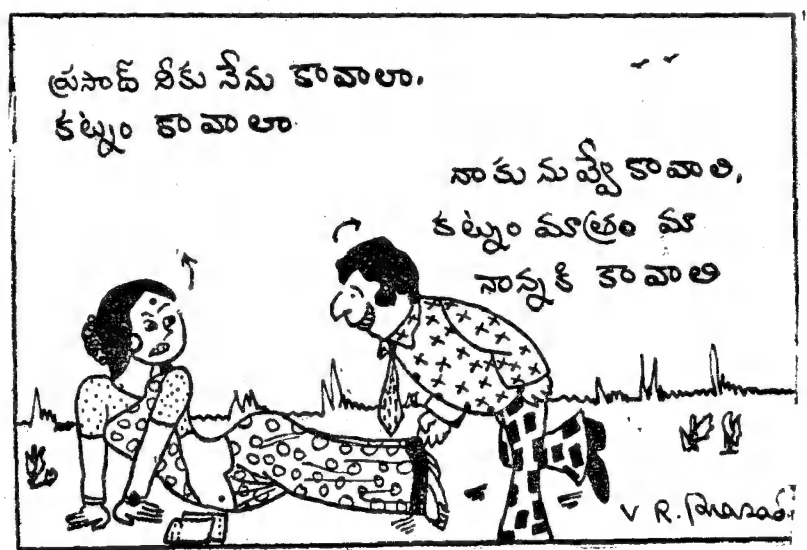
'ఏందుకు సుజాతా; లేనిపోని బెడత 'పెట్టుకుంటావు నువ్వు?'

'కాదులేండి. నేను చేయగల పనిలో పదోవంతుయినా చేయకపోవడంవల్లనే నాకీ సోమరితనం వచ్చింది.'

'నీ యిష్టం.'

'కాని ఓ మనవి! ఈ సెక్రటరీ తప్పలు చేస్తే ముఖకు మీరు క్షమించగూడదు. ఉంగరాం వేళలో మొట్టతేగని మీ సెక్రటరీకి మతి సరిగ్గా వుండదు' అంది సుజాత.

ఇద్దరూ మనసారీ నవ్వుకున్నారు.

చోళి పూజ!

మధ్యప్రదేశ్ లోని పేహార్ జిల్లాకు చెందిన వెనుకబడిన జాతుల వారలలో ఒక జాతి వారు వెంకి నా రోజు దేవి పూజ జరుపుతారు. ఈ పూజలో దేవికి పెద్ద పారాయి కుండ వైచేద్యం పెట్ట ఆ సారలో వయస్సులో ఉన్న ఆడవారు తమ రవికలా విప్పి ముంచుతారు. అనక వరసున్న పురుషులు ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క రవిక చేతికందినది ఎన్నుకుంటారు. ఏ మువకుని చేతికి ఏ రవిక వస్తుందో ఆ రవిక పాత దరిణి అయిన స్త్రీ ఆ రౌతి ఆతనికి పాతమారు. ఈ ఆటలో వయస్సులో ఉన్న స్త్రీ పురుషులు మూత్రమే పొల్గొం

టారు. పెళ్లి అయిన వారూ, అవనివారు కూడా పాల్గొంటారు. వీరంతా ఆ దేవి చుట్టూ ఉన్న చెట్లలో దాహలుగా రతి క్రిడ జరుపుకుంటారు. ఈ పండుగకు చోళి పూజ అని కూడా పేరు. పేరులో ముందు అక్షరం టాంగా పేరులో కూడా ఉన్నట్లే ఉంది కద!

సినిమా పద్ధతి పెళ్లి!

మధురైకి చెందిన నారాయణన్ అనే నా లక్ష్మిని కారి తన భార్యతోనూ, పిల్లల కుమార్తెల రెండుతోనూ వాటిని పినిమాకి వెళ్లాడట. ఆ పుత్రికారెండు బాల్యవీనుంచి క్రిందికి ఒక్కొక్కరిగా ఒంగి చూడబోయి కాల జారి మిగిలి ధాన్యాని క్రింద పడినట్లు. క్రింద తరగతిలో కూర్చుని ఉన్న వా హిరో అమాంతం అమెను రెండు చెతుల్లోనూ క్రింద పడిమందా లాగునగా పట్టుకున్నాడట. ఫక్తు పినిమా పద్ధతిలో ఆ సునిత ఆ యువకుణ్ణి వాటినుకోడంలో అచ్చటికప్పుడే ప్రేమ ఉదయించి ఆ హిరోని చేసుకుంటానని ఒంటికాల మీద నిలబడినట్లు. దాంతో ఆ లక్ష్మినికారి అమె కోర్కె పరిచేల్సింది.

శ్రీనివాస ఎడ్యుకేషనల్ అకాడెమి

మధ్య తియూర్. ఎదురు. ఆరిటిసి కన్వెంట్స్, హైదరాబాద్-20.

బి.ఎ., బి.కామ్.,

(అంగ్ర - కనీసార్హతలు లేకుండా)

వెంటనే చేరండి

విశుఖలచే, విశిష్టమైన కోవిగ్గకు హామీ గలదు. తరగతులు 15జులై 79నంచి ప్రారంభం

(భౌతికలకు వెరుగా తరగతులు)

ప్రాప్తికన్వెంట్స్ పాఠశాలకు రూ5/-వసంధి.

అకర్షించేవి ఏకటనలా? అవసరం మైన చదవులా?

మార్కులు, పాసులు కావు చదువుకు అర్థం.

అయినా ఇవికావు అనర్థం.

వినయం, జ్ఞానం, మార్కు. పాసు అన్నీ గల సంపూర్ణ విద్యకు

హార్వా ట్యూటోరియల్ కాలేజి

లక్ష్మీపురం, గుంటూరు-2

ఫోన్స్: 21222, 24677, 24888

- ★ మెట్రిక్, కోరుకొండ, బి.ఎ. లకు కాసులు జూన్ 20 నుండి.
- ★ మెట్రిక్, టెన్త్, పెన్టెంబరు అడ్మిషన్ కోర్సులు జులై 1 నుండి
- ★ ఇంగ్లీషు, తెలుగు మీడియాలో బోధన.
- ★ బాలురకు మాతృమే హాస్టలు వసతి (రిజిస్ట్రేషన్ ద్వారా)
- ★ అన్ని కాసులకు అడ్మిషన్లు జూన్ 20 నుండి.

ప్రిన్సిపాల్.

హార్దరంద్రరావు గింజుపల్లి,

M.A., M.Ed., LL.B., D.J.

డైరెక్టర్,

జి. సుజాత.

M.A., B.Ed.

తనకోసమే తనమైతుడు!

అమెరికన్ మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్త డాక్టర్ ఎదల్స్ జోహన్ మనిషికి కోపం చాలా అవసరమో, మనిషి కోపంలో ఉన్న పందర్బంకో మెడడు కొన్ని రకాల ప్రద పదార్థాలను విడుదల చేస్తుందో, అద్యుత తలనప్పి, విప్ప నొప్పి, కడుపు నొప్పివంటి రోగాలు దివ్యంగా వయమవుతాయని ప్రకటించారు. కోపం రాని మనిషికి మెడడులో యా అద్భుత ప్రదం తయారు కాదని కూడా ఆయన వివరించారు. కనుకనే చదువరి, బియాంగ్రి! య్వా!

రహస్య ప్రేమాయణ రాగాయణం!

కల్లకర్పికి చెందిన నారాయణప్పట్టి అనే గ్రామంలో చిన్న తంబి అనే అతని కూతురు 20 ఏళ్ల పిప్పిల్ అదే పూలుకు చెందిన వెళ్లి అదే వా కుర్రాడితో రహస్య ప్రేమాయణం పెట్టుకున్నట్లు. పెళ్లయిన దానిని నీకెండ్ పోయే కాలం అని ఆమె తల్లి కేకతోనే సరికి తన ప్రేమినితో ఆమె లేచి పోయినట్లు. ప్రేమిందూ ఆమె కుని పూర్తిచేటి కంఠం మీద నూనా పెట్టారట. ఈ విషయంగా చిన్నతంబి పూరు పందాయితో వెళ్లి కుటుంబాన్ని రప్పించాడట. దాంతో వెళ్లికి కోపం వచ్చి మారియమ్మ పండుగనాడు తన బలి గంతో నారాయణప్పట్టి వెళ్లి చిన్న తంబి బలగాన్ని తరక బాడడట. ఈ బాబుడులో ఈటెలూ, దాణా క్షరలూ, తుపాకులూ కూడా వాడారట. నో తుపాకి దెబ్బకు చిన్న తంబి హరి మన్నాడట. చాల రామా యాన మహా భారతాల నుంచి వేటి వరకూ బీభత్స పాండకు ఒక స్త్రీ వారణాసి ఉంటూనే ఉన్నదనికదా! కాదా!

వంత ఆవుదూడ!

కన్నాటక రాష్ట్రానికి చెందిన హ్యుడెవన్ కోట అనే వూరిలో ఒక ఆవుకి పుట్టిన దూడకు అరవత్తాల్లా ఒకేదాన్ని పుట్టుకుంటుంది. ఆ దూడ చర్మం విడుగుచర్మంలా వుండే, ముఖం ఇబ్బితంగా కోతిముఖంలా పుట్టడట. ఈ దూడ సజీవంగా నకుపురి అనుకృతిలో పరిక్వార్తం వుంటుందట.

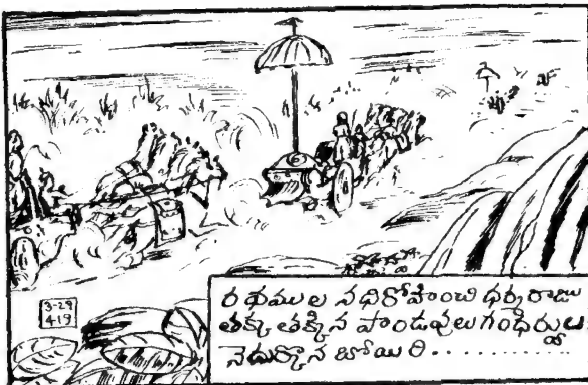
అందమైన అమ్మాయిల జిల్లు నైచేద్యం!

బ్రోడ్ జిల్లాకు చెందిన అమోడి అనే గ్రామంలో ఒక యువకుడు ప్రభుత్వ బచ్చులో ఒక అమ్మాయి జిల్లు గొరుగుతూ పోలిసు కంట పడ్డాడట. ఆ అమ్మాయి నయో చెన్నైరువేసి, చేతులు వెళ్ళు కట్టేసి ఆ కుర్రాడు అమెకు కేక బంధన చేస్తున్నాడట. ఏమిటి వంత అని ఆ కుర్రాణ్ణి వాలుగు తప్పుసరికి అక్యూజుమైన విషయం బయలుపడ్డట్లు. 120 మంది అందమైన ఏవా హం కాని అమ్మాయిల జిల్లు కలిపించి కొడి యార్ అదే అమ్మారికి నైచేద్యం పెట్టే తన తల్లి చనిపోయి, తనకు సకల సంపదలూ కలుగుతాయని తాదా యజ్ఞం అంధించినట్లు అప్పటికి 22మంది అమ్మాయిల జిల్లును అమ్మ వారికి నైచేద్యం పెట్టినట్లు ఆ యువకుడు ప్రకటించాడట. వో పిడుగా!

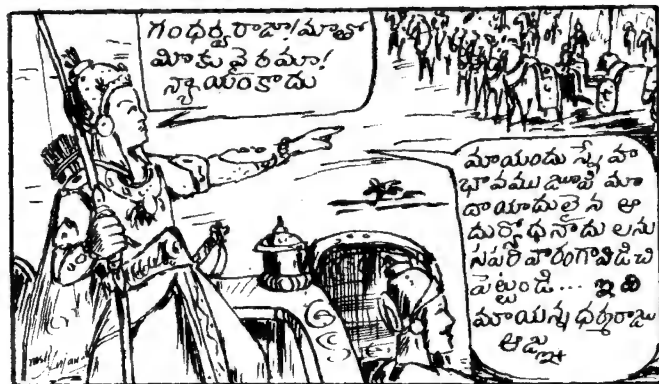
(గత సంచిక తరువాయి)

వట్టకేలుకు ధర్మరాజు
నాన్న ననుసరించి
భ్రాతృమృతన నకుల
సహదేవులయిండ్ల
నన్నెద్ద తైరి...

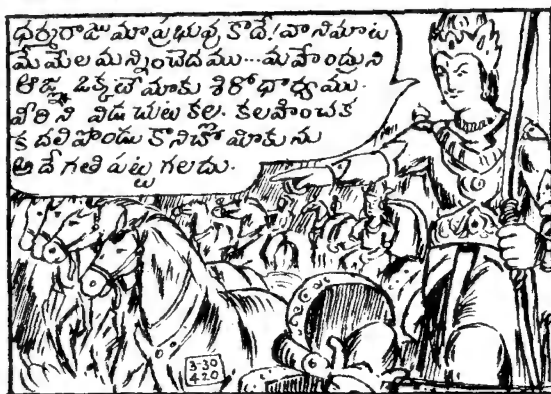

రథమల నధిరోపించి ధర్మరాజు
తక్కు తక్కిన హిందవులుగంధర్వులు
నెదుర్కొన జూయిరి.....

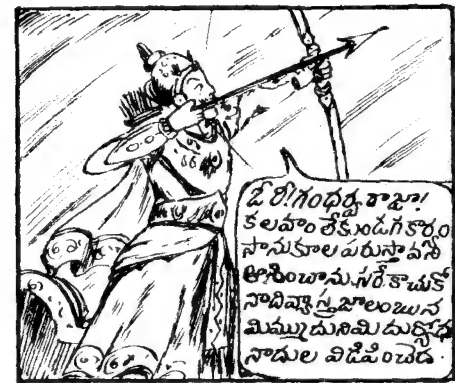

గంధర్వరాజు/మాతా
మీకు నైరమా!
న్యాయంకాదు

మాయండు స్వీహ
భావము జూపి మా
దాయాదులైన ఆ
దుర్మధనాదులను
సపరీవార్లుగావిడిచి
బెట్టండి... ఇతి
మాయస్థ ధర్మరాజు
ఆజ్ఞ

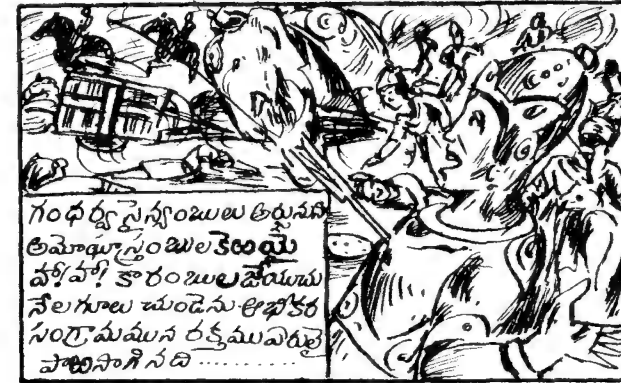
ధర్మరాజు ముప్పభిన్న కొదే! వానిమాట
మమలమన్నించెదము... మహేంద్రుని
ఆజ్ఞ పిక్కతేమాకు శిరోధాధ్యము
బోరినె విడచి కల. కలహించక
కదలిహిండు కొనిచో మోకును
అదే గతి ఏట్లు గలదు.

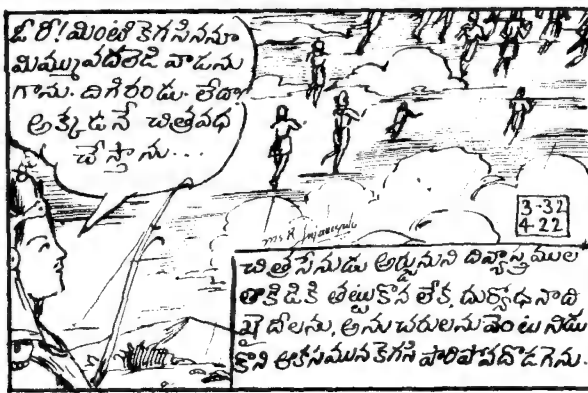
దీరి! గంధర్వరాజు!
కలహం లేకుండగకారం
సానుకూల పరుసావనీ
అనింబామనరేకాయక
నావివ్రాస్త్రజాలంబున
మిమ్ముదూనిదుర్మధ
నాదుల విడిపించెద.

భ్రాతృమృతన నకుల సహదేవులు అను అను
రథంబులను గంధర్వులు వనురికి ఎవరివ్వా
స్త్రంబుల ప్రయోగింప సాగెరి. బిత్తినేనుడును
వారిని ధీకొని భయంకరముగవహద సాగెను

గంధర్వస్త్రంబుల ఆర్పునని
అమోఘాస్త్రంబులకెఱుఱు
వశ్యవా! కౌరంబులదేయము
నేలగులు చుండెను ఆభిరక
సంగ్రామమున రక్తముపరుల
పాణిసాగినది

దీరి! మింతటికెగసినమా
మిమ్మువదలెడి వాడను
గాను. దిగిరండు. లేదా
అక్కడనే బిత్తపధ
చేస్తాను...

బిత్తినేనుడు ఆర్పునని దివ్యాస్త్రముల
అకిడికి తిట్టుకొన లేక దుర్మధనాది
వైదొలను, అనుచరులనువెంటునిడు
కొని అకసమునకెగసె హరిహదదగెను.

భీది ఒక పాంథశాల

శ్లోకము

యుద్ధంలో గూఢచారుల పాత్ర చాలానే
పుంటుంది. అవతలివారి ప్లాన్స్, ప్రాగ్రామ్స్
తెలుసుకోవటమేకాక, మన దేశంలో వారి గూఢచారు
లెవరయినా వున్నారేమోనని వెతకటంకూడా చాలా
ముఖ్యం.

ఒక ఉదయం 'కోడ్ లాంగ్వేజ్'లో ఒక
వార్త వచ్చింది విజయ్ ఆఫీసుకి, "సరిహద్దుకి
మనవైపున వున్న ఒక గూఢచారుల గాంగ్ గురించి
వివరాలు చూచాయగా తెలిశాయి. తగిన చర్య
తీసుకోండి" అంటూ వివరాలు వచ్చాయి.

వెంటనే 'ఇంటెలిజెన్స్ బ్రాంచ్'కి చెందిన
ఒక ఆఫీసర్ని విమానంలో అక్కడకు పంపించారు.
ఆ విమానంలో ఆఫీసర్తోపాటు ఒక పైలట్,
విజయ్ కూడా వెళ్ళాని నిశ్చయమయింది.

ఆఫీసర్ చెప్పిన చోటుకి దగ్గర్లోనున్న ఒక
చిన్న యిల్లంలో విమానం ఆపారు పైలట్.
అయిన దిగి వెళ్ళిపోయాడు. కొన్ని గంటల్లో తిరిగి
వస్తానని చెప్పి, జీప్తో వెళ్ళిపోయాడు.

చెప్పినట్లుగానే మూడుగంటల తర్వాత
తిరిగివచ్చాడు ఆఫీసర్. ప్లేన్ ఎక్కుతూనే
వైర్లెస్లో తన బాస్కి మెసేజ్ పంపించాడు.

"ఆ గాంగ్ గురించిన వివరాలన్నీ విజయ్. ఇంకా
ఎన్నో విలువయిన సీక్రెట్స్ తెలుసుకున్నాను.
వాళ్ళ ప్లాన్స్ కొన్ని కాజేయగలిగానుకూడా!"

"ఇంత త్వరగా పని అవటం వండవులే"
అన్నాడు ఆ బాస్.

అకస్మాత్తుగా శత్రు విమానం ఈ విమానాన్ని
వెంటడించేసింది.

"అప్పించుకొనే మార్గం ఒక్కటే! ఎక్కడో
అక్కడ ప్లేన్ దింపేస్తాను (ప్రాన్ లాండింగ్).
అప్పుడు మన ముగ్గురిలో ఒకరిద్దరయినా బ్రతికే

(గత సంచిక తరువాయి)

అవకాశం పుంటుంది. ఆ వెనకాల నున్న ప్లేన్
మన పైకి ఆయుధం విసిరిందంటే ముగ్గురిం
క్షణాలమీద చనిపోతాం!" అన్నాడు పైలట్.

అతని అభిప్రాయంతో ఏకీభవించక అప్పతడు
విజయ్కి.

"చూడు, అతను సీక్రెట్స్ తెలుసుకొని
వచ్చాడు. ముఖ్యమైన ప్లాన్స్ కూడా సంపాదించుకు
వచ్చాడు. అతను చనిపోతే ఆ రహస్యాలు మన
వాళ్ళకు ఎలా తెలుస్తాయి? అతను బ్రతకటం
చాలా ముఖ్యం" అన్నాడు విజయ్.

"యవ్, బ్రదర్! గుడ్లెక్" అని విజయ్తో
నవ్వుతూ అని ప్లేన్ దింపేయటానికి
సిద్ధమయ్యాడు పైలట్.

"గుడ్లెక్." విజయ్ కూడా చిరునవ్వుతో
అంటూనే పైలట్కి సాయపడుతున్నాడు. క్రిందికి
మెసేజ్ ఇచ్చాడు, తమ నిర్ణయం గురించి.

ఇదేమీ తెలియని ఆఫీసర్ హాయిగా వెనక
సీట్లో కూర్చొని వున్నాడు, కాగితాలు
చూసుకుంటూ.

వెనక్కి వెళ్ళి అతనికి చెప్పే టైమ్ లేదు.
ప్లేన్ క్రిందికి దిగుతూనే అతను బయటకు
దూకేస్తాడని అనిచాడు విజయ్.

పెద్ద చప్పుడుతో మట్టిలో దిగబడింది
విమానం.

గుప్పన మంటలు లేవాయి.

శరీరం కాగిపోతున్నా బయటకు దూకేశాడు
పైలట్. అంతదూరాని స్ప్రుహతప్పి పడిపోయాడు.

విజయ్కి చుట్టూ మంటలు, వేడి. అయినా
బయటకు దూకగలడు ... దూకబోయాడు ...
ఒక్కసారి వెనుదిరిగి చూశాడు ... ఆ ఆఫీసర్

చుట్టూ మంటలెమిలెవు ... అయినా షాక్
లిఫ్టుల్లు అలాగే కూర్చొనివున్నాడు ... రెండు
క్షణాల్లో మంటలు అతన్ని సమీపిస్తాయి ...
అతను, కాగితాలు కాలిపోవటం తర్వాత... ఒళ్ళంతా
మండిపోతున్నది విజయ్కి ... బాధ భరించలేక
పోతున్నాడు .. అయినా బయటకు దూకలేదు ...
రెండంగళ్లో అతన్ని సమీపించి లాగి బయటకు
విసి రేకాడు ... తర్వాత తాను బయటకు
దూకటానికి శక్తి మిగిలేదు ... అతికష్టమైన
ఎలాగో ఇవతలకు వచ్చాడు ...

స్ప్రుహతప్పిపోతుంటే తోటి వ్యక్తిని
కాపాడసన్న తప్పి, దేశపు గెలుపుకోరకు
అవసరమయిన రహస్యాలు కాగిపోకుండా
చూడగలిగానన్న అనందం అతన్ని ఆవరించాయి.
నిమిషాలపైన అంటురెన్స్లు, దాక్టర్లు,
నర్సులు వచ్చేశారు.

ఆఫీసర్ బ్రతికి బయటపడ్డాడు
గాయాలయినా అట్టే లేకుండా.

పైలట్కి ఒళ్ళు కాలటమే కాక, కొన్ని
ఎముకలు కూడా విరిగాయి. కాని ప్రాణాపాయం
లేదు.

విజయ్ మరణించాడనే అనుకున్నారు మొదట
చూసినవాళ్ళు. కాని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే
కొనెడిపిరి వున్నట్లు తెలిసింది.

వెంటనే హాస్పిటల్కి తీసుకువెళ్ళారు
వాళ్ళిద్దరినీ.

10

ప్రతిరోజువలెనే ఎయిర్ ఫోర్స్ ఆఫీసుకి
వెళ్ళింది సంద్య ఆ ఉదయం. ఎప్పటికప్పుడు
చనిపోయినవారిని, గాయపడినవారిని లిస్ట్లు
వస్తూవుంటాయి అక్కడికి. రోజూ వెళ్ళి
ఆ లిస్ట్లు చూడటం, గుండె దడదడలాడుతుంటే
విజయ్ పేరు వున్నదేమోనని వెతకటం,

"అమ్మయ్య!" అని నిట్టూర్చి లేచి రావటం ...
ప్రతి దినం చేస్తున్న పని ఇది. సంద్య ఒక్కరే
వెళ్ళటం ఇష్టంలేక నిర్మల కాని, రవి కాని
తప్పనిసరిగా ఆమెతో వెళ్తారు.

సంద్యకు రాత్రి, పగలు తేడా కూడా
తెలియకుండా రోజులు గడుస్తున్నాయి అక్క.
బావ బలవంతంపైన ఏదో భోజనం చేశానని
పించటం, ఆపైన అలోచిస్తూ కూర్చోవటం,
ఇదే దినచర్య అయింది. మనిషిలో హుషారు లేదు,
చలకీదనం లేదు. విజయ్ వెళ్ళానా వెళ్ళానా,
సంద్యలో ముఖ్యమైనది ఏదో వెంట తీసుకు
వెళ్ళిపోయాడనిపిస్తుంది చూపరులకి. నిర్మలతో,
రవితో కబుర్లు చెప్పటం మానేసింది. చివరికి
రాధను కూడా దగ్గరకు తీయటం లేదు. ప్రాణాలేవి
బొమ్మలా కూర్చొనివుండే సంద్యను చూస్తే
రాధకూ భయమనిపిస్తుందికాబోలు, ఎప్పుడూ
నిర్మల వద్ద, రవి వద్ద కాలం గడుపుతున్నది.

రోజురోజుకీ మరణించినవారి లిస్ట్ పాడుగవు
తున్నది. సంద్యలాగే ఆ ఆఫీసుకు వచ్చేవాళ్ళు
ఎందరో వున్నారు. వాళ్ళలో కొందరు కన్నీటితో,
కొందరు చిరునవ్వుతో బయటకు వస్తారు.

జరిగిన కథ-10 : అక్క నిర్మల, బావ రవిల సంగతీలతో ఉంటున్న సంద్యకు 'అట్టావా'లో
ఉద్యోగం రాగా విజయ్కి తనకు జరిగిన వివాహ పూర్వాపరాలు గుర్తుకువస్తాయి. నిర్మలను
చూడటానికి వచ్చినపుడే మనసులు కలిసి రిజిస్టర్లు మేరేజీ చేసుకున్న విజయ్, సంద్యల జీవితం
సాఫీగా సాగుతుండగా, విజయ్ మిలటరీలో ఉద్యోగానికి లోగడే దరఖాస్తు చేసాడని తెలుసుకొని
విస్తుపోతుంది సంద్య. విజయ్ స్నేహితుడు రవితో నిర్మలకు పరిచయమౌతుంది. విజయ్కి
ఎయిర్ ఫోర్స్లో ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళి తిరిగివచ్చిన తరువాత, జాబ్ వస్తే జేరటానికి సంద్య తన
సంతోషాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంది. విజయ్, సంద్యలు కూతురుకు రాధ అని పేరు పెట్టుకుంటారు.
తమ ప్రేమించిన మీనా ముఖం మశాచికవల్ల వికృతంగా మారటంతో సునీల్ సంద్య సలహా
తీసుకుంటాడు. 'అవొస్టర్ డావ్' నగరంలో ట్రైనింగ్కు వెళ్ళిన విజయ్కి. రీనాతో ఆమె ప్రేమితుడు
రాల్తో పరిచయమవుతుంది. 'జీవో' అనే యువకుని ప్రేమించి మోసపోయి వేశ్యా వృత్తిలో చేరిన
'సోన్యా'ని విజయ్ ఆకర్షిస్తాడు. రవి, నిర్మలకు సుధ పుట్టిన తర్వాత, భారత్, పాకిస్తాన్ల మధ్య
జరుగుతున్న యుద్ధంలో విజయ్ పాల్గొంటాడు. సర్దార్ జీ 'రతన్ సింగ్'తో స్నేహమేర్పడుతుంది
విజయ్కి.

ప్రతి ఒక్కరూ.

ఆ ఉదయం - రవి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. సంధ్య లిస్ట్ చూసి, ఆరోజుకి రిలీఫ్ గా ఫీలయింది. రవి కోసం ఎదురుమామ్మా ఆలోచనల్లో పడింది ... ఇక్కడున్న వాళ్ళంతా తనలాగే అల్లియులకోసా ఎంత తపాతపాలాడుతున్నారు!? మనుష్యుల మధ్య మన్న ఈ అనుబంధాలే వాళ్ళను జంతువులకంటే మెట్టుపైన వుంచుతున్నాయి. తల్లి - బిడ్డ; భార్య - భర్త, చెల్లి - అన్న; ఇటువంటి బంధాలు ఒక కుటుంబంలోని వ్యక్తుల మధ్య మన్నట్లే, విశ్వమంతా ఒకటే కుటుంబంగా మారి - ప్రతి వ్యక్తి తోటి వ్యక్తిని రక్షింపబోతున్నాడని మూడటం జరిగితే? అప్పుడు భూతలమే స్వర్గంగా మారిపోతా? విమానాలు వచ్చాయి. దేశానికి, దేశానికి మధ్య మన్న దూరాలు తగ్గిపోయాయి. మనిషికి, మనిషికి వున్న దూరాలు తగ్గిపోయాయి?

ప్రతి జీవీకి స్వార్థం పుట్టుకతో వస్తుంది. ఆ స్వార్థమే లేకపోతే మనుగడలేదు. కాని ఆ స్వార్థంతోపాటు పరార్థం కూడా వుండాలని చెప్పే అంతరాత్మ మనలో వుంది. స్వార్థం పెరిగినకొద్దీ మనోపరిధి తగ్గుతూవుంటుంది. స్వార్థం తగ్గినకొద్దీ తృప్తి పెచ్చుతుంది ... కాని పుట్టుకతో వచ్చిన స్వార్థాన్ని విడనాడలేని మానవుడు - ఆలోచనా శక్తి, వివక్షణా జ్ఞానం వున్నా - యుద్ధాలు మానలేకపోతున్నాడు; హింసాకాండ ఈ ప్రపంచంలో ఇంకా అంతం కాలేదు.

ఆలోచిస్తూ పరధ్యానంగా వున్న సంధ్యను పిలిచాడు రవి.

"సంధ్యా! ఇది విన్నావా?"

నిరాసక్తిగా చూసింది సంధ్య.

"యుద్ధం ముగిసింది సంధ్యా! బంగ్లాదేశ్ తో పాకే పై న్యూ మనకు లొంగిపోయింది. ఇన్స్టాడే అందిన వార్త! యుద్ధం ముగిసింది!" సంతోషంగా చెప్పాడు.

అంతలేని ఆనందంతో పరవళ్ళు తొక్కింది ఆమె పూదయం

ఉద్యోగంతో కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

ఆప్యాయంగా ఆమె చేతిని నొక్కాడు రవి.

"ఇంటికి వెళ్తామా? నిర్మలకి చెప్పడూ ఈ కుభవార్త?" అన్నాడు.

ఇద్దరూ టాక్సీలో ఇల్లు చేరారు. నిర్మలను మామ్మానే వాటేసుకుంది సంధ్య. "అక్కా! అక్కా! యుద్ధం అయిపోయింది! నా విజయ్ కి ఏమీ కాకుండానే యుద్ధం అయిపోయింది!" అంటుంటే కన్నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

"మనం ఆదృష్టవంతులం" అంది నిర్మల.

రాధను ఎత్తుకొని "అక్కి గర్ల్" అంటూ ఆపకుండా ముద్దులు పెట్టేసుకుంది సంధ్య.

రవి అంతలోనే స్వీట్స్ తెచ్చాడు. అందరికీ చాలా హుషారుగా వుంది. వాతావరణంలో ఆనందం చిందులు తొక్కుతున్నది.

తలుపు తట్టిన చప్పుడయింది.

ఈ కుభనందం అంతా ఎవరికయి వాసరే స్వగతం అలిస్తుంది!" అన్నాడు రవి నవ్వుతూ. నిర్మల చెల్లి తలుపు తీసింది. టెలిగ్రాం చేతిలో పెట్టాడతను. సంతకం పెట్టి, విప్పి చదివింది. చేతిలో ఆ గులాబీరంగు కాగితం తెవరెవలాడుతుంటే స్థాబువువలె వుండిపోయింది. రాధను దివి అక్క చేతిలోని కాగితం చదివింది సంధ్య.

"విజయ్ కుమార్ కి బలంగా గాయాలు తగిలాయి. పిలుస్తూత త్వరలో డిస్మిస్ చేయిస్తాం."

కళ్ళ ముందు చీకట్లు క్రమ్యాయి. కాళ్ళలో నిలబడే శక్తి వారింతుకుపోయింది. కుప్పగా కూలిపోయింది

రవికి, సంధ్యకి కుంగారుగా వుంది. విజయ్ ఎలా వున్నాడో? సంధ్యకి ఏమవుతుందో?

రాధ, సుధ ఏమీ అర్థంకాక బావురుమని ఏడవసాగారు.

నిమిషాలమీద సంధ్యని హాస్పిటల్ లో చేర్చారు.

అపార్థన్ అయింది.

ప్రాణభయం లేదని చెప్పారు డాక్టర్లు.

రాత్రికి స్పృహ వచ్చింది. కడుపులో ఒకటే పట్టు. "అమ్మా" అని మూటగింది.

జరిగిన సంఘటనలు గుర్తువచ్చాయి. యుద్ధం అయిపోయిందని సంచరిగా లామంతా స్వీట్స్ తింటుంటే, టెలిగ్రాం రావటం - ఆ కాగితంలోని అక్షరాలు కళ్ళముందు మెదిలి వట్టయింది.

"సంధ్యా, లేచావామ్మా?" రవి స్వరం మృదువుగా విసవచ్చింది.

"విజయ్...?" అన్నప్పుడే అడిగింది.

"ఇంకా ఏమీ న్యూస్ రాలేదు. గాయాలు తగిలాయని రాశారు టెలిగ్రాంలో, అంతే. నీ భయమే నిజమయ్యుంటే ఈసారికి మరొక టెలిగ్రాం వచ్చేదే! నిశ్చితంగా వుండు సంధ్యా. బాధపడి, భయపడి చేయగలిగేదేమీలేదు." పైకి

సంధ్యకు దైర్యం చెప్పడాడేకాని, లోలోన అలసికి భయంగానే వుంది.

సంధ్య ఏమీ మాట్లాడలేదు. కన్నీళ్ళు ఎంపుకుంది దిగులుగా.

మర్నాడు సంధ్యని ఇంటికి పంపించారు. క్షతగాత్రులతో ఆస్పత్రులు అన్నీ నిండివున్నాయి. అందువలన మామూలువాళ్ళని వీలున్నంతగా ఆస్పత్రులలో వుంచటంలేదు.

ఆ మధ్యాహ్నం సంధ్య తల్లితండ్రులు, విజయ్ తల్లితండ్రులు, లోబుట్టువులు వచ్చారు. నిర్మల, రవి శలవలుపెట్టేసి ఇంట్లోనే వున్నారు. అందరికీ ఒకే భయం.

విజయ్—? అతను బ్రతికివున్నాడా?

విజయ్ కి ఏదయినా అయితే సంధ్య తట్టుకోగలదా?

తర్వాత రోజు విజయ్ ని డిల్లీకి తీసుకువచ్చారు. కబురు తెలియగానే అందరూ హాస్పిటల్ కి వెళ్ళారు. విజయ్ చాలా సీరియస్ గా వున్నాడని, తన వాళ్ళను చూడాలని మరీ మరీ అడగటంతో ఎంతో కష్టపడి డిల్లీ తీసుకువచ్చామని చెప్పారు అక్కడివాళ్ళు.

“విజిలెంట్ వచ్చారు, చూడండి.” విజయ్ చెవిలో చెప్పింది నర్స్.

చిన్నగా కళ్ళు తెరిచాడు. రెప్పలు తెరచటానికి, అర్చటానికి కూడా ఎంకో ప్రయత్నం వుంది అతనికి.

మంచం చుట్టూ చాలామంది ఉన్నారు. అంతా తనకు ఆత్మీయులే. ఒక్కొక్కరిని చూస్తూనే, సీరియస్ అతని మనసులో ఒక్క సంఘటన మెదులుస్తోంది.

కథలు చెప్తూ గోరుముద్మలు తినిపించి పెంచిన అమరాగమయి అమ్మ—

తను కోరికవన్నీ ఇమ్మా, చదువు చెప్పించి పెద్దజేసి, పెద్దవాడయితే చూసి గర్వించిన నాన్న— చిన్నప్పుడు చేయి పట్టుకొని బడికి తీసుకు వెళ్ళిన అక్క—

తోటి పిల్లలు ఎవరయినా కొడితే తనవద్దకు వచ్చి కంప్లెయింట్ చేసే తమ్ముడు—

స్నేహంలోని తీయదనాన్ని చవిచూపించిన మిత్రుడు రవి—

ఇంకా నిర్మల, అత్తమామలు అందరూ కనిపిస్తున్నారు.

సంధ్య...సంధ్య... తన ప్రాణంలో ప్రాణం... అతులేని మాధుర్యాన్ని వంచి యిచ్చిన సంధ్య... ఏదీ? భార్య కోసం వెతుకుతున్నాయి అతని కళ్ళు...

అతి ప్రయత్నమిద తల ప్రక్కకి త్రిప్పుడు. వూల చీరలో సంధ్య... చేతిలో చిట్టితల్లి రాధ...

చిన్నగా నవ్వబోయాడు.

ఇక నిలబడలేనట్లు సంధ్య మంచం ప్రక్కనే నేలమీద మోకాళ్ళపైన కూర్చుంది. దుప్పటి కొద్దిగా జరిపి అతని చల్లని చేయిపైన నలుకుతున్న తన చేతిని ఉంచింది.

ఇది ఒక పాంథశాల

ఏడుపు ఆపుకోవటానికి ఆమె విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నది.

విజయ్ కి కూడా ఏడుపు వచ్చింది. అందరినీ వదిలేసి వెళ్ళిపోతున్నాడు తను... ఎక్కడికో...?

చిన్నప్పుడు చదువుకున్నాడు తను ఓ సుభాషితం. మనసు ఆడుగుపారల్లో ఎక్కడో “సబ్ కాన్స్”లో దాగి ఉన్న ఓ లైను బయటకు రావటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది ఎందుకో. గుర్తు వచ్చింది అంతలోనే—

“ఇది ఒక పాంథశాల...” అన్నాడు చిన్నగా.

ఆపైన శక్తి చాలలేదు.

“గుడ్ బై” అన్నట్లు చేయి కొంచెం పైకి ఎత్తాడు.

అనురాగం నింపుకున్న కళ్ళతో అందరినీ చూశాడు మరోసారి. లీలగా చిరునవ్వు కదలాడింది పెదవులపైన.

అతని ప్రమేయం లేకుండానే కళ్ళు మూసుకు పోయాాయి.

* * *
తల్లితండ్రులు సంధ్యని పైదరాబాదు తీసుకువెళ్ళారు.

సంధ్యకి బ్రతుకుంతా చీకటిగా కనిపిస్తున్నది. విజయ్ వెళ్ళిపోయాడు!

ఆంధ్రపత్రిక

దిన పత్రికలో

* మన సినిమాలు

* ప్రేక్షకుల తీర్పు

శీర్షికలు

చూస్తున్నారా?

ఎక్కడికి? తెలియదు.

ఎందుకు? తెలియదు.

తను వెళ్ళకుండా ఇక్కడే వున్నదేమిటి?

ఏమో! ఎప్పుడు వెళ్తుంది? ఏమో, తనకు ఎప్పుడు పిలుపు వస్తుందో!

పిలుపు వచ్చి వెళ్ళినవాడు మరో రోకంలో విజయ్ ని కలుసుకుంటుందా? అసలు మరో రోకం వుందా?

లేక విజయ్ మరో జన్మ ఎత్తితే, తను కూడా మళ్ళీ పుట్టి విజయ్ ని కలుసుకుంటుందా? దేనికి సమాధానం తెలియదు.

తెలిసినదల్లా ఒక్కటే—విజయ్ లేకుండా బ్రతుకు చీకటి.

అతను లేని విశ్వం శూన్యం.

అటువంటి జీవితం అనుభవించకపోతేనేమిటి?

కాని అమ్మ, నాన్న, అత్తయ్య, మామయ్య— అందరినీమించి చిన్నారి రాధ— ఈ బంధాలు తెంచుకుంటే మాత్రం తేగదా?

త్రెంచుకొని వెళ్ళిపోయి వాళ్ళను దుఃఖంలో ముంచేయటం న్యాయమా?

అయినా ఆత్మహత్య చేసుకున్నదం లేదు; భావి భరించలేని బలహీనురాలయితే విజయ్ కి తను తగిన భార్య కాదు. తన విజయ్ స్వేచ్ఛల కోసం తను బ్రతకాలి.

విజయ్ సాహచర్యంలో తను ఎంతో ఎదిగింది. సుఖదుఃఖాలను ఒకటిగా చూడాలనేవాడు అతను.

అది మహామహాలత కష్టసాధ్యం.

అతనికి సాధ్యమయిందనికాదు. సాధన మాత్రం అతనిది.

ఆ సాధన చేయవలసిన బాధ్యత తనకు మాత్రం లేదా?

‘ఏటాక్ మెంట్ విత్ డిటాక్ మెంట్’— ‘అనురక్తి’లోనే విరక్తి— బ్రతుకుంటే ప్రేమ; చానంటే నిర్లక్ష్యం— ఇటువంటి వ్యతిరేక భావాల్ని పెంచుకోమంటాయి వేదాంత గ్రంథాలు.

‘వడవెళ్ళిపోతుందిరా...

సాధన చేయుమురా నిరుదా,

సాధ్యము కానిది లేదురా!’

రేడియోలో పాట వినవచ్చింది.

విజయ్ వేదాంత గ్రంథాలు ఎన్ని చదివాడని!

చేసే ప్రతి పనిలోనూ, చెప్పే ప్రతి మాటలోనూ విజ్ఞానం లోని గొప్ప సేది. ఇంత త్వరగా ఆవిరయిందే ఆ దీపం. 30 ఏళ్ళ ఆయువు కూడా ఇవ్వలేదేం దేవుడు?

అసలున్నాడా దేవుడు? వుంటే తనను పల్లగా చూడలేదేం? పసిపిల్ల రాధకు తండ్రి లేకుండా ఎలా చేయగలిగాడు?

పరమాత్ముని మనసులో ఏమిందో ఆయనకే తెలుసు. తన కెలా తెలుస్తుంది? అసలు ఆయనకు మననవేది వుందా? లేక, ఇదంతా ఏదో తికమక— అంతేనా?

అలోచనలు! అలోచనలు!! అలోచనలు!!

చెల్లెలిని చూడటానికి వచ్చిన నిర్మల, ఆ పిల్ల వాలకానికి భయపడి తనతో తీసుకు వెళ్ళింది. రవికి బెనారస్ బ్రాన్స్ ఫర్ అయింది. వాళ్ళిద్దరూ అక్కడే వుంటున్నారు. నిర్మల ఇంట్లోనే వుంది. ఏ ఉద్యోగంలోనూ చేరకుండా, వివిధ మాగ్ జెన్స్ లో ఏవేవో శీర్షికలు నిర్వహిస్తున్నది.

బాధలు, భయాలు, సుఖాలు వీటితో నిమిత్తంలేకుండా సూర్యోదయం, సూర్యాస్తమయం అవుతూనేవున్నాయి. కాలచక్రం తిరుగుతూనే వుంది.

మనసులోని వ్యధ కించిత్రయినా తగ్గకపోయినా, పైకి మామూలుగా వుండడం అలాంటి చేసుకుంది సంధ్య. పాత మిత్రులు సునీల్, మీనా కూడా ఆ ఊర్లోనే వుంటున్నారు. అంతా కలిసి సీనిమా ప్రోగ్రామ్స్ మొదలైతేనే వేస్తూ నిత్యం సందర్శన డైవర్స్ చేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

అకస్మాత్తుగా ఓనాడు వచ్చాడు అరుణ్ అరోరా. అతన్ని చూస్తూనే సంధ్యకి సంతోషం, దుఃఖం కూడా కలుగులు. విజయ్ మిత్రుడిని చూస్తున్నానని సంతోషం, విజయ్ ని తలచుకొని దుఃఖం. చిక్కిపోయిన సంధ్యని చూసి ఆమె అవేదన అర్థంచేసుకున్నాడు అరుణ్.

‘మీరు ఉద్యోగం చేయాలి సంధ్యా! డబ్బు

కోసం కాదు... మనసుని ఆలోచనలనించి తప్పించటానికి" అన్నాడు

"మా అక్కావాళ్ళు కూడా అదే అంటున్నారు. కాని నాకేం అసక్తి, ఉత్సాహం లేవు" అంది సంద్య.

"మీకు జీవితంలో అసక్తి, ఉత్సాహం లేకుండా వున్నాయి కనకనే ఉద్యోగంలో చేరమంటున్నాను చేతినిండా పని పుండటానికి మించి బానిక్ మనసుకి మరొకటిలేదు !

ఉండండి, నేను చూసిపెద్దానుగా మీకు, జాబ్" అన్నాడు

అతనికి నెల పైగా ఆ ఊరిలో పని వుంది ప్రతి సాయంత్రం చేస్తేవాడు సంద్య దగ్గరకు ఏవేవో కబుర్లతో అందరినీ హాషిరుగా వుంచేవాడు

ఒకరోజు నిర్మల, రవి మాత్రమే వున్నప్పుడు చెప్పాడు "సంద్యని చూసిన మొదటిరోజునంచి ఆమెను ఆ భిమానిస్తున్నాను దుఃఖాన్ని సోగొట్టుకోవటాన్ని చేయటానికి తపాతపాలాడు తున్నాను. సంద్య సుఖాన్ని మించి నాకు కావలసిందేమిలేదు! సంద్యని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాను రాధని కన్నబిడ్డలా చూసుకుంటాను"

అతని స్వరంలో సంద్య ఎట్లా అనురాగం తోడికినలాడుతున్నది

"నా చెల్లెలి జీవితంలో తిరిగి వెలుగు రావటంకోసం నాకేం కావాలి, అరుణ!" అంది నిర్మల

"పెళ్ళికి ఒప్పకోకపోయినా" సంద్య నన్ను ఆప్తుమిత్రుడిగా భావించాలి! నేనే అడిగితే అపార్థం చేసుకుంటుందేమోనని భయంగా ఉంది "

"ఏలుచేసుకొని మేము సంద్యని ఆడుకులాము" అన్నాడు రవి

కొద్ది రోజులకు పెళ్ళి ప్రసక్తి ఎత్తింది నిర్మల

"విజయ్ చూసిన దృష్టితో మరెవరినీ చూడలేనక్కా స్క్రీన్ అర్థం చేసుకో" అంది సంద్య

"ఏదిసకాత్తు కట్టుకున్న ఇల్లు కూలిపోయిందనుకో సంద్యా! ఆ శిథిలాల చూసి ఏడుస్తూ కూర్చుంటావా? లేక తిరిగి కట్టుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తావా?"

ఆ వాదనకు జవాబు చెప్పలేకపోయింది సంద్య

"అవుననీ, కాదనీ ఇప్పుడే చెప్పవలసిన అవసరంలేదు సంద్యా నింపాడిగా ఆలోచించుకొనే చెప్ప" అన్నాడు రవి

రెండు, మూడు నెలలు ఈ విషయం ఆలోచించినా, మొదట ఇచ్చిన జవాబు తప్ప ఎక్కడటి యివ్వలేకపోయింది సంద్య

ఆమెకు దిగులు రోజురోజుకీ పెంపుతున్నదే కాని తగ్గటంలేదు / విజయ్! నన్ను వదిలి ఇంత నిర్లాక్షిణ్యంగా ఎలా వెళ్ళిపోయావు? నేనేమయిపోతానుకున్నావు?..." అని వదేపదే ప్రశ్నించేది విజయ్ ని మనసులో తన ఆత్మీయుల కోసం, తన బంగారు పాప రాధ కోసం, సంకోషంగా కనిపించాలని ప్రయత్నించినా అది నటనే అయ్యేది ఏం చేస్తే ముండుతున్న మనసు చల్లబడుతుందో, ఎండిపోయిన జీవితం చిగురుస్తుందో అమెకే

తెలిసేది కాదు పుస్తకాలు చదివినా, స్నేహితులతో కాలం గడిపినా, పాప పనులు మానినా, దైవ ప్రార్థన చేసినా - దేనిమీదా న నను నిలిచేదికాదు, స్పృహగోచరమౌతే ఏమవుతుంది? చేయి తీయగానే మరింత విజృంభిస్తుంది. అలాగే మనసు మరింతగా విజయ్ జ్ఞాపకాలవైపు వెళ్ళేది

* * *

సుదీర్ఘమైన కఠిన పునరావృతం చేసుకుంటూ, రాతంతా ప్రదేశంకూడా గడిపింది సంద్య తెల్లవారుజూమున కలత విద్రోకి జారింది

మెలకున వస్తునే అరుణ్ అరోరా ఉత్తరం గుర్తించింది తనకు ఫారిన్ లో ఉద్యోగం సంపాదించాడు అతను వెళ్ళుచునే అంటోంది మనసు

కాంక్యత్వాలు తీర్చుకున్నాక గుడికి బయల్దేరింది సంద్య ఈమధ్య ప్రతిదినం చేస్తున్న పని ఇది గుడికి వెళ్ళే దైవ ప్రార్థనతో మనసు లగ్నంచేస్తే, ఏమయినా ఊరట చిక్కుతుందేమోనని ఆశ.

విదేశాలకు వెళ్ళే స్థలం మార్పు, నాతావరణం మార్పు వలన ఏడయినా కొంత మనశ్శాంతి లభిస్తుందేమో! లేక మరింత ఒంటరిగా ఫీలవుతుందో ఏమో!

పై వార మే న శి ని

సీరియల్ ప్రారంభం!

కాని ఎందుకో అనిపించింది - తన విజయ్ మరణించిన భూమి ఇది ఇక్కడే అతను బూడిద అయ్యాడు. ఈ దేశంకోసమే ప్రాణం అర్పించాడు ఇక్కడినించి పారిపోతేమాత్రం తనకు శాంతి లభిస్తుందా? తన మనసు, ఆలోచనలు, వ్యధలు తన వెంటే వుంటాయికదా? నాటినించి పారిపోగలదా?!

జన్మభూమి కోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన అమరమూర్తి విజయ్ అతని బిడ్డను మరో గడ్డ పైన పెంచటం ఏం న్యాయం?

'విజయ్! నేను ఈ దేశంలోనే వుంటాను కొంగుకి మూలకట్టివున్న ఈ విప్సని ఇలా భరిస్తూనే వుంటాను నీ బిడ్డను నీవు గర్విం చేటట్టుగా తీర్చిదిద్దతాను' మనసు గట్టిచేసుకుంగి సంద్య

క్రొవరో ఒ బిల్డింగ్ ముందు ఏదో వాదాడిగా వుంది

ఒక పండితుడిని ఎవరో అడుగుతున్నాడు 'ఏమిటి వాదాడి' అని

"క్రొత్తగా 'పాంథశాల' ప్రారంభిస్తున్నాడు ఇక్కడ" సంస్కృతపదాలు ఉపయోగిస్తూ చెప్పాడాయన

"సత్రమయ్యా, సత్రం! యాత్రికుల కోసం" హిందీలో చెప్పాడాయన

సంద్య మనసులో మెరుపు మెరిసింది విజయ్ అఖరు క్షణాల్లో ఏమన్నాడు?

"ఇది ఒక పాంథశాల."

తన కెందుకో విజయ్ మరణించిన దృశ్యం తలచుకోవటం ఇష్టంలేక ఎప్పుడూ ఆ స్మృతుల నుంచి మనసును మధురస్మృతులవైపు మళ్ళించేది. అందుకే అతని చివరి మాటలు మనసులో మరుగునపడినాయి

"ఇది ఒక పాంథశాల."

మానవుని అనంతయూతలో ఈ విశ్వాన్నే ఒక పాంథశాలగా పేర్కొన్నాడు ఒక కవి ఎక్కడినించి వస్తున్నాడు. మరెక్కడికో పోతున్నాడు... మధ్యలో సత్రంలో కొద్దిరోజులు ఆగుతాడు. అంతకు మించి ఈ మజిలీకి ప్రాముఖ్యం ఏమీలేదు ఇక్కడ వున్నది ఏదీ పూర్తిగా ఎవరికీ చెందదు అన్నీ అందరినీ! ముందో, వెనకో అంతా వెళ్ళిపోయేవాళ్ళమే ఈ నాలుగురోజుల భాగ్యానికి ఎందుకీ బంధాలు, ఆశలు, రోషాలు, ద్వేషాలు? గురునవులతో మంచిగా బ్రతికేయటం మేలు కదూ!

వారడమవారిని "భూలోకంలోకల్లా నీవు శూన్యని వింత ఏమిటి?" అని అడిగితే "ముందు వెళ్ళిపోయినవారికోసం వెనకనున్నవారు ఏడవటం విచిత్రంగా తోచింది!" అన్నాడు

సత్రంలో వున్నప్పుడు అద్దె చెల్లించవద్దా? ఆ అద్దె మంచితనం? చుట్టూ వున్న నలుగురి మంచితనం తాపత్రయపడేదాడే సార్వకమైన జీవితం

"ఇది ఒక పాంథశాల."

వదే వదే విజయ్ స్వరం చెవుల్లో ప్రేమగుతున్నది సంద్యకి

'విజయ్! ఇలా దుఃఖంలో కుమిలిపోవటం స్వార్థమని గ్రహించాను నా మనసుని అర్థంచేసుకున్నవాడిని కనకనే వెళ్ళిపోయేటప్పుడు నాకు ఈ సందేశం ఇచ్చావు ఇన్నాళ్ళూ నేనే గుర్తించలేదు!'

'ఇతరుల కన్నీటిని తుడవటానికి నా జీవితం వినియోగిస్తాను అప్పుడు నా కన్నీరూ బయటకు పొంగదు' ఎప్పుడో విజయ్ చెప్పిన 'కిసాగతమి' కథ మదిలో మెదిలింది

'విజయ్! నీ స్మృతులు నా మనసులో దివ్యవాగ, చుట్టూ వెలుగు విరజిమ్మటానికి ప్రయత్నిస్తాను'

గుడి నమీపించింది

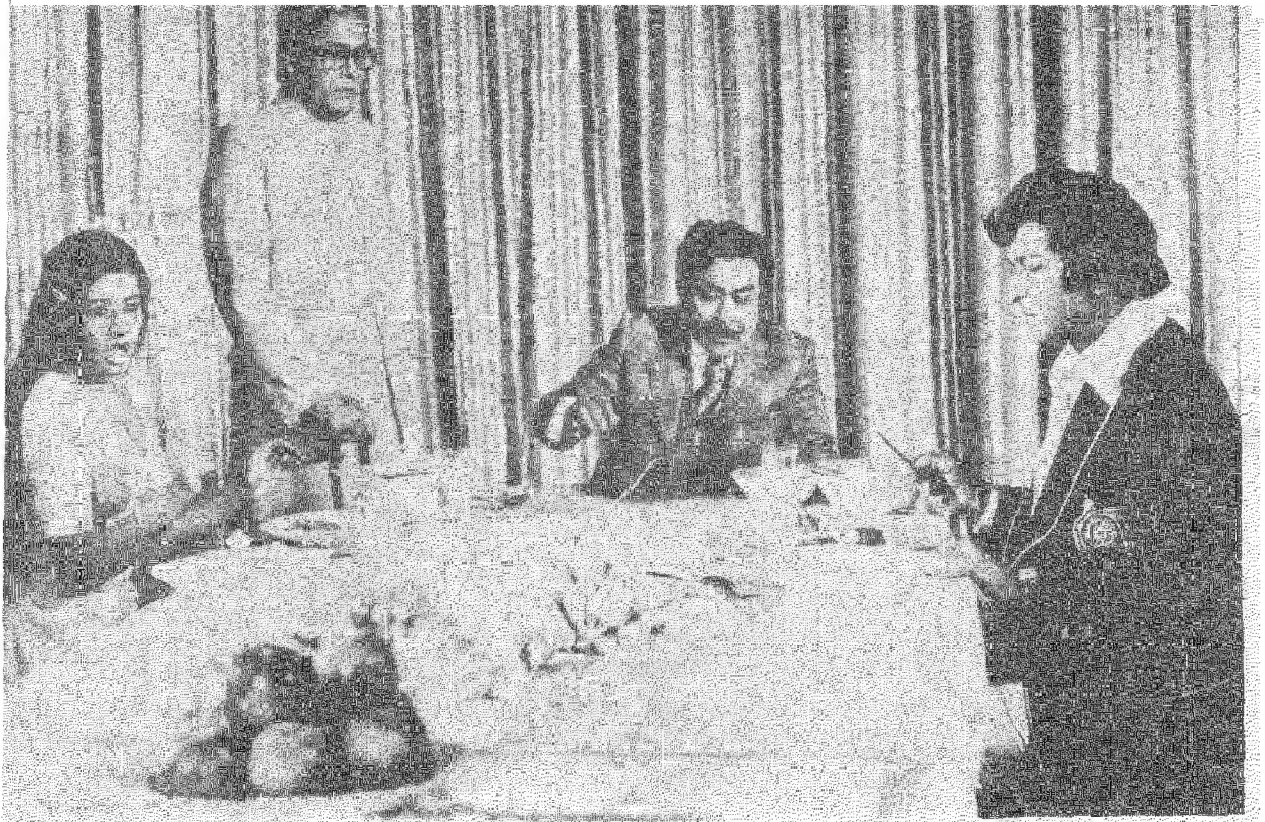
లోనించి భజన చినవస్తున్నది

"నశివీ దళ గత జలమతి తరళం

కద్యజ్జీవిత మతిశయ చవలం"

(తామర పూతకుపైన నిలిచి ఉన్న నీటి బొట్టుకి ఎంత స్థిరత్వం ఉంది? జీవితానికి కూడా అంత స్థిరత్వం ఉంది!)

దేవాలయం వైపు వడవడిగా అడుగులు వేయసాగింది సంద్య

"వేదాడు"లో శ్రీదేవి, రావుగోపాలరావు, జ్యోత్సన, ఎన్.టి. రామారావు

నవతాల్పా **ఇంటింటి రామాయణం**

కలర్

నాయనా ఆర్మీ-సుతి చెసుకో నాయనా
 సుతుంటే మర్చి మర్చివుతోడు-
 మంచాడే అవుతోడు-
 సుతితప్పిన మర్చి పడువవుతోడు
 అనేసయ్యా నే చెప్పే పరికథ

రాజా ఎన్.కృష్ణారాజు
 తల్లిదండ్రులను బలిపెట్టిన రావు
 అనగళ్ళు

ANNAPURNA

నవరక్తిని, నవశక్తిని కలిగించే
నెస్కాఫే®

ప్రపంచంలోకల్లా
 అత్యధికంగా
 అమ్ముడుపోయే
 ఇన్ స్టెంట్ కాఫీ

నూటికి నూరుపాళ్లు స్వచ్ఛమైన కాఫీతో
 తయారయ్యే ఒకే ఒక ఇన్ స్టెంట్ కాఫీ

అన్నాచెల్లెలు

మరునటి రోజు ఉదయం భార్య భర్తలు పిల్లలను తీసుకొని బాగా దట్టంగా వున్న అడవివేపు ప్రయాణం సాగించారు. అలా చాలా దూరం పోయూక ఒకచోట ఆగారు. అన్నయ్య అందరికంటే వెనకగా నడుస్తూ, తన జేబుల్లోని రాళ్లను ఒక్కొక్కటి జారవిడుస్తూ వెళ్లాడు.

‘మీ ఇద్దరూ ఇక్కడే వుండండి. మేం ఇటు వెళ్లి కట్టెలు కొట్టుకొని వస్తాం’ అంది సవతితల్లి పిల్లలతో. తండ్రి, సవతితల్లి వెళ్లిపోయారు. పిల్లలు ఇద్దరికీ తెలుసు, వాళ్ళు తిరిగి రారని.

వాళ్ళు నిజంగానే తిరిగి రాలేదు. బాగా

అదొక అడవి. ఆ అడవిలో ఒక కట్టెలు కొట్టేవాడు, వాడి భార్య యిద్దరు పిల్లలతో వుండేవాడు. పిల్లలంటే, ఒక అబ్బాయి ఒక అమ్మాయి. వీరంతా చాలాకాలం సుఖంగా జీవించారు. కానీ కొన్నాళ్ళకు కట్టెలు కొట్టేవాడి భార్య చనిపోయింది. పిల్లలు చాలా చిన్నవాళ్ళు. వాళ్ళను చూడడంకోసమని, మరొకతెను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. తర్వాత రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ వాళ్ళకు కష్టాలు ప్రారంభమయ్యాయి. కట్టెలు కొట్టి అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుతో పూట గడవడం కష్టమయి పోయింది. చాలాసార్లు పస్తులుకూడా పూర్తారు.

అటువంటి సమయంలో అతడి భార్యకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అతడితో యిలా చెప్పింది. ‘ఈ ఇద్దరు పిల్లల్ని ఎక్కడైనా వదిలేయరాదా, వాళ్ళకి పెట్టే తిండి మనకు మిగులుతుందికదా!’ అతడికి తన రెండవ భార్య ఆలోచన వినగానే మతిపోయినంత పని అయ్యింది

‘వాళ్ళు నీకు పుట్టిన పిల్లలు కాదు గాబట్టి వాళ్లను వదిలేయమంటావా? వాళ్లను ఏ జంతువులైనా తినేస్తే నీకు హాయిగా వుంటుందనుకుంటాను!’ అన్నాడు కోపంగా.

‘వాళ్లను కడుపు మాడ్చి చంపడంకంటే అదే నయం’ అంది. ఇద్దరూ చాలాసేపు వాదించుకున్నారు. చివరకు భార్య చెప్పినట్టు పిల్లలను దట్టమైన అడవిలో వదిలేసి రావడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

తల్లిదండ్రుల మాటలన్నీ వ్రక్క గదిలో వున్న అన్నా చెల్లెలు విన్నారు. చెల్లెలు ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. అన్న మాత్రం ‘పూర్వోక్త, నేను ఒక ఉపాయం చెబుతాగాదా!’ అన్నాడు.

తల్లిదండ్రులు నిద్రపోయిన తర్వాత అన్నయ్య మెల్లగా పక్కమీదనుంచి లేచి ఇంటి బయటకు వచ్చాను. ఇంటిముందర

తెల్లగా మెరుస్తున్న రాళ్లను తన రాగు జేబులనిండా పోసుకుని ఇంట్లోకి వచ్చి పడుకున్నాడు. ‘ఇదంతా ఏమిటి?’ అడిగింది చెల్లెలు. ‘తర్వాత నీకు తెలుసు ఉంది కదా!’ అన్నాడు.

చీకటి పడింది. చెల్లెలు భయమేసింది. 'నేను వున్నాకదా, భయపడకు' అన్నాడు అన్నయ్య. చంద్రుడు ఆకాశంలో బాగా పెక్కి వచ్చాడు. ఆ వెన్నెలలో అన్నీ బాగా కనిపిస్తున్నాయి. అన్నయ్య తను దారిలో జారవిడిచిన రాళ్లను వెన్నెలలో బాగా మెరుస్తుండగా చూసాడు. 'ఇవిగో, ఈ రాళ్లు మన ఇంటికి దారి చూపిస్తాయి' అన్నాడు. ఇద్దరూ ఆ రాళ్ల గురుతుతో ఇంటికి ఎటువంటి కష్టం లేకుండా చేరుకున్నారు.

సవతితల్లి వీళ్లను చూడగానే ఎంతో ప్రేమ నటించింది. 'అయ్యో, మీరు ఎటు వెళ్లిపోయారు? మీకోసం వెతికి వెతికి ఇంటికి వచ్చాం, మీకోసం ఎంత బాధ పడ్డామో తెలుసా' అంది. పిల్లలు విని పూరుకున్నారు.

మరుసటి రోజు పిల్లలు నిద్రపోయిన తర్వాత మళ్ళీ భర్తతో ఇలా చెప్పింది. 'వాళ్ళు తిరిగి వచ్చేవారు చూసావా! ఈసారి వాళ్లను ఇంకా దూరంగా తీసుకెళ్ళి వదిలేద్దాం' అంది.

తెల్లవారిన తర్వాత తల్లిదండ్రులు పిల్లలను మళ్ళీ అడవికి బయలుదేరమన్నారు అన్నయ్యకు విషయం తెలిసిపోయింది. వెంటనే ఇంట్లోకి వెళ్లి రొట్టెల పిండిని జేబుల్లో నింపుకుని బయలుదేరాడు. భార్య భర్తలు ఈసారి మరింత దూరంగా, దట్టంగావున్న అడవిలోకి తీసుకెళ్లారు. అన్నయ్య మునుపటిలాగే వాళ్ల వెనక నడుస్తూ దారిలో రొట్టెల పిండిని జారవిడుస్తూ వెళ్లాడు.

'ఇప్పుడే వస్తాం, ఇక్కడే వుండండి' అంటూ తల్లి తండ్రి వెళ్లిపోయారు. వాళ్ళు తిరిగి రాలేదు. బాగా చీకటిపడింది. కొంతసేపటికి చంద్రుడు ఆకాశంలోకి వచ్చాడు. వెన్నెల ఎక్కువయింది.

అన్నయ్య చెల్లెలు చేయి వుచ్చుకుని బయలుదేరాడు. కానీ అతనికి దారి తెలియలేదు. రొట్టెల పిండి కనిపించలేదు. కొన్నిచోట్ల వాటిని చీమలు తినేశాయి. కొన్నిచోట్ల నేలమీది తేనువల్ల కనపడలేదు. అన్నయ్యకు భయమేసింది. ఇంటికి దారి కనుక్కోవడం కష్టమని తెలిసిపోయింది. అసలే అది చాలా దట్టమైన అడవి. అప్పుడప్పుడూ జంతువుల అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి. ప్రతిక్షణం భయపడతూ

అడవిలో చాలా దూరం అటూ ఇటూ తిరిగారు.

ఒక చెట్టు కొమ్మమీద ఒక అందమైన పక్షి కనిపించింది. దాని రెక్కలు అతి తెల్లగా వున్నాయి. ఆ పక్షి వీళ్లను చూడగానే ఆకాశంలోకి ఎగురుకుంటూ వెళ్లింది. పిల్లలు వెన్నెల వెలుగులో దానిని చూస్తూ పరుగెత్తారు.

ఆ పక్షి అలా వెళ్లి వెళ్లి ఒక ఇంటిమీద ఆగింది. అంత దట్టమైన అడవిలో అదొక్కటే ఇల్లు. పిల్లలు అక్కడకు

ఒక మంత్రగత్తె. అది ఈ పిల్లలను తినడానికి ఎత్తులు వేస్తోంది.

పుస్తాబ్బండి మంత్రగత్తె అన్న రెక్క వుచ్చుకొని బరబరా ఈడ్చుకెళ్లి ఒక బోనులో వేసి దాని తలుపువేసి తాళం పెట్టేసింది. 'నువ్వు ఇక్కడే వుండాలి. నీకు రోజూ తిండిపెట్టి బాగా బలిసేటట్టు చేస్తాను. అప్పుడు నిన్ను తింటే నాకు కడుపు నిండుతుంది' అని నవ్వింది.

అతడి చెల్లెలతో మంత్రగత్తె ఇలా చెప్పింది 'నీకు వంటకు కావలసినవన్నీ

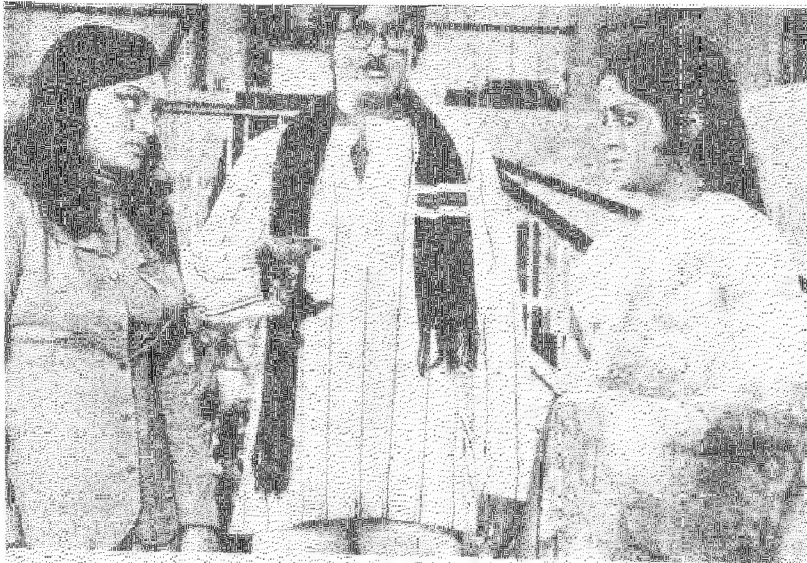
చేరుకున్నారు. అక్కడ అనేక తినుబండారాలు పెట్టివున్నాయి. వాటిని చూడగానే అన్నా చెల్లెలకు సంతోషమేసింది. గబగబా వాటి చగ్గరకు పరుగెత్తారు. అదే సమయంలో ఒక ముసలిది ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చింది.

'రండ్రా పిల్లలూ! మీకు కావలసినంత తిందురుగాని' అంటూ పిలిచింది. వాళ్లను లోపలకు తీసుకెళ్లింది. వాళ్లను కూర్చోబెట్టి రకరకాల వంటకాలను వడ్డించింది. వాళ్ళు కడుపునిండా తిన్నారు. వాళ్ళు తింటుండగా ముసలిది గమనిస్తూనే వుంది. ఆ ముసలిది

తెస్తాను. మీ అన్నయ్యకు మంచి మంచి వంటకాలు చేసేపెట్టు. వాడు బాగా లావు అవ్వాలి' చెల్లెలు అన్న కోసం ఎంతో ప్రాధేయపడింది. కానీ ముసలిది అతడ్ని వదిలేయడానికి ఒప్పుకోలేదు.

ప్రతిరోజూ చెల్లెలు బాగా వండిపెట్టగా, అన్నయ్య బోనులో వుండి హాయిగా భోంచేసేవాడు. ముసలిదానికి కళ్ళు సరిగా కనిపించవు. బోనులో వున్న అన్నయ్య బాగా లావు అయ్యాడో లేదో తెలుసుకుందామని బోను దగ్గరికి వెళ్లి 'ఏదీ నీ చూపుడువేలు

[34వ పేజీ చూడండి]

"కల్యాణి"లో పేర్లవ్రత, మోహన్ బాబు, బావన

సినిమా విశేషాలు - జి.వి.జి.

"పెడగాడు"లో యువకుల వెట

తెయ్యాలు తోటలో కొంతమంది అమ్మాయిలు ఉన్నారంటే, కందస్సామి (అల్లు రామలింగయ్య) తినిగా వస్తూ, వేతిలోని ఆకులతో రిజర్వర్ నాసి, అందరి పేర్లు చదవసాగాం. అతని వెనుక ఒక కూర్చోగోడుగు వచ్చా వస్తున్నాడు...

"అడ్డమి నం ఆవంతమ్మా... పీతల నంగమ్మా... మం... కొచ్చ మనండ్మీ..."

పాతాయక విజయంలో వత్సనారాయణ, వ్రత

తోటకూర సుబ్బా - అంటూ ఓ చోట నిలబడి ఉన్న తిలకం ప్రసన్నమై చూసి, అటుకిసి వెళ్ళాడు కందస్సామి. "ఎవరి బ్యాటి?" కొత్తగా చేరిందా? ఏయ్, అమ్మాయ్, ఎవర్నడగి ఈ వన్స్ చేరాక్ మచ్చ?"

"చేరాక్ అడగొచ్చిని చేరిపోయానబ్బా! వన్లెదంకే వెచ్చ - వెక్క తోటలోకి దూకుతా!"

"ఆండుకొద్దు, దూకొద్దు, చూద్దావేకి చాలా అందంగా ఉన్నా. ఒక్క రామకొతుండా వని చేసుకుంటే, స్వకాస్తాన్! చూడూ... న్న చేదు?"

"దీల్చా యొకట అన్నపూర్ణ కనకమహాలక్ష్మి దుర్గ, తిలకం."

"అబ్బో - అంత పేరు వెచ్చేసరికి నగం ఉన్న చచ్చిపోతుందే - నిన్ను 'తిల్లా' అని పిలుస్తాను... నీకు ముందూ వెనకా ఎవరన్నా ఉన్నారా?"

"ఓ అమ్మమ్మా, యెనకే ఉన్నాడు."

ఇంతలో 'గోడుగువాడు' చెప్పిద్దవల్లు, దెయ్యి ఉపాడు. కందస్సామి వెళ్ళి తిరిగి, "వెనక మోగోడుగు వెదవగాడున్నాడంటే," అన్నాడు.

"మాటవంతన్నాను, నాకో అన్నమ్మాడు."

"అలాగా? నిమ్మ మామ్మాంటే, నాకో దకమే వ అన్నం. కలుగుతుంది. మన అన్నంకి మీ అన్నేమైనా అడ్డమెన్నాడేమో! నన్నే నేమాయకుంటావంటే? వాడి పిల్ల ఏమానంపాత మోగించేస్తాను," అంటున్న కందస్సామి పిల్లమీద గొడుగువాడు కొట్టి, "ఇలా మోగిస్తాకమ్మా," అన్నాడు. "దిమ్మిటా! నేను మోగించేదల్లా నువ్వు మోగించే చూపించాలా చాకు?" అని కందస్సామి

అంటుండగా చీసే పొరనే చివరిపరిచి, అధినిపల్ల కందస్సామి, తిలకంతో "తిల్లా! పారిపోయి న్నాడు. నువ్వెళ్ళి ఆ వెళ్ళుచోటున దాక్కి!" అన్నాడు. తిలకం వెళ్ళా, "ఏమరాయన?" అంది. "నా మొగుడు, నిమ్మ మామ్మే ఎడిచిపెట్టాడు. చాలా ప్రచారకరిమైత మనిషి. నువ్వే నాకున్న ఏకైక అన్నం. వెళ్ళు... వెళ్ళు... వెళ్ళు!" అన్నాడు కందస్సామి. ఆ తీవ్రత నచ్చిన వ్యక్తి వారి (సత్యనారాయణ).

తే. రాఘవేంద్రరావు దర్శకత్వంలో ఎం. అర్జునరాజు, కె. శివరామరాజు నిర్మించిన "పెటగాడు" ఆర్ట్ మర్ - కలర్ ఫిలింలో ఎన్. టి. ఆర్., శ్రీదేవి నాయక నాయికలు తేటగు సుందరి ఇతివి రొప్పల్లోకి

"మన ఊరి పొండవులు" బాపు దర్శకత్వం రోనే సురేంద్రకపూర్ హిందీలో అమర్ నాయ సతాకంలో నిర్మిస్తారు. సంజీవ్ కుమార్, రణధీర్ కపూర్, డేవి, రంజిత, వీరామనాథా, ప్రేం. నారాయణ్, అమృత్ శాన్ నటిస్తారు. ఓషీకాంత్ స్టూడెంట్స్ సంగీత దర్శకులు. డిసెంబర్ లో షూటింగ్ ప్రారంభమౌతుంది.

"ఇదిక్కడి వ్యాయం" హిందీలో "మే కరాణ ఇన్సాన్" పేరున దానిరి వారయరావు దర్శకత్వంలోనే ఎల్. చి. ప్రసాద్ నిర్మిస్తారు. శబ్దాలక్ష్మి, ఎస్.దేవున్ నాయక నాయికలు. రవింద్రజైన్ సంగీత దర్శకుడు. ఆగస్ట్ 1 న మద్రాసులో షూటింగ్ ప్రారంభమవుతుంది.

"తాయారమ్మ - బంగారమ్మ" తమిళంలో డాక్టర్ బాలకృష్ణ సతీమణి సుశీలాదేవి నిర్మిస్తున్నారు. శివాజీ గజేకర్, కె. ఆర్. విజయ, శ్రీపీఠా ప్రధాన నటవర్గం. విశ్వానాథన్ సంగీత దర్శకుడు. కొమ్మినేని శేషగిరిరాజు ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు.

కూడినదివల్ల తేలో వాలం

‘గంధర్వ కన్య’లో ముంజురాద్గవి
గోరింటాటులో గొంతెమ్మ కోర్కెలు

సాత్య (ప్రెస్టేజ్ పెడికేషన్లు) ఈ రోజుల్లో
 మల్లయ్యలాంటి వాళ్ళు ఏ పెద్దమనిషేలా
 పలికిస్తే, ఇలాంటి ఉపన్యాసాలే విసవలసి
 వస్తుంది...

“ఏమిటి... మల్లయ్య! మువ్వ ఏదీక
 తప్పున్నా?”

“నీకు తెలవడే? ఆ మెరికోర్కెల్లో
 యేవరం పెట్టాను... నేడే... దివ్యుండ పడితే
 ఏమవుద్ది? ఏదీకవుద్ది కాల్సే, కచ్చికవుద్ది
 దాన్ని పోడివేస్తే బూడిదవుద్ది. ఆ బూడిదలో
 కాస్త రంగు కలిపితే ఏమవుద్ది? అల్లల్లాగ
 పళ్ళవోడయిపోద్ది మనం రోజూ పళ్ళు తోసుకునే
 బేటనుకున్నావ్? నీదేగా? ఆ మెరికోర్కెకి నేడే
 రోజుయిందా? అందుకని తోరేతున్నాను...
 మాడు దెబ్బతో మేడన్నా కట్టితాను. ఓడన్నా
 వాడేలాను.”

ఇంతలో చెల్లమ్మ వస్తూ, “కొన్నావులే
 ఆంకాయ. గోడంతా ఎయ్యమంటే అల్లల్లా
 పరిచేసి, కబుర్లు చెబుతావేటి? నరేగని
 ఏదీకలు తొందరగయ్యి, నంత కెల్లానీ,” అంది.

“అదికాదే! వేసు మగడ్త కదా? అందరి
 ముందూ అలా పరిచు...”

“ఆ పెద్ద మగడు! పెళ్ళయి ఏదేళ్ళయినా
 ఎల్లా రేయ్యా, వుడకలేడు.”

క్రిష్ణ పుట్టినికోడా ఒకడు మేట్రని లోలా
 తాళిలో ఉడుపుకున్నట్టిపక్క రి: సుకుంఠం,
 కృష్ణ, తిండిచూగోన్నాడు. జీన్, రంజిత్
 నవ్వులను దిగింకో మాకవచ్చు.

‘దానికే నన్నం చేయమంటావేటి?’
 అన్నాడు మల్లయ్య (కె. వి. కలం).
 “మువ్వ కాకపోతే నే...” అంటూ ఆగింది
 చెల్లమ్మ (రమాప్రభ).

దాసరి వారాయణరావు (స్పీన్ షే, మాటలు,
 దర్శకత్వంలో కె. సంపించానాడు) సమర్పించే
 యువ చిత్ర వార “గోరింటాటు” చిత్రం చివరి
 షెడ్యూల్ విశాఖపట్నం పరిసర ప్రాంతాల్లో
 జరుగుతోంది. కోలిన్ బాబు హీరో. కె. రామలక్ష్మి
 కథ, మూడేవో సంగీతం, యు. రాజగోపాల్
 చాయ, తోట శిల్పం, జి. జి. శృష్టిరావు కూర్పు.
 సి.వి. రమణబాబు సహకార దర్శకత్వం నిర్వహించే
 ఈ చిత్రానికి కె. ముదారి నిర్మాత.

**“వానవీ కన్యకా పరమేశ్వరి
 మహాత్మ్యం”**

పై పిరాణిక వర్ణ చిత్రం మోటింగ్
 కమలాకర కామేశ్వరరావు (స్పీన్ షే, దర్శకత్వంలో
 ఆన్వీ రి. స. ప్రాంధ్రమవుతుందనే నిర్మాతలు
 గంజి మునుస్వామి, మారంకెట్ట కేశవరావు
 చెప్పారు. సత్యనారాయణ, గుమ్మడి, జగ్గయ్య,
 పరసంబాబ్, సాక్షి రంగారావు, అంజలిదేవి,
 ఎన్. వరలక్ష్మి ఇంతవరకు ఎప్పుడైనా తారాగణం.
 ప్రధాన పాత్రకు ఒక కొత్త యువతినే పరిచయం
 చేయాలని నిర్మాతల సంకల్పం. చిల్లర
 భావనారాయణ రచయిత. ఎన్. రాజేశ్వరరావు
 సంగీత దర్శకుడు. హెచ్. ఎస్. వేణు చాయ,
 దిలీప్ సింగ్ శిల్పం, వాగేంద్రరావు కూర్పు
 నిర్వహిస్తారు. నిర్మాతలతో ఒకరైన కేశవరావు
 గతంలో “మరితొన్న, మెనకేబాబు, అడవి
 అడవుల్లో, ముగుడూ - సెఫ్తాం,” వగైరా
 చిత్రాల్లో విభిన్న పాత్రలు నిర్వహించారు. ఈయన
 జ్యోతిష్కడుగానూ సినిమారంగంలో అందరికీ
 పరిచితుడు. అంతేకాదు, అనుకున్న వ్యవధిలో
 ఈ చిత్రాన్ని పూర్తిచేయడానికి సర్వ
 సన్నాహాలు చేశారు.

కోలిన్ బాబు కొత్త చిత్రాలు కొన్ని

“జూరగాడు, మనిషి - మృగం”లో వాస్తవ
 పాత్రలు ధరిస్తూ, మరోపంక ఓ చక్కని కథను
 కోలిన్ తో నిర్మించడానికి దర్శక నిర్మాత ఎం. ఎస్.
 గోపీనాథ్ సన్నాహాలు చేస్తున్నారు.

“శ్రీకృష్ణుడు, కుచేయిడు” పాతలను
 కోలిన్ నిర్వహించే “శ్రీకృష్ణ కుచేరి” సర్వో
 చిత్రాన్ని కమలాకర కామేశ్వరరావు దర్శకత్వంలో
 తయారుచేయడానికి సహకృత పరిష్కారం
 అధినేత శ్రీ రామానుజంబెట్టి ఆర్ట్ నిర్మాణ
 పూర్తిచేశారు. సముద్రం దివన, రాజేశ్వరరావు
 సంగీతం పతం ఒక్కణలు.

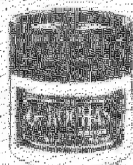
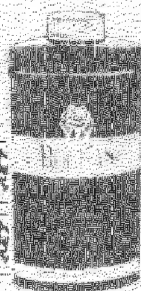
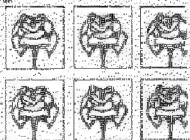

వన్నె చిన్నెలు
చిందించు,
యువతుల వతుల
ఆందొలను,
పెంపొందించు
సాధనము

రోచాస్

టాల్క్ మ్ పౌడరు
శాంపు &
క్రీము

వ యారుచేయువారు:
మిల్టన్ రోచాస్
ప్రైవేటు లిమిటెడ్
ఫోన్ 600 034

CROWN/MR/322

నిజానా

ఒక తారకు మరో తార గాత్రం

"అందమైన అనుభవం" తమిళ వెర్షన్ "విన్నె త్తారే ఇనిక్కుం" చిత్రంలో జయప్రకాశు పంపాపాణు పరిశీలన మరో తెలుగు నటి సరిక. సరిక కాఫీ, టీ పుచ్చుకోదు. పాటు మాత్రమే తాగుతుంది. అంచేత, ఈమెను బాలవందర్ యూనిట్లోని పాత్రంతా 'బేబీ' అని పిలుస్తూంటారు.

శ్రీదేవి గాత్రం

"వేటగాడు" చిత్రం హైదరాబాద్లో షూటింగ్... అక్కడ ఒక గెస్ట్ హౌస్లో శ్రీదేవికి, ఆమె తల్లికి బస నిర్మాణం చేశారు రోజా మూవీస్ వారు... ఒక రోజు ఆ గెస్ట్ హౌస్ వక్కనే షూటింగ్ - పులి పాల్గొనే సన్నివేశం - ఆ పులి కాళ్ళను కట్టివేయబోతుండగా - అది పాతాల్తుగా ఆ ఇసుపగొలుసులను తెంచుకొని పారిపోయింది. శ్రీదేవి బాదలిపోయి, వక్కనే ఒకారు ఉంటే - తలుపు తెరిచి బోసరికి దూకింద. ఆ తర్వాత ఆమెకు తెలిపిందేమిటంటే - ఆ పులికి నోట్లో కొన్ని వస్తువు లేవట. దానికి ఒక కమ్మ కూడా లేదట.

"షెలిమార్" చిత్రంలో నటించిన వాలివుడ్ నటుడు రెక్స్ థోమసన్ ని ఎడమచేతివాలంట. ఆయనకు ఒక కమ్మ లేదు. ఎడమ కన్నే బాగా మాడగల్గుతుంది. కుడి కంటిపాప నకిరీది.

క్రాంతిలో జయంతి

ఈ కథ చిత్రీకరణకు గుప్పెడు చూటుకొసం జేసమంతా
గాలి-చాం. చివరకు దారికింది.... సుహానిని మౌదయంలా!

K.బాలచందర్

భారత్ ఫిలిమ్స్

బిబి కథ కాదు

నిర్మాత: టి.విశ్వేశ్వరరావు

ఫాటోగ్రఫీ: బి.ఎన్.ఆర్.కృష్ణ

మాటలు: గణేష్ పాత్రో మాటలు: ఆచార్య ఆత్మేయ సంగీతం: ఎం.ఎన్.విశ్వనాథన్.

LAKSHMI PUBS

లక్ష్మీ ఫిలింస్

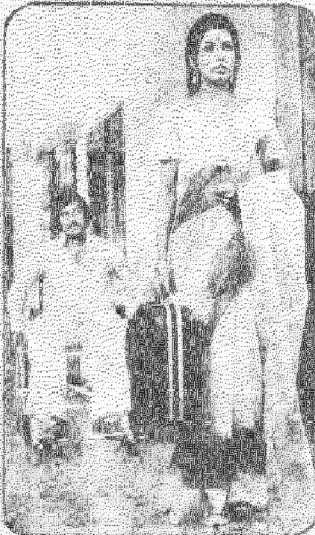
అప్పుక-మోడండ్!

హంగే వయలించి - హాతీ ముని ముని రాదురా!

నరసాలనానా - నే చాలనానా?
నీ కంఠ కాల - తిరులేనానా?

మమత - వట్టి మగత, అది తలకెక్కి
తే నల్లమందు! మనసు - కంటి నలు
సు - అది ఎదురొస్తే నీ మాపుబందు

ప్రేమకు ధూళికట్టి శిలలాగా సాగ
రా! ఋషి కవచ! గుఱచవదలాడ్డు!
మరిషంట్ల వాడేరా!

Rohini... ఈ ప్రసంగం చూడండి: ప్రాచీన లోకం

అప్పుక-మోడండ్!

NARANG

A

నానా

"తూర్పు వేళ్లై" వా
ఏడుకొండలు గోడు

"తప్పును సాయం అయ్యా, వ్యమించండి!"
అన్నాడు ఏడుకొండలు [కొకరాల] దీవంగా.

"వద్ద, వోయ్! ఆ పర్వతాద్వారా
అంటాంటి, నా తలకంటకట్టాన్. పంటకావరా
కాయరా - అంటి, పద్యాలు పాడరా? తెల్లక
లాడరా? నేరికొచ్చిన పంట - వోటికొచ్చిన
కూడు - అదంతా ఎండిస్తాడా నాకిప్పుడు?
ఆ గాడిదిస్తాడా - అడి బాదిస్తాడా?
నీ బాదిస్తాడా?" మండిపడ్డాడు రాయుడు
[ఎం. బి. కె. వి. ప్రసాద్].

"అయ్యా! దయతలపండి, తండ్రిలాంటివాడు.

'క' ల 'రా' లో 'క' వి త

హిందీం చేస్తానా, నా తల తాకట్టెట్టయినా..."

"తల తాకట్టెస్తానా, మొల తాకట్టెస్తానా..."
పెద్ద పండగ చేస్తానా పంట సామ్య పాతక
అన్నాడు కొల్లి అక్కడ పాతా!"

ఈ సన్నివేశం పూర్వం రాయుడు పరిమూ
డై రెక్కర్ బాపు "ఏడుకొండలు మొల అలకించే
అలవి కొడుకు రామకోటి (హిందీ మోహన్)ని
రాయుడు తన చేతువద్ద కొనలాడగా నియమం
నాడు. కానీ, రామకోటి అశ్రద్ధవల్ల పంట
పాడయిపోయింది. అది తెలిసే ఏడుకొండలు
ఇంటికెళ్లి కొడుకును చీనాల్లు పెట్టాడు. త్రినేత
వలాకంలో ప్రాణా నిర్మించిన "తూర్పు వేళ్ల
రైలు" చిత్రం ఈ తెలివే నిడుదల.

టి. హెచ్. ఎస్. - భువనగిరి

మానవ జీవితంలో ఏది పాపం? ఏది పుణ్యం?

★ పాపపుణ్యాల బేరీజు వేయడానికి మనం ఎవరం? సిల్వర్‌బోన్‌నివట్టి - వుంటాయి పాపపుణ్యాలు.

సి. ఎస్. బి. - హైదరాబాదు

మీకు ఎవరంటే ఎక్కువ అభిమానం అన్న ప్రశ్నకి కవుల గురించి ఏమీ చెప్పలేదు. ఏం మీవారి పేరు చెప్పవలసి వస్తుందనా? లేక కృష్ణశాస్త్రిగారి పేరు చెబితే చేదా?

★ అయ్యా బాబూ - కవి పేరు చెప్పడం కష్టం? ఎవరని చెప్పకు కవిగా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న అర్జునగారి పేరు చెప్పే వూరుకోనా? కృష్ణశాస్త్రి కవిత అని మెచ్చిన శాస్త్రిగారి పేరు చెప్పకపోతే వారు కవి కాకుండాపోతారా?! మీరు మరి ముక్కుదాటి చూడని మనస్తత్వం నుంచి బయటపడాలి... ఏ కవి కవిత చదివినా కిష్టం. ఆధునిక కవులందరినీ నేను చదువు తాను... ప్రత్యేకించి రాయడం దేనికి? అలాగే ఆధునిక సీరియల్, నవలా, పెద్ద కథా, చిన్న కథా రచయిత రచయితులని - నిజ, చోర నామ రచనా నామరేయిలని అందర్నీ - చదివి సంతోషిస్తూ వుంటాను. లేకపోతే - బుర్ర మొద్దుబారిపోతుందని నాకు భయం... సమకాలికత అంటే నాకేం సిగ్గు లేదు; అసహ్యమూ లేదు.

బి. సి. సి. - పాలమర్ర

దేవునిచేవారి (ద్రోహాన్ని) భరించవచ్చుగాని ప్రేమించేవారి ప్రేమ త్యాగాన్ని భరించలేము అంటారెందుకు?

★ వాపకింద నీరులాగా వీరి త్యాగించిన ప్రేమ ఎదుటివాళ్ళ జీవితానిండా వరచుకొని - వరకంగా తయారు చేస్తుందనే మో - అలా అంటారు!

ఎన్. సి. సి. - కర్నూలు

కట్నాలు తీసుకోరాదు. కట్నానికి రుడ్డై అంటూ వేదికలెక్కి చెప్పే యీ మగమహారాజులే రహస్యంగా కట్నాలకు సిద్ధం అవుతావుంటారు. దీనికి మీరేమంటారు!

★ పరికితనం! డూప్లిసిటీ. హిపోక్సీ - చాలా పేర్లుంటాయి. దానికేగాని - ఇలా రహస్యంగా దీనా కట్నం ముట్టచెప్పే తత్వం గల వారి నేమందా?

హుసేన్ - కావలి

ఒక మగవాడికి ఇద్దరు భార్యలు. చట్టం కాకపోయినా సమాజం ఏదో విధంగా ఒప్పకుం టూంది...

★ అడ్డదారి తొక్కడానికి సిగ్గు పడని ఆడ - మగ ఉన్నంత కాలం యిలాంటి సద్దుబాట్లు ఉంటావుంటాయి.

అప్పుడల క్రరలతో అల్లకాడలతో భర్తల తల బాట్రేంటే అడుతున్నట్టు వేసే కార్టూను

లకు వ్రతాలకు అధిక ప్రాధాన్యం యిస్తున్నాయి. కామెంట్?

★ తీరిన కోరికలు మరి బాగుంటాయన్న దానికి ఇవి నిదర్శనాలే!

ఆర్. బి. ఎస్. - గుడివాడ

రాముడు అదర్శపురుషుడు అంటారు. నీత మీద నిందమోపి అవమానించినవాడు అదర్శ పురుషుడని ఎలా అంటాం?

★ నీతని రాముడు వమ్మకపోలేదు. లోకాన్ని కూడ నమ్మించాలని పాపం రాముని తాపత్రయం! వై. సి. ఎల్. - పెండేకో

మీ జవాబులు పూటగా వుంటాయి. మీ పేరు కలరాళ్ళు గడనగా వుంటారు. పేరుకీ - గడుసుతనానికి సంబంధం వుందా?

★ బలేదానివే చిట్టితల్లీ. సి. రామలక్ష్మిని చూడు - నోట్స్ నాలు కలే నట్టు - ఉట్టి అమాయకంగా వుంటుంది! నాకో? మా మేనత్త పేరు. ఆ విడగారు బహు గడనరే కాదు - మాటకారి. అందుకే చిన్నప్పుడూ పెద్దయ్యాక కూడా గోరాశాస్త్రి 'రేవానర్కార్' అని ముద్దుగా పిలిచేవాడు నన్ను. (ఆదేవిల్లని ముద్దుగా పిలవడం ఆయుసగారికి వెన్నతోపెట్టిన విద్య!) ఇక మరి ఆ రేవానర్కార్ ఎవరని నా ప్రాణంతోడక - గురజాడవారి తుని కన్నెక్స్ తెలుసుకో!

జి. కె. ఆర్. - బొబ్బిలి

పేరులోనే 'రామ' అని మగవారి పేరు పెట్టుకుని విమర్శిస్తారేం మగవాళ్ళు?

★ రామ స్త్రీ శబ్దం స్వామి! రాముడుతో రామ కాదిది. రమ్యతీరామ! ఒక్కకోకపోతే నేనేం - చేయలేను!

జి. వి. కె. ఎస్. - విజయవాడ

ఒక అతను నా జీవితాన్ని నరకప్రాయం చేస్తున్నాడు. పాత్య చేయాలన్నంత ఆవేశంగా కసిగా వుంది.

★ ఆవేశం కసి - ఆత్మహత్యానద్యకం. అవేం మీకు దారి చూపవు. అనవసరంగా మిమ్మల్ని మీరు హింస పెట్టుకుంటున్నారు. కోపంగా ఆలోచించకండి.

డి. జె. - పెద్దబై నవల్లి

కష్టించి పనిచేసేవారికి తిండి దొరకదు. కావున దొంగతనం చేస్తే తప్పా?

★ దొంగతనమే ఎందుకు చేయాలి? దేహీ అని అడుక్కోడం కూడా రైటే కద!

సప్రీమ్ - మంగళగిరి

తల్లై చల్లని రైతనం. మరి తండ్రి?

★ పూజారి.

టి. సి. ఆర్. ఎస్. - గుడివాడ

రాదావు ప్రతి సినిమాలోను స్త్రీని చిత్రహింస చేస్తున్నట్టు చూపిస్తుంటే పెన్నాడుబోర్డు సభ్యురాలిగా మీరేం చెయ్యకల్గుతున్నారా?

★ నా మొఖం ఒక్క ఓటుకి విలువేంటి? స్త్రీని హింస పెట్టడం అనవ - ప్రేక్షకులచేత కంట తడి పెట్టించడానికి అంటారు. జంతు హింస కూడదవ్వాలని స్త్రీ హింస కూడదని ఎక్కడా లేదే? ఒక చిత్రంలో ఒకలా చిత్రహింసలు పెట్టేస్తే యింకో చిత్రంలో అంతకుమించిన వెర్రిలే చూపెట్టాలి కద - లేకపోతే మీ పాతకులు వూరుకోరుకద అంతే ఇంకోరకం చిత్రహింసల గురించి - దర్శకులు, కథకులు, నిర్మాతలు ఆలోచిస్తూనే వుండాలి. అప్పుడే వెర్రిలే అంటారే ఆదీ సిద్ధిస్తుంది. ఈలోగా చిత్రంలో స్త్రీ - "ఇవిగో కండలు - ఇవిగో మాంసం ముక్కలు" అన్నట్టు - పార్కు పార్కుగా అయిపోతేనేం? అదీ ఓ వెర్రిలే అనుకోండి!

వి. వి. ఎల్. ఆర్. - సికింద్రాబాదు

నిదానం ప్రదానం?

★ తొందరపాలు పరాజయానికి నాంది కావచ్చు.

చందా కొబ్బినాయన మల్టీఆరిగోస్టాడెమోసని తొందరపడి ఆలుపులేస్తున్నాన్! ఆయన గడప దాటి నట్టు లేదు, చూడవో పాపం!!

[27వ పేజీ తరువాయి]

మాస్తాను' అంది. అన్నయ్య బాగానే లావు అయ్యాడు. చూపుడువేలు గనక ముసలిదానికి అందిస్తే, వేలు లావును బట్టి తను లావు నిక్కినట్టు కనుక్కుని, తనని తినేస్తుంది. గాబట్టి తన వేలు బదులు ఒక బొమికను దానికి అందిస్తాను. అది నన్నుగా వుంటుంది కదా! అది చూసి తను లావుయొక్కలేదని భ్రమిస్తుంది అనుకున్నాడు. అనుకున్న విధంగానే అతడు అందించిన బొమికను చేతిలో ముట్టుకుని చూసి 'ఇంకా నీ వేలు బొమికలాగే వుంది. ఇంకా కండవట్టలేదు' అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఇలా చాలారోజులు గడిచాయి. ప్రతిసారి బోసులో నుండి ఎముకను ముసలిదానికి చూపించి 'ఇంకా నేను నన్నగానే వున్నాను' అనేవాడు. కొన్నిరోజులకు ముసలిదానికి ఓపిక పోయింది. 'ఇక నీకోసం కాదుకుని కూర్చోలేను. నువ్వు నన్నగావున్నానరే, ఇవాళే తింటాను' అంది. అతడ్ని వండటానికి, అతడి చెల్లెలకు పురమాయించింది.

'పాయి బాగా మండుతోందోలేదో చూడు. ఇప్పుడు వాడిని వంకలి' అంది.

చెల్లెలు భయపడింది. ఇప్పుడే ఎల గైనా ఇద్దరం తప్పించుకోవాలి అనుకుంది.

'మంట సరిపోతుందోలేదో నాకు సరిగా తెలియడంలేదు. నువ్వు ఒక్కసారి చూడు' అంది చెల్లెలు.

ముసలిది విసుక్కుంటూ పాయికి బాగా దగ్గరగా వెళ్ళి చూసింది. అదే సమయంలో చెల్లెలు ముసలిదానిని పాయిలో పడేట్టుగా బలంగా ఒక్కతోపు తోసింది. ముసలిదానికి మొహం కాలి, ఆ బాధకు తట్టుకోలేక చచ్చింది. చెల్లెలు గబగబా ముసలిదాని బొడ్డు వున్న తాళంపై తీసుకుని, బోసు తాళం తీసింది. అన్నయ్య బోసులోంచి బయట పడ్డాడు. ఇద్దరూ ఎంతో సంతోషించారు, ముసలిదాని పీడ

ఓ దేవుడా

ఎందుకు పుట్టించావు బీదరికంలో

అయినా భరిస్తున్నాను.

మనిషికి మనిషికి మధ్య గల

తారతమ్య లోకంలో.

నా నివాసపు ప్రదేశాలు

ఎందాకాలం చెట్టుకింద

వానాకాలం బ్రిడ్జికింద

జీవించటానికి చాలు పట్టెడు మెతుకులు.

నాకున్నాయి హక్కులు

ప్రతి ఇంటివద్ద అడుక్కోటానికి

ప్రతి మనిషిని అడుక్కోటానికి

ఉన్నాయి నాకు విలువలేని హక్కులు.

పట్టెడు మెతుకులు

భరించలేదు ఈ లోకం

విలువ లేని నా కోసం

కానీ అర్థిస్తోంది ఈ లోకం

విలువ కలిగిన నా ఓటు కోసం.

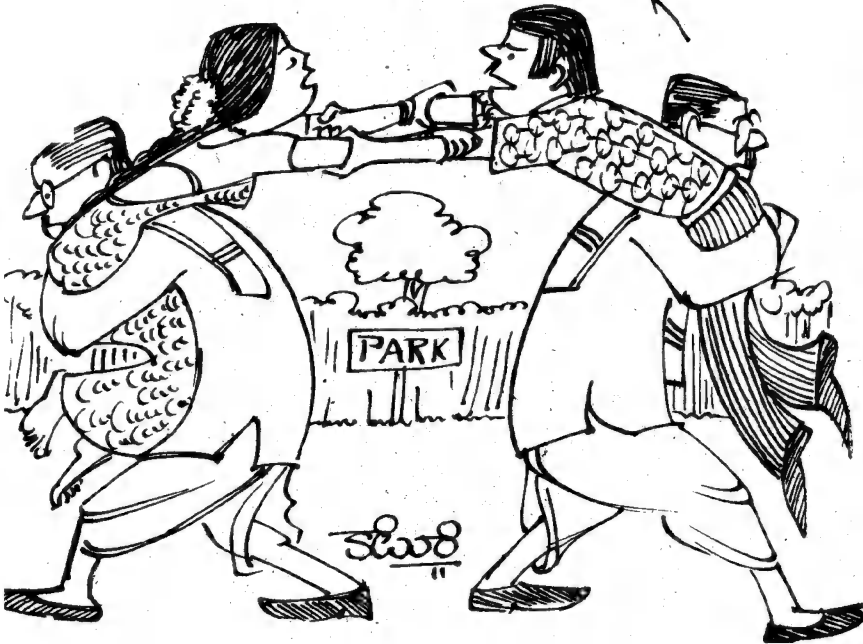
— మాదపాటి దాస్కరరావు

=====

వదిలినందుకు. ఇద్దరూ ఆ ఇల్లంతా తిరిగి చూసారు. ఒక గదిలో మూల బంగారు, వెండి నాణాలతో పాటు ఎన్నో నగలు కనిపించాయి. ఆ సమయంలో వారికి తమ పేదతనం గుర్తుకువచ్చింది. వాళ్ళు మోయగలిగినంత బంగారం, వెండి నాణాలు, నగలు తీసుకుని ఇంటి బయటకు వచ్చారు. అక్కడ ఈ ఇంటికి దారి చూపించిన తెల్లటి పక్షి కనిపించింది. వీళ్ళను చూడగానే అది ఆకాశంలోకి ఎగిరింది. అది వెళ్ళినవేసే పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళారు అన్నాచెల్లెలు. అలా వెళ్ళి వెళ్ళి తమ ఇంటి పరిసరాలకు చేరుకున్నారు. ఆ పక్షి మళ్ళీ వెనక్కి వెళ్ళిపోయింది. అన్నాచెల్లెలు ఇంటికి వెళ్ళి తలుపు తట్టారు. తల్లిదండ్రులు వీళ్ళను చూసి కాగలించుకుని, తమని క్షమించమని అడిగారు. తర్వాత అందరూ హాయిగా వున్నారు.

— బాబు ★

మరే ఈ నాటి పిల్లలకు హద్దూ సోపూ
వేదోయ బావా!!

పాణి గ్రహణం

పాణి గ్రహణం అంటే వివాహం. కాని దీని వాడుక చాలా అరుదైనది. పెండ్లి శుభలేఖల్లో “వివాహమహోత్సవ వ్యాసప్రతిక” అని అంటారే గాని “పాణి గ్రహణోత్సవ వ్యాస శుభప్రతిక” అని వ్రాయడం కాని, అచ్చు వేయడం కాని ఉండదు. కాని పెండ్లి తంతులో పాణి గ్రహణమే ప్రధానమైనది. మంగళమూతధారణ, జీలకర చెల్లాలును తలపై ఉంచడం ఆ తర్వాతనే! అవి పూర్వం అంత ప్రధానంగా వుండేవి కావు. కొన్ని ప్రాంతాలలో ఇప్పటికీ మంగళమూత ధారణ లేనే లేదు. ఇక జీలకర చెల్లాలు సంగతి చెప్పనక్కరయేలేదు.

వరుడు వధువు చేతిని తన చేతితో పట్టుకొని, అగ్నికి నమస్కరించి, చేయించి, ధర్మార్థకామములందు అతిక్రమించను (ధర్మేచ అర్థేచ, కామేచనాతిచరామి) అని ప్రమాణం అగ్నిసాక్షిగా చెయ్యడం వివాహంలో ముఖ్యమైనది. వరుడు వధువుయొక్క పాణిని, హస్తాన్ని గ్రహించడం జరగుట వల్లనే “పాణి గ్రహణం” అనే పేరువచ్చింది. రానాయణంలో సీతా వివాహ సందర్భంలో

ధర్మ పథం

జనకమహారాజ శ్రీరామునితో ఇలా అంటాడు,

“ఇయం సీతా మమ సుతా

సహ ధర్మచరీ తవ,

ప్రతిభు చెవాం, భద్రంతే!

పాణం గృహ్లాప్య పాణివా”

ఇదిగో! నా పుత్రిక అయిన సీతను నీకు సహధర్మచారిణిగా ఇస్తున్నాను. ఈమెను స్వీకరించి, నీ హస్తంతో ఈమె హస్తాన్ని పట్టుకో! నీకు శుభం కలుగుగాక! అని దీని అర్థప్రాయం. ఇందులో పాణి గ్రహణమే ప్రధానంగా కావవస్తుంది. ఈ విషయాన్ని చాలామంది గుర్తించడం లేదు.

పెండ్లిలో సప్తసాదాలు తాక్కించడం ఒక సంప్రదాయం. ఏడడుగులు కలిసి మెలిసి వడిచినా, ఏడు పదాలు ఆస్వయంగా చూటలాడినా స్నేహం కలుగుతుందని వాడుక. అందువల్లనే “సఖ్యం సాప్త పదీనం” అనే లోకోక్తి ఏర్పడింది. భార్య భర్తలు కీడులాడుకొనకుండా పరస్పరం స్నేహంకల్గి ఉండాలన్నదానికి ఇది సూచకం. ఈ అర్థప్రాయాన్ని కూడా చాలామంది

గ్రహించారు.

వివాహపు తంతు ముగిసిన తర్వాత “అప్పగింతలు” లాభనంగా వస్తున్నది. అప్పగింతలకు చెప్పారు.

“అన్న వర్ష భవేత్కన్యా

పుత్రవత్పాలితా మయా,

ఇదాసీం తవ దాస్యమి

దత్తా స్నేహేన సాల్యతామ్!

దీనిమీదకున్న యీ కన్యమ పుత్రుని వలె పెంచాను ఇప్పుడు నీకు దానం చెయ్యబోతున్నాను. దానం గ్రహించిన తర్వాత వింత స్నేహంతో దీన్ని చూసుకోవాలి — అని దీని భావం.

కన్యకు వినిమిదేళ్ల వయస్సులో పెండ్లి చేస్తూవుండిన కాలంలో ఈ శ్లోకం పుట్టిందని తోస్తుంది. “దాస్యమి” అంటే “ఇవ్వబోతున్నాను” అని అర్థం కాబట్టి వివాహానికి ముందే ఈ తంతు జరగవలసి వున్నది. అంశాక, కాన్యాదానం వరునకే కాని, వరుని తల్లిదండ్రులకు కాదుగదా! ఈ స్థితిలో వరుని తల్లిదండ్రులూ, ఇంకా ఆ పక్షంలోని ఇతరులూ ఈ శ్లోకం చదువుతూ అప్పగించడంలో అర్థంలేదు. అయితేనేమి? అది ఆచారమే సోయింది.

— బులుసు వేంకట రమణయ్య ●

ఒకవేళ సారిడాన్ కూడా మీ
తలనొప్పిని తగ్గించకపోతే
డాక్టర్ని సంప్రదించండి.

ఒక సారిడాన్ త్వరితంగా
తలనొప్పిని దూరం చేస్తుంది.
మిమ్మల్ని హాయిగా
తాజాగా ఉండుతుంది.
అయితే, ఒక్కొక్కప్పుడు
తలనొప్పి ఎంత తీవ్రంగా,
అసాధ్యంగా ఉంటుందంటే,

సారిడాన్ కూడా తొద్దద
లేనంతగా ఉంటుంది.
అలాంటప్పుడు డాక్టర్ని
సంప్రదించండి. మీకు ఎలాంటి
మందు సరిపడుతుందో
డాక్టర్ని నిర్ణయించనివ్వండి.

సారిడన్

టేబ్లెట్స్ 'రోడ్'

అమోఘమైనది, సురక్షితమైనది

ఒకటి వేసుకొంటే చాలు

RP. 4162

లైటు వెలుగుతోంది. మంచం మీద వడుకుని తన భార్య రాసిన కథ చదువుతున్నాడు గోపాలరావు. పైన స్నానం పుల్ స్పిడ్‌లో తిరుగుతోంది. అప్పటికే రాత్రి పది గంటలు దాటింది. అతనికి నిద్ర వస్తోంది. ఐనా వట్టుదలగా ఆ కథను చదువుతున్నాడు.

కథ బాగా వుంది. అందులోనూ ఆదితన భార్య లలిత రాసిన కథ.

గోపాలరావుకు సాంఘిక కథలు చదవడం ఇష్టం లేదు. ఎప్పుడయినా డిటెక్టివ్ నవలలు చదివేవాడు. పిసిమా వ్రాతల్లో బొమ్మలు చూసేవాడు. అతను పెళ్ళిచూపులకు వెళ్ళినప్పుడు ఆ అమ్మాయి కథలు రాస్తుందని అతనికి తెలిసింది. ఐనా అతను అంతగా వట్టించుకోలేదు. లలిత బావుంది. చేసుకున్నాడు. అంతే.

అతను ఓ ప్రఖ్యాత రచయిత్రిని చేసుకున్నాడని తెలిసిన తర్వాత అతన్ని ప్రేమించడం ఆపివేసింది. రచయిత్రిగా భార్య

విలువను అప్పుడు తెలుసుకున్నాడు గోపాలరావు. అతనికి బాగా సంతోషం కలిగింది. రచయిత్రిని చేసుకోవడం వల్ల తన వాల్యా కూడా పెరిగినట్లు అర్థం చేసుకున్నాడు.

పిసిమా తారల తర్వాత కథలు రాసే వాళ్ళంటే, అదీనూ రచయితలంటే బాగా క్రేజ్ వుందని తెలుసుకున్నాడు. లలితతో కలిసి పైద రాబాదులో కొత్త కాపురం పెట్టిన తర్వాత ఆ వీధిలో వాళ్ళందరికీ చాలా తక్కువ వ్యవధిలోనే ఈ మధ్య పుద్గతంగా కథలు రాస్తున్న లలిత ఆ వీధిలోనే అద్దెలు వచ్చినట్లు తెలిసింది. ఇక ఆ రోజు నించీ రోజూ ఎవరో ఒకరు లలితను చూట్టానికి రావడం మొదలు పెట్టారు. వాళ్ళలో ఎక్కువ మంది కాలేజీలో చదువుకుంటున్న అమ్మాయిలే.

అప్పటినుంచీ గోపాలరావు రోజూ వెంట వెళుతుంటే "కథలు రాసే లలితగారి భర్త ఈయనే" అని సాయంకంపూట అరుగుల

మీద కూర్చుని కబురు చెప్పకుంటున్న అడవాళ్ళు చిన్నగా చెప్పకోడం అతను ఎన్నోసార్లు విన్నాడు. అతనికి అప్పుడు లలితమీద ఆ భిమానం రెండింతలయిపోయింది. లలితమూలంగా తనకి ఎంత గుర్తింపు? పైగా లలిత వచ్చినవారందరికీ తను కథలు రాయడంలో తన భర్త ఎంతగానో సహకరిస్తున్నాడని చెబుతోంది... గోపాలరావు పొంగిపోతున్నాడు.

కాపురానికి వచ్చేనాటికే లలిత నలభై కథలు పైగానే రాసింది ఐనా వాటిలో గోపాలరావు ఒక్క కథను కూడా చదవలేదని తెలిసి లలిత ఎంతో బాధ పడింది. కథలు చదవడం అలవాటు చేసుకోమని గోపాలరావుకు ఎన్నోసార్లు చెప్పింది.

చదువుతానన్నాడు గోపాలరావు.

ఓరోజు గోపాలరావు ఆఫీసులో వచ్చి చెప్పన్న రాజేశ్వరి "పోయినవారం మీ మినిస్ట్రీ

రాసి "మీకు" కథ చదివారు కదా? అని అడిగింది.

పదవలేదని చెబితే బాప్తుండని తం వూపాడు గోపాలరావు.

"ఆ కథలో రాజశేఖరం పాత్ర నాకు అంతగా అర్థం కాలేదండీ ... అంతగా ప్రేమించిన మనిషిని వదిలేసి ఎవరో, ఎవరో వూరూ, పేరూ లేని అమ్మాయిని అతను విందుకు చేసుకున్నాడు?" అని అడిగింది.

గోపాలరావుకు నిండెప్పిలో అర్థం కాలేదు... తర్వాత "నాక్కూడా ఆ పాత్ర అంతగా అర్థం కాలేదండీ" అన్నాడు నవ్వుకున్నట్లు.

"నర్సెండ్, నేనెవ్వని మీ మీ పెన్ డ్ ను అడుగుతాను" అన్నది రాజశేఖరి.

అప్పటికే బతికిపోయాడు గోపాలరావు. ఇలాంటి పరిస్థితులు అప్పుడప్పుడు విడుదలవుతాయి. గ్రహించి తన లలిత రాసిన కథలు చదవకపోవడం బాప్తుండని వివిధ పత్రికలో వడిన కథలన్నింటిని ముందేసు కుని చదవడం మొదలు పెట్టాడు.

లలిత ఇంట్లో లేదు మూడ రోజుల క్రితం నాళ్ళ ఆస్పత్రుకు కొడుకు అన్న ప్రాసనకు వెళ్ళింది.

అప్పటికే వచ్చేందుకు వెళ్ళా కథలు చదివాడు గోపాలరావు. కథలన్నీ బాగానే వున్నాయి. ముఖ్యంగా లలిత కథలు రాసిన తీరు చాలా బావుంది.

లలిత రాసినవన్నీ ప్రేమకథలే. అప్పి కథలూ వదిలిన తరువాత అతను ఓ ఆశ్చర్యకరమయిన విషయాన్ని గ్రహించాడు. ఏమిటంటే తనకు చదివిన వచ్చేందు కథల్లోనూ వది కథల్లో హీరో పేరు మోహన రావు...దాదాపు ప్రతి కథలోనూ లలిత-మోహన రావు పేరు విందుకు పెట్టిందో గోపాలరావుకి అర్థంకాలేదు.

పదమూడో కథ చదవడం మొదలు పెట్టాడు ఓ పేజీ తర్వాత హీరో బయటకు వచ్చాడు. అతని పేరూ మోహన రావే. పైగా ఆ కథ జరిగిన ప్రదేశం లలిత సొంతవూరు. ఆ కాలేదుకూడా లలిత చదివిన కాలేజీ. ఊరూ, ప్రదేశాలూ విజమయినవ్వడం మోహనరావు కూడా విజమయివుండవచ్చుననే ఆ ముహూర్తం గోపాలరావుకు వచ్చింది.

అలా అనుమానం రాగానే గోపాలరావు

ఆ కథను బాగా శ్రద్ధగా చదివాడు. ఆ కథలో హీరోయిన్ కూడా రసయితే. హీరో అయిన మోహనరావు హీరోయిన్ సరోజిని కథలు రాసుందని తెలుసుకుని ఆమెతో పరిచయం చేసుకుంటాడు. కొద్దికాలం తోనే సరోజిని స్వయంగా దోచు కుంటాడు. ఇద్దరూ బాగాదగ్గరైపోతారు. గతంగా ప్రేమించుకుంటారు. పెళ్ళి చేసు కోవాలనుకుంటారు ఈ విషయం తల్లి దండ్రులతో చెబుకుంది సరోజిని. తానివాళ్ళు ఒప్పుకోరు. మోహనరావు మరీ బీదవాడనీ, అతడిని చేసుకుంటే తన శవాన్ని కళ్ళ బాదవలసి వస్తుందనీ బెదిరిస్తుంది తల్లి. చివరికి సరోజిని, మోహనం వూరిడిపోతారు. తర్వాత సరోజిని ఎవరో పేర్ని చేసుకుంటుంది మోహనరావు కూడా గతాన్ని మరచిపోయి మరో అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. కథ పేరు రాజీ.

కథ చదివి పత్రికను టేబిల్ మీదకు విసిరేశాడు గోపాలరావు. అతని ఆలోచన లచ్చి లలిత మీద వున్నాయి. ఈ కథ విజంగా కథా? లేక లలిత సొంత కథా? చదువుతుంటే విజంగా జరిగినట్లు అనిపిస్తోంది. ఒకవేళ లలిత విజంగానే మోహన రావు అనే మనిషిని ప్రేమించిందేమో!

అలాంటి విధ వట్టలేదు. మనశంభా గతదిత అయింది. టేబిల్ మీద సిగరెట్ పాకేని అందుకున్నాడు, ఓ సిగరెట్ ముట్టించాడు. తీవ్రమయిన ఆలోచనలో మునిగి పోయాడు. ఓ పదినినిపాత తర్వాత అతనికి ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

లేని నిశ్చయంగా.

తం వులు తెలుసుకుని మధ్యధిలోకి వెళ్ళాడు. తన భార్య వుట్టింట నింది బట్టలు పెట్టుకుని తీసుకువచ్చిన పెట్టుకు తెరిచాడు. అందులో నాలగోదదో చీరలూ, జాకెట్లూ, పాపడలూ వున్నాయి. వాటన్నింటిని తీసి కింద పారేశాడు. పెట్టు అడుగున ఓ మ్యాప్ పేరు పరిచివుంది. దాన్నికూడా తీసేశాడు. అడుగున ఉత్తరాలు కనిపించాయి.

అతంగా వాటిని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. మళ్ళీ లెడ్ దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నాడు. ఓ ఉత్తరం మడత విప్పాడు. అది

లలిత స్నేహితురాలి కృత్యం అని దగ్గర్నించి వచ్చిన ఉత్తరం.

మరో ఉత్తరాన్ని చూశాడు. అది మరో స్నేహితురాలి వాణికి మారి రాసిన ఉత్తరం. ఓసిగ్న ఒక్కో ఉత్తరాన్నే జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాడు. చివరికి అతని కృషి ఫలిం నింది. ఓ ఉత్తరం మీద సరోజిని విడుదు చూడగానే అంది కను మెరితాయి. 'మోహనరావు' అని వుంది.

గజాబా చదవడం మొదలు పెట్టాడు లలితగారికి—

ఈ మధ్య మీ కథలు చదవడం నాకు కుదరడం లేదు. రెండు దోచా త క్రితమే సిరిమర్ల మానస ప్రకాశ్ వడిన మీ 'మరచిపోకు. ప్రేమికుడ' కథ కలివాను. ఆ కథ చదువుతుంటే నాకు ఏమో సొంత స్మృతులు గుర్తుకు వచ్చాయి. మళ్ళీ నాకు అలాంటి అనభూతిని కలిగించినందుకు థాంక్స్. తర్వాత నా మీ మరో కథ చదువు తానని ఆశిస్తాను.

— మోహనరావు.

ఆ ఉత్తరాన్నే మరీ చదివాడు. దాని మీద తాళకు చదివాడు... మూడు వేళ్ళ క్రితం రాసిన ఉత్తరం.

గోపాలరావు గుండెల్లో ఓ విభ్రమైన మంట వెలరేగింది.

అదే తను అనుమానించింది విజయవల్ల మాట. లలిత మంచిది రాదు. ఇంకా ఆ మోహనరావుతో ప్రేమ స్వప్నరాన్ని పోషి స్తోందా? ఏమో! రాగానే తల్చుకోవాలి.

సిగరెట్లమీద సిగరెట్లు కలుపిస్తూ ఆ రాతం గడిపాడు గోపాలరావు.

* * *

"మూడరోజుల క్రితమే విడిచివచ్చావుగ" అడిగాడు గోపాలరావు వూర్నించి వచ్చిన భార్య లలితతో.

"మా వాళ్ళు వదల్లేదండీ. మా ఆక్కయ్య మరీ గొడవ. ఇంకా పుండకపోతే బాప్తుండని... అప్పుడు మా బావగారు మీ గురించి అడిగారు తప్పుడు మాటా వచ్చే బాప్తుండని. మీకెక్కడో అసేమ వనులే. ఢిల్లీ పరివాగా వందో అప్పుడో" అన్నది లలిత.

"మోహనరావు పరిచించాడ అంతకూ?" ఉన్నట్టుండి అడిగాడు గోపాలరావు

“మోహనరావు అతనినెరుగ్గా” అల్లు ర్యంగా అడిగింది లలిత.

“మోహనరావు తెలిదా? నీ కథల్లో హీరో” అదరకంగా అడిగాడు.

“కథల్లో హీరో బయట నిలా కనిపి స్సాడు? ఇతే ఇంతకీ నేను రాసిన కథలన్నీ చదివారన్నమాట” నవ్వుతూ అన్నది లలిత.

“చదివానులే... ఇంతకీ ఆ హీరో ఏవరు? ఎక్కడ వుండడు?”

“హీరో ఎక్కడండేదేమిటండీ...మీరేం మాట్లాడుతున్నారో నాకు అర్థం కావటం లేదు”

“నువ్వు రచయిత్రివేకాదు మంచి నటివి కూడా. మోహనరావు నీకు తెలిదా?”

“నీ మోహనరావు?”

“నీ అభిమాని.”

“ఓ... అతని గురించా మీరు అడిగేది? అతను రాసిన ఉత్తరం మీరెప్పుడు చది వాడు?”

“ఎప్పుడో చదివాను. లే... అతను ఇప్పటికీ ఉత్తరాలు రాస్తూనే ఉన్నాడా?”

“లేదండీ... అప్పుడేదో నేను రాసిన కథ తన పాత స్నేహితులను గుర్తుకు తెచ్చిందని రాశాడు...”

“సరే... ఇదేమీ వింటుకు వెళి చేసు కోలేక పోయారు?” షాక్ కొట్టి నవ్వు అదిరినది లలిత.

“ఈ రోజు మీ ప్రవర్తన చాలా వింతగా వుంది. మనసులో ఏదో వుండు కొని మాట్లాడుతున్నారు. నేనేమీ అనుకోను... దైరక్కుగా అడగండి” అన్నది లలిత.

“దైరక్కుగానే చెబుతాను... నువ్వు,

కథలురాసే భార్య!

మోహనరావు ప్రేమించుకున్నాడు. నల్లి చేసు వాలనుకన్నాడు. కానీ అతను బీద నాడు కావటం వల్ల మీ వాళ్ళు ఒప్పుకో లేదు. నువ్వు నన్ను చేసుకున్నావు. మోహన రావు మరెవరో చేసుకున్నాడు. అవునా?”

“అబద్ధం... మీరు ‘రాణి’ కథ గురించి చెబుతున్నార” అన్నది లలిత.

“అవును. ఆ కథ నీ కథే నీ కథను మళ్ళీ రాసుకున్నావు.”

“అంత గట్టిగా మీరెలా చెప్పగలరు?”

“ఆ కథలో వున్నది మీ వూరే హీరో యిన్ సర్జిని చదివింది నువ్వు చదివిన కాలేజీలోనే. ఆ సరినరాల్సిన నిజంగా వున్నవే. ఇన్ని నిజమైనవన్నాడు మోహన రావు నిజమయిన వ్యక్తి ఎందుకు కాడు?”

“కాదు. ఆ కథలో మావూరు వుండ వచ్చు. మా కాలేజీ వుండవచ్చు. అంత మాత్రాన ఆ కథ వాకదే అనడం అన్యాయం. ఆ కథలోలాగా మా స్నేహితురాలికి జరిగి వుండవచ్చు. లేదా మరొకరికి జరిగితే నాచురాలి కనం నేను నాకు తెలిసిన వాతా వరణాన్ని సృష్టించి వుండవచ్చు. అందులో మోహనరావు కల్పిత వ్యక్తి.”

“నేను నమ్మును. ఆ ఒక్క కథలోనే కాదు, నువ్వు రాసిన ప్రతికథలో హీరో మోహనరావు. ప్రతి కథలోనూ ఆ పేరునే వింటుకు వెళ్తావా? ఇంకా నీకు పేరే దొరకలేదా? ఆ మాత్రం అర్థంచేసుకోలేని వాడివికాదు. మోహనరావు నీ ప్రేమిడు. ఇప్పటికైనా ఒప్పుకో” అన్నాడు గోపాల

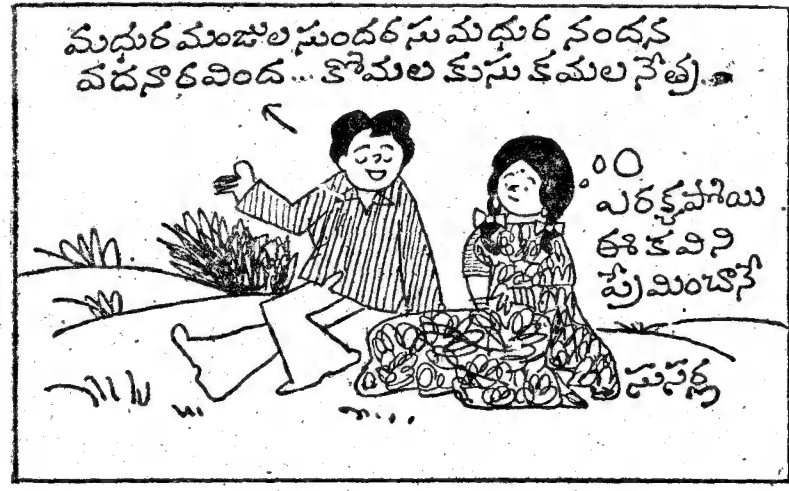
లలితకు గోపాలరావును నిలా నమ్మిం చాలో అర్థంకాలేదు. ఆమె కనులకు అతను గొప్ప మార్కుడిలా కనిపించాడు. అతన్ని చేసుకున్నందుకు మొదటిసారిగా బాధ పడింది. రచయిత్రి కావడం తనదురదృష్ట మేమో అనుకుంది.

“అన్ని కథల్లోనూ మోహనరావు పేరు వుండటమే మీరు నన్ను అనుమానించడానికి కారణం అనుకుంటాను. ఎక్కిరచుత లేక రచయిత్రికి ఒక్కో పేరుమీద శిందుకో ఇష్టం వుంటుంది. లేదా ఆ పేరు పెట్టిన కథలు ఎక్కువగా అచ్చవడంవల్ల ఆ పేరు కలిసిననుండని ఎక్కువ కథల్లో ఆ పేరు వే వెట డం జరుగుతుంది. నా విషయంలోనూ అంతే. మిగిలిన పేర్ల పెట్టి రాసిన కథలన్నింటిలో మోహనరావును హీరోగా పెట్టి రాసిన కథలు ఎక్కువగా అచ్చయినాయి. నేను రాసే కారే క్షర్లకు మోహనరావు పేరు బాగాచూలుతుంది. అందుకే నేను ప్రతి కథలో ఆ పేరు పెడతాను. అంతేగానీ మోహనరావుకి నాకూ ఎలాంటి సంబంధమూ లేదు. నన్ను నమ్మండి” అన్నది లలిత.

గోపాలరావు మాట్లాడలేదు. లలిత మాటలను నమ్మలేదు. అతనిలో చొటుచేసు కున్న అనుమాన భూతం తొలగిపోలేదు.

ఆ రోజు నుంచి అతను లలితను గూట లతో సరిపించటం మొదలు పెట్టాడు. రోజుకోసారిగానా ఆ మోహనరావు ఏవరో, ఎక్కడ వుంటాడో, నిం చేస్తుంటాడో చెప్పమని అడుగుతూనే వున్నాడు.

రోజు రోజుకీ లలిత జీవితం నరకంగా మారిపోవటం మొదలు పెట్టింది. లలిత ప్రతి చర్యనూ గోపాలరావు అనుమానిం చడం మొదలు పెట్టాడు. ఓసారి వుట్టిం టికి ఉత్తరం రాస్తూంటే “ఆ మోహన రావుగడికేనా ఉత్తరం?” అని అడిగాడు. ఆ మాటల్లో లలితకు గోపాలరావుంటే పూర్తిగా అసహ్యమేసింది. అతడిని సదిలి వుట్టింటికి వెళ్ళిపోదామనుకుంది. కాని- తొందర పడటం మంచిది కాదని ఆతడి మాటలనూ ప్రవర్తననూ సహిష్ణూ అక్కడే వున్నది. తన తప్పును గోపాలరావు తెలుసుకుంటాడని విదురు నూస్తోంది.

వయ గలవాళ్ళ నాకు తెలిసే వివరాలు తెలుసు చెప్పింది. వినలేదు. రోజూ నన్ను సాధించటం మొదలు పెట్టింది. ఇలా వుండగా ఆ మధ్య ఓ మానవత్వంతో అవ్వయిన వా కథను వెనుకకుంటూ మా పూర్వించి రాజేశ్వరి అనే అమ్మాయి ఓ ఉత్తరం రాసింది. అది నా మిసెస్ నేతిలో పడింది. దాంతో తన అనుమానం విజన ననుకుంది. అప్పట్నుంచి ఆ రాజేశ్వరి ఎనకో చెప్పింది నా ప్రాణాలు తీసింది. వినరని చెప్పింది? ఇప్పటికీ ఆర్పెల్లనింది ఇంతే. ఎవరికయినా చెప్పకుంటే దిగు చేయ. వాళ్ళా శ్రీమతికి ముగ్గు మాటలు తెచ్చి. అందుకే ఎందుకీ

కథలురాసే భార్య!

వెధన గొడవని కథలు రాసుడం మానేశాను" అన్నాడు సూర్యారావు.

సర్వరు ఉప్పొ స్టేట్స్ ను వారి ముందు వుండాడు.

గోపాలరావుకు సూర్యారావు చెప్పిన మాటలు వినగానే చాలా ఆశ్చర్యమేసింది. ఆ తర్వాత బాధ కూడా కలిగింది. అన్నా యంగా లలితను అనుమానించానేమో అనే సత్కాంతానం కలిగింది. ఇలా అంతటితో పూరుకోలేదు.

"అవునూ... ఇంతకీ రాజేశ్వరి అనే

అమ్మాయి లేదా?" అడిగాడు గోపాలరావు- సూర్యారావును.

"రాజేశ్వరిలేదూ సాడూలేదు. ఎందుకో నాకు మొదటి నించీ ఆ పేరంటే ఉన్నది. అడిగాక నా కథల్లో హీరోయిన్లకు రాజేశ్వరి పేరు పెట్టినవే ఎక్కువ సార్లు ల ర్ అయ్యాయి. అప్పట్నుంచి నేను ప్రతి కథ లోనూ రాజేశ్వరి పేరు పెట్టటం మొదలు పెట్టాను. అన్నట్టు నీ మిసెస్ లలిత రచయిత్ర కదా... కావాలంటే ఆమెను అడుగు తెలుస్తుంది" అన్నాడు సూర్యారావు.

ఆ మాటలు కూడా నిప్పు తిర్రాత గోపాలరావు మనసంతా వికలమయిపోయింది. తను తన మాటలతో, ప్రవర్తనతో లలితను ఏంతటి చిత్రహింసకు గురిచేశాడో అర్థమయింది. తనమీద తనకే అరవ్వా వేసింది. ఓ మనిషి మనసు తెలుసుకో కుండా కేవలం అర్థంలేని అనుమానంతో మూర్కుడిలా ప్రవర్తించాడు.

సూర్యారావు బిల్లు చెల్లించాడు.

రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు.

"చీకటి పడింది ఓ ముఖ్యమయిన మనిషిని కలుసుకోవాలి. నిన్ను మళ్ళీ కలుస్తాను. నువ్వు చీ మిసెస్ ఓ ఆదివారం మా ఇంటికిరండి" అని తన ఎడమచేపి వెల్లిపోగాడు సూర్యారావు.

తర్వాత గోపాలరావు అక్కడే ఆగివున్న ఆటోరిక్సాలోనికి తన ఇంటి విడమ చెప్పాడు. అతనికి 'ఎంతో ఆశురగా వుంది. తను లలిత వెళ్ల చాలా దూరం కాగా రాక్షసుడిలా చిహ్నం చేశాడు లలితకు తను వెంటనే వయవణము చెప్పింది.

పావుగంట తర్వాత ఆటో గోపాలరావు ఇంటిముందు ఆగింది.

ఆటో చప్పుడువిని బయటకు వచ్చిన ఎక్కింటామె అతన్నిచూసి ఓసారి లోవలకు వెలి తాళించి, ఎనితోపాటు ఓ మడత పెట్టిన రాగితం తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది గోపాలరావుకి.

గోపాలరావుకు చేతులు వణకాయి.

తాగితం మడత విప్పాడు.

ఏమిటి ?

'మనిషిని మనిషిగా అర్థం చేసుకోలేని మీలో కాపురం చెయ్యలేను. వదిలించండి - లలిత.'

తూలికడదోడుడు గోపాలరావు.

దంత వైద్యులు చెబుతున్నారు :

చిగుళ్ళ బాధలు, దంతక్షయం అరికట్టడానికి, నియమానుసారంగా పళ్లను బ్రష్ చేసుకొని, చిగుళ్లను మాలిష్ చేసుకోవాలి.

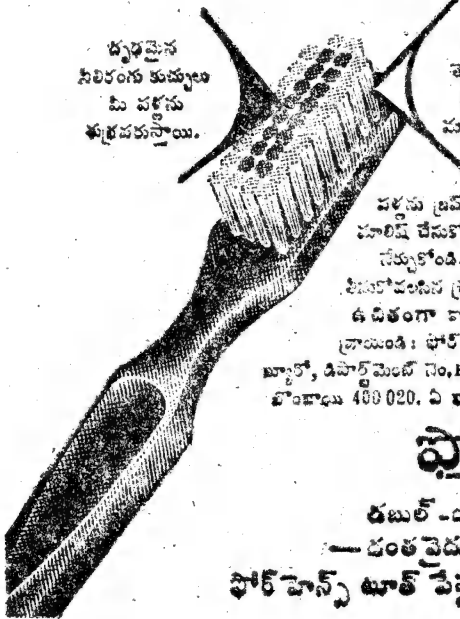
ఫోర్ హెన్స్ టూత్ బ్రష్ వాడండి.

ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడిన

ఫోర్ హెన్స్ డబుల్-యాక్షన్ టూత్ బ్రష్

మీ పళ్లను శుభ్రపరచడంతోపాటు చిగుళ్లను

మాలిష్ కూడా చేస్తుంది.

పళ్లను బ్రష్ చేసుకోవడానికి, చిగుళ్లను మాలిష్ చేసుకోవడానికి ఫోర్ హెన్స్ వద్ద ఉన్న బ్రష్ ఉంది. "వల్ల, చిగుళ్లను గురించి వివరాలను తెలుసుకోండి" అనే భంగుల పుస్తకం ఉచితంగా కావాలంటే ఈ చిరుబాహుకు వ్రాయండి: ఫోర్ హెన్స్ డెంటల్ ఆఫ్ యిజిస్ట్రార్, డిపార్ట్ మెంట్ నెం. B42-185 హైస్ట్రీట్ నెం. 11468, బొంబాయి 400 020. ఏ కాషిలో కావాలి వ్రాయండి.

ఫోర్ హెన్స్

డబుల్-యాక్షన్ టూత్ బ్రష్

— దంత వైద్యునిచే సృష్టించబడిన

ఫోర్ హెన్స్ టూత్ బ్రష్ కు సరియైన పోడి.

INFANTAL

ప్రవేశ పెడుతున్నారు కొత్త గ్లూకోవిటా లెమన్

ఒకే ఒక్క ఫ్లేవర్డ్ గ్లూకోజ్

ఇప్పుడు, మీకు ఇష్టమైన గ్లూకోజ్, నిమ్మ రుచితో లభిస్తోంది. ఇది విటమిన్
C తో మరియు కార్బోనైట్ ఫాస్ఫేట్లతో మరింత ఇంజనీరింగ్ చేయబడింది. కొత్త
గ్లూకోవిటా లెమన్, మీ ఆలస్యతను ఆట తప్పకగా పోగొట్టి, మీ శరీరాన్ని తీరుస్తుంది.
ఇంకా ఈ కొత్త రుచికరమైన సువాసనను అందరూ ఇష్టపడుతున్నారు నేనే
కాని వాడంది. దీనిని ప్రతి ఒక్కరికీ ఇవ్వండి!

ప్రపంచంలో అత్యధికంగా గ్లూకోజ్ తయారుచేసే వారినుండి.

అప్రోధకరమైన రుచితో, అతి శీఘ్రంగా శక్తినిస్తుంది.

OBM 2031 TEL

సా మె త ల క థ లు

తె నా లి రా మ లింగ ని గు రం

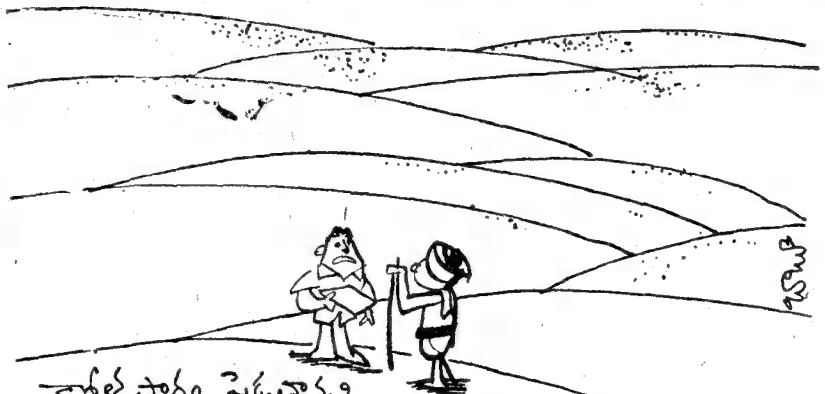
బుక్కచిక్కి చావటానికి సిద్దంగా ఉంటే ఎంతాళిగా, అది "తెనాలిరామలింగని గురం" అంటారు. ఇది నందిక జీవితంలో దిక్కు వగా ఉపయోగించకపోయినా, యా పలుకు బడికి సంబంధించిన కథమట్టుకు అందరూ తెల్సేస్తుంది.

రాయలు తన ఆస్థానములోని కొందరకు గురాలను బహుమతిగా ఇచ్చాడు. వాటి పోషణకు, నెల, నెల డబ్బుకూడా ఇచ్చే వాడు. అలా గురాలి బహుమతిగా పొందిన వాళ్ళల్లో, తెనాలిరామలింగడొకడు. రామలింగడు తన గురాలని తీసికొచ్చి, దాని ముక్కు గోడ కట్టించాడు. ఆ గోడను, ఆ గురం ముఖానికెదురుగా చిన్న కంట పెట్టించాడు. ఆ లోపల చిన్న గొయ్యి కూడా తీయించాడు. అచిన్న కంటగుండా, రోజుకొకసారి గుప్పెడు గడ్డి పెట్టేవాడు. ఆ చిన్న గోతిలో తాగటానికి నీళ్లు పోసే వాడు.

తను బహుమతిగా ఇచ్చిన గురాల దిలా ఉన్నవో మాడాలనిపించింది రాయలకు. అందరినీ వారి వారికిచ్చిన గురాలను తీసుకు రమ్మన్నాడు. అందరూ వారివారికిచ్చిన గురాలను తీసుకొచ్చి రాయలకు మాపించారు. అచిన్న బలిసే వాగాఉన్నాయి. రాయలు చాలా సంతోషపడ్డాడు. రామలింగడు మాత్రం, తనకిచ్చిన గురాలని

తీసుకురాలేదు. రాయలు ఎందుకు తీసుకు రాలేదని అడిగితే, అది తనకు అలవికావటం లేదని, రాయం పరివారంలోని ఒక సాహెబుని ఆ గురాలని తీసుకురావటానికి పంపించవల్సివచ్చి కోరాడు.

రాయలు గడ్డం ఉన్న ఒక సాహెబును, రామలింగడొతో పంపించాడు. రామలింగడు

కాళ్ళపాదం పెట్టాడు.
ఒకాయన మా బ్యాంకునుండి ట్రస్టు తీసుకున్నాడు -
ఈ ట్రస్టునిచ్చాడు!

వాణ్ణి తీసుకెళ్ళి, తన గురాలని ముందుగా, గోడ కంటలోనుండా మాడమన్నాడు. వాడు అలాగే చేసాడు. వాడి గడ్డం పెద్దదవటం వల్ల లోపలకు వెళ్లింది. అదేమిటో తెలియని గురం, గడ్డి అనుకుని నోటితో

అట్టు తిందా. వాడు అబద్ధం. తన నడుమ నుండగా, రామలింగడి వెళ్ళి రాయలను పిల్చుకొచ్చాడు. రాయలు అదిచూచి వాణ్ణి వదిలించటానికి గోడ వడగొట్టించాడు. గురాలని చూశాడు. బుక్కచిక్కి చావటానికి సిద్దంగావుంది. నిలబడే శక్తికూడా దానికి లేనట్టుంది.

రాయలకు కోపంవచ్చింది. దాని కర్చుకై యిచ్చిన డబ్బును కూడా రామలింగడు కర్చు పెట్టుకున్నాడని తెల్సి మండిపోయాడు. రామలింగడు మాత్రం తొణకకుండా బెణకకుండా "యిలా ఉంటే నే దాన్ని అదుపులో పెట్టలేకపోయాం మీరు వెళ్ళవలసి వేసి

నట్టయితే, దాన్ని అదుపులో పెట్టటానికి ఎవరితరమూ అయ్యేదిగదా" అన్నాడు ప్రశాంతంగా రామలింగడి ధైర్యానికి అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. సమస్తమూ రిక్కి, రాయలు పకవకా నవ్వాడు.

వెనుకటిలా యిప్పుడు గురాల ఎక్కువగా లేవనుకోండి. ఉన్నవి మట్టుకు, వాటి నాధుడెవ్వరైతే, చాలా మట్టుకు తెనాలి రామలింగడి గురాల లంటేనే. గేదలనూ, అవులనూ కొనుక్కోనికి, బజీసిన వర్గాల వారికి. అదితరులకూ, ప్రభుత్వం ఆర్థికసహాయం కేసుంది ఆ ఆర్థిక సహాయానిపొంది గేదల్ని, అవుల్ని కొనక పోయినా దూడకూడా ఖర్చుపెట్టక, కుషిమత్ చేసి, కుషిగా ఉన్న కలియుగ రామలింగలు వింతమంది ఉండిఉంటారో...

- పద్మావతి గంగాధర

WANTED

ప్రభుత్వ వ్యవసాయ కాలనీ ఎసిస్టెంట్లు ప్రభుత్వము వారిచే నడుపబడు అగ్రికల్చరల్ సరిక్షకు శిక్షణ పొందుటకు ప్రీ, పురుష అభ్యర్థులు కావలెను. శిక్షణకాలము 3 నెలలు, స్టయిస్సెంటు కలదు. ఇది పోస్టుల వసతి, పుస్తకములు లభించును. టోషన్ వసతి కలదు. శిక్షణ తెలుగు. పరీక్ష పాసైనవారు రు. 425/- లు జీతమును పొందు Field map, Demonstrate Assistant Clerk, Craft Instructor, V. L. W. ఉద్యోగములు పొందుదురు. అర్హత 8th Passed to Degree ఇతర వివరములకు అప్లికేషన్ ఫారమునకు క్రింది అధికారులు రు 2/- M.O. చేసి పొందవచ్చును.

గమనిక :- శిక్షణ పోస్టులు మూలముగా కూడా ఇవ్వబడును.

Principal, Indian Agro Technical Training College,
P.H Road, Koyambedu MADRAS-602 102.

“అరే! మీరొచ్చేసేరే. ఇవాళ కూడా రారేమో అనుకుంటున్నాన నేనింకా” అన్నా శర్మ ఉత్సాహంగా - పదిరోజుల తర్వాత రోజే సీటులో కనిపించిన ‘లత’ని చూస్తూ.

“వే! ఇదేం పులేడంటి” అంది లత అక్కలా ముఖం పెట్టి.

“ఏది?”

“అదే! మీరింకా అనుకుంటూ ఉండటం-నే వచ్చేక్కూడా...”

శర్మ గట్టిగా వచ్చేకొద్దీ లతలో అతనికి బాగా వచ్చే విషయం ఇదే! లత చక్కగా ఉంటుంది. అంతకంటే చక్కగా, చాలాకీగ నవ్వుతూ, నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంది. ఆమె ఉన్నచోట ప్రతినిమిషం నవ్వుల పువ్వులు పూయాలిందే!

‘మనసారా పోయిగా ఒక్కసారి ఒక్కక్షణం నవ్వుకోని బ్రతుకూ ఒక బ్రతుకేనా’ అనిపిస్తుందామేమో చూస్తుంటే! దాదాపు ఆమె మాటల్లో నవ్వుకుమయ్యే భావం కూడా ఇదే! కొన్ని కొన్ని విషయాల మీద ఆమె చేసే ‘కామెంట్’చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది.

“పరమ సీరియస్ ముఖాలతో చివరికి మన వేదాంతాలం తేలిందేమిటంటారు. జీవితాన్ని తామరాకు మీది నీటిబొట్టులా గడపమనేగా! అదెలాగో వివరాలు చెప్పలేదు గాని, నన్నడిగితే అంత వేదాంతానికిమూలం ‘నవ్వు’లోనే ఉంద్రరా - అని చెప్పేదన్నాను. అవును మరి! పాటుగా నవ్వుకోగలిగినవాడికే కదండీ, జీవితం-తేలిగ్గా, సునాయాసంగా, నీటిబొట్టులా ఉండేది. ఆ శక్తి ఒక్క - ‘నవ్వు’లో మాత్రమే ఉంది సుమండీ! ఆ నవ్వుశక్తిని నిలుపుకోలేని వాడికి, తెలుసుకోలేనివాడికి బ్రతుకు ఒక బరువులావో, బండరాయిగావో ఉంటుంది కాని నీటిబొట్టులావో, బుడగ్గావో ఏలా ఉంటుందండీ? మితశేపూ నివేదికలతో చెబుతారు గాని, ఇంతి చిన్ని విషయాన్ని ఈ వేదాంతాలంతా ఇంకెప్పుడు గుర్తిస్తారండీ బాబూ” అంటుంది లత అవ్వడవ్వడూ.

ఇలా అని ఆమె విక్కవగా శర్మతోనే అంటుంది. అందుక్కారణమూ లేకపోలేదు మరి! ఈ మాటలతో శర్మ కొంచెం ఉడుక్కుంటాడు. శర్మకి ‘ఫిలాసఫీ’ అంటే ఇష్టం. అతనికి మన సరాసన సామాన్యాల వట్టూ, చారిత్రక వ్యవహారాల

ప్రకాశి

జెండు గూర్తులచ్చి

నట్లా భక్తి గౌరవాలున్నాయి. అవన్నీ అతను వీలైనప్పుడు పాటిస్తుంటాడు కూడా. ఈ రకమైన విషయాలలో ఇద్దరికీ ఒకరు తూర్పుంటే, మరొకరు పడమర అన్నంత దూరమవుతుంది. అయినా అతనికి అతంటే సునస్సులో చిత్రంగా అమితమైన ‘యష్టల’ యేర్పడింది. అంతకంటే

చిత్రం నివేదికలు లత వివాహం. ఆమెకు ఇద్దరు సిల్లులు కూడానూ. ఈ విషయం అందరిలాగే శర్మకీ తెలుసు. అయినా అతనికి లతవట్ట కలిగే అసక్తి. శర్మ బాతగ్గటం లేదు. రోజులు గడిచేకొద్దీ - లతతో పరిచయం స్నేహంగా పెరుగుతూన్న కొద్దీ - ఆమె వ్యభావం, ప్రవర్తన, మాటలీరు - అన్నీ ఇంకా ఇంకా లతనిలో ఆమె వట్ట ఆరాధనని పెంచుతున్నాయి. లతను అలా చూస్తున్నకొద్దీ అతనికి - తనక్కాన అసిన వ్యక్తి ఈమె అనుకుంటాను. ఇలా అనుకోవటం వల్ల జరిగేది. ఒరిగేది ఏమీ లేదని అతని మనస్సు చెబుతూనే ఉంటుంది మరోవైపు. అసలు లత వట్ట లతలో వస్తున్న ఈరకమైన మార్పుకి తనే నిష్టు సోతూ, మనస్సంత చిత్రమైంది అనుకుంటాడు. కాని ఆ ప్రయత్నంగానే అతని మనస్సు, లోచనలా విరంతరం లత చుట్టే తిరుగుతున్నాయన్నది నిజం. ఇందులోంచి తానుగ బయట పడలేక పోతున్నాడతను.

శర్మ తన సీటులో కూర్చుంటూ లత వేపు చూసాడు వారం రోజులుగా పేరుకు పోయిన వర్క్ గాసుకోవటంలో మునిగి పోయిందామి. శర్మకు లతతో ఇంకా

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ఛైన్పట్) రిమిటర్
మదరాసు-17

నైకో - నెక్స్ - థెరపి

పంతానమునకు, గర్భనిరోధమునకు, మిఖ వ్యాధులకు, బహిష్టు వ్యాధుల విచారణకు, వక్షోజ సౌందర్యంకోసం, ఓడ్డుకు ఓడ్డుకు మధ్య ఎడం, అంగం చిన్నదైనచో, నరముల బలహీనత పోగొట్టి కీళ్ళ పుద్దికి, పుద్దావ్య ములో యవ్వనశక్తి పొందుటకు, ధాతు పుష్టికి, ఇంకా అనేక ఆంతరంగిక సమస్యల పరిష్కారమునకు సర్వప్రదించండి.

డా॥ వై. వి.యస్. మోహనరావు,
10-19-28, దుర్గ గుడి బర్నింగ్, (బాహ్యాణపీఠి,
విజయవాడ-520001.

నేర్చుకొండి 6 నెలలలో

**RADIO TV & TAPE RECORDERS
REFRIGERATORS
AIRCONDITIONERS &
SCOOTERS & AUTOS** 14 వారములలో

రిపేరు మరియు సర్వీసింగ్. మంచి ఆదాయం సంపాదించండి.
సైన్సు విజ్ఞానం అనవసరం.
వివరములకు వ్రాయండి లేదా సంప్రదించండి.

23 July '79

de Datamaticscorporation
Liberty Bldgs., Bashirbagh, Hyd.29.

**మో జాబ్బుని
నల్లగా
యోష్యనంగా
ఉంచండి**

వన్ మోల్

1 నిమిషం దీనిని తురిచి
దూరంలో ఎదుర్కును
హెయిల్ బాల్స్ (కాటుక వలన వచ్చే) చికిత్స
అధిక వర్షం వలన కలిగే నష్టం తగ్గించును.
హెయిల్ రిపేరింగ్ ఇన్ స్ట్రక్టర్
హైదరాబాద్ 11971, ఫోన్-404-801

కంప్యూటర్ కారణాలకు, న్యూ
కాగ్రత్త తీసుకోవలసివచ్చు లేదా తీసుకో
వలసివచ్చు తెలుసుకున్నారా?
వన్ మోల్ కాటు నల్లంకరచేడి. ఎవర
వేరుచేడి కాటు తీసిగి పరమాణుధ్వని
తలచినట్లుంది. నాటకం నటనం.
వన్ మోల్ మీ కాటు కంకణం పరమాణుధ్వని
తెలుసుకుంటే మీ కళ్ళ వెలుగుతుంది
గాత్రమేక కలంపు కంకణం మారుతుంది
కన్ మోల్ కాటు మీ ముడుపుగా.
పరమాణుగా కలంపు కంకణం
మారుస్తుంది.

National 118 TEL.

ది ట్రైన్

ఏవేవో నూట్టాడాలని ఉన్నా, తప్పదు కనుక తనూ తన పని చూసుకోవడం మొదలెట్టాడు.

మధ్యాహ్నం రం చ్ ఆవర్లో దాదాపుగా అంతా కాంటిన్ కి వెళుటంతో, చాలా వరకూ ఆసీరంతా ఖాళీ అయిపోయింది. పని కొంచెం వత్తిడిగా ఉండటంతో, లత కాసేపు విశ్రాంతిగా నీటు లో నే ఉండి పోయింది. శర్మ తనే ఇద్దరికోసమూ రెండు కాఫీ ఆర్డర్ చేసి, లత కొంచెం దగ్గరగా కుర్చీ జరుపు కూర్చుని అప్ప డడిగాడు. “ఇప్పుడు చెప్పుండి. ఏవిటి ఒక్కసారిగా చెప్పివెయ్యకుండా మాయమై పోయారు.”

“ఏదండీ. అవశల ముంచుకొచ్చిన కారణాలు మరి చెప్పి చెప్పుకుండా ప్రత్యక్ష మయ్యాయయ్యో. లేకుంటే మీకు చెప్పే మాయమవు నామనుకున్నా కుదిరి చావలా. ఏం చెప్తు చెప్పుండి” అంది లత సవ్యతూ.

శర్మ కొద్దిగా నవ్వి “అంతే రెండి! మీ కంటా నవ్వుగానే ఉంటుంది” అని, లత ముఖంలోకి చూస్తూ కూర్చున్నాడు. లత చవ్వున సంజాయిషీగా “ఛ! అదేం కాదండీ, నిజంగానే ఆ రోజు నే వెళ్ళేసరికి పాస్కి నాలుగు రోజులుగా ఉన్న జ్వరం యింకా విక్కువైంది. అదిగాని ఆలా విషజ్వరంలోకి దింపుతుందేమోనన్న సూచనగా డాక్టరు అనగానే; ఆ భయంతో ఒక్కసారే పది రోజులు లీవ్ పెట్టేశాను. ఆ య మ్మ ఉంధనుకోండి. అయినా ఆమె ఒక్కటిమీదా ఆలావదిలి రాలేక, నే నే దగ్గరుండి జాగ్రత్తగాచూస్తే, డిగ్ ఇవ్వార కాస్త లేచి నవ్వుముఖంతోఉడుతోంది. హమ్మయ్య! అనుకోని కేలపు ఇంకా రెండ్రోజులున్నా ఇవాళే వచ్చేసా.” అంది శర్మచేపు చూస్తూ.

శర్మ ఈ మాటలపై ఏన్నట్టు కనిపించ లేదామికి. ఇంకా ఆలాగే చూసంగా, తదే కంగా లత ముఖంలోకి చూస్తూ కూర్చున్నా డతను. శర్మ చూపుల్లో - ఈ నిమిషా పోతే మళ్ళీ రెడేమో అన్వంతగా తపన; దీక్ష వ్యక్తమవుతున్నాయి. శర్మ కళ్ళలోకి పరిశీలనగా చూపింది లత. విన్నడాలేదీది; దిందుకోని ఆ కళ్ళలో అవ్యక్తమయిన బాధ, దిగులు కనిపిస్తున్నాయి. విన్నడూ ఆత్మీయంగా, ఆరాధనగా చూపే ఆ కళ్ళలో

ఇటువంటి మార్పుని చూసి లత కంవర వడింది. శర్మ కళ్ళలో ఓ విధమయిన ఆకర్షణ ఉంది. చక్కటి పెంస్సారం ప్రతి ఫలితం ఆ అందమైన కళ్ళంటే ఆమెకెంతో ఇష్టం. 'కళ్ళు - మనస్సుని చూపగలిగే వాటిల్ని' అని వివరవ్పారోగని, శర్మ విషయంలో ఆ మాటలంత విజం. అతని మనస్సు, దానిలోని భావాలు అనుక్షణం ఆ విశాలమయిన కళ్ళలో విప్పడూ వింత చక్కగా ప్రతిబింబిస్తాయో - అనుకుంటుంది లత. అసీసులో ఆమె అందరితోనూ ఒక్క మాదిరి చనువుతో, స్నేహంగా ఉన్నా, శర్మకంటే ఆమెకి ఓ ప్రత్యేకమైన అభిమానముంది.

"ఏమిటి, అలా ఉన్నారు." మృదువుగా అడిగింది లత

"ఏలా?"

"విప్లవకాలేనిది విందుకోగని బాధగా దిగులుగ..."

శర్మ ఒకసారి చూపులు తిన్నకుని, మళ్ళీ లత కళ్ళలోకి చూస్తూ, "మరేమి అనుకోనంటే నాదో చిన్న రిక్వెస్టు" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

లత ఆశ్చర్యంతో చూసింది. ఆ క్షణంలో శర్మముఖం, ససిహసముఖంలా ఆమాయకంగా, జాలిగొలిపేలా ఉంది.

"చెప్పండి అసలు మీరెందుకలా అన్నారు. నా దగ్గర మీరేం అడగటానికి అంత సంకోచం వీరిదుకు" అందామె చనువుగా.

"విజమే! కానీ..." అని అడిగి మళ్ళీ తన "మీరీ అసీసుకు వచ్చి దాదాపు కొద్ది మాసాలై ఉంటుంది. కానీ చిత్రంగా మన చుట్టూ కొన్ని సంవత్సరాల నరిచదుముప్పంతగా స్నేహం పెరిగింది. మన స్నేహం ఇంత గాఢమయింది. ఈ రోజు వరకూ నాకే తెలియదు. అసలీ వారం రోజులుగా మీకు దూరంగా, మిమ్మల్ని కనీసం చూడకుండా ఉంటేకాని తెలిసిరాలేదు. సాధ్యమవుతో, కాదో నాకు తెలియకాని, మళ్ళీ మళ్ళీ మన మధ్య ఇలాటి సరిస్థితి రాకూడదని - ఇదే వారి రిక్వెస్టు. మీరేమయినా అనుకోండి కానీ విజం చెపుతున్నా నీ వేళ - మీరంటే నాకెంతో ఇష్టం. ప్లీజ్ లత! మీరు నన్ను అపార్థం చేసికోవద్దు, ఇంతకంటే బాగా

నా మనస్సంతా అర్థమయ్యేలా మీ కెలా చెప్పను." మాట్లాడటం ఆపేసి ఓ విధమైన అవేశంతో అప్రయత్నంగా ముందుకుంగి లత చేతులు వలు కున్నాడు శర్మ.

లత కంగారుపడి, శర్మచేతుల్లోంచి తన చేతులు వుధువుగా విడిపించుకుని, "అరెరె! ఏమిటి. మీరెందుకీలా ఫీలవుతున్నారనలు. ఒక అసీసులో ఒకచోట వర్క్ చేసే వాళ్ళం. రోజూ మనకి రాక తప్పేదేముంది. మీరు నాకు, నేను మీకూ కనపడక మనమెక్కడి కెలాగోనండి మీ పిచ్చిగాని." అంది అనునయంగా. అసలా మేకిదంతా అయోమయంగా ఉంది. శర్మ మాటలన్నీ ఆమె ఆశ్చర్యంతో వింది.

అతనెందుకలా అవతతనకగా మాట్లాడుతున్నాడో అర్థం కాలేదు. కానీ - ఇంకెదో చెప్పాలన్న బాధ అతనిలో ఉంది. నెనలేక అదిలా ఈ రకంగా - తనెం చెపుతున్నాడో తనకే తెలియని విధంగా - చెప్పడని మాత్రం అర్థమయిందామేకి.

ఇంతలో కాఫీ వచ్చింది. ఇద్దరూ మౌనంగా కాఫీ తీసుకున్నారు.

కాఫీపిటికే - నెమ్మది నెమ్మదిగా, వెల్సిన వాళ్ళంతా తిరిగి రావటంలో, చుట్టూ సందడి వచ్చింది.

శర్మ లేచి తన టేబుల్ ముందుకి వెళుతూ "తెలిసా తెలియక" మీ మనస్సు నొప్పిస్తే క్షమించండి" అన్నాడు.

"చద! అనే మాటలు. మీ మనస్సులో ఏముందో అదే చెప్పారు. అందులో తప్పే

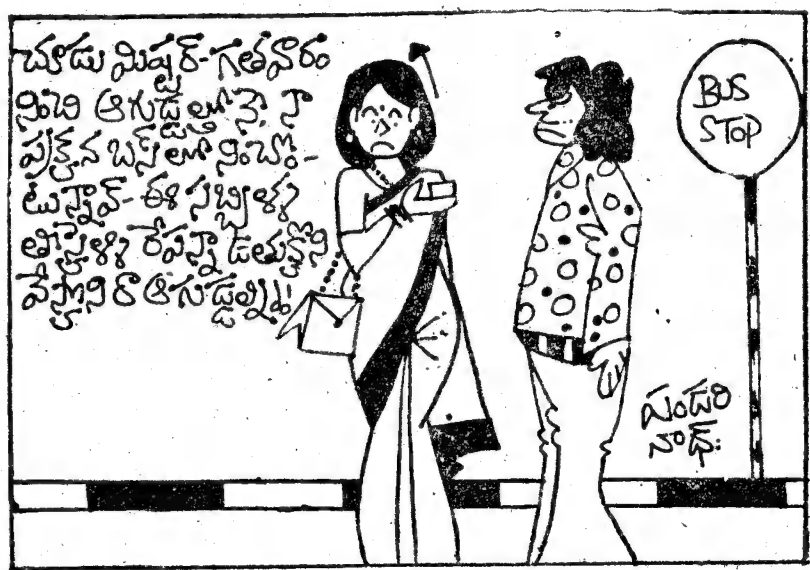
ముంది. అయినా నామీద యిష్టత ఉందన్నారు కానీ అయిష్టత కాదుగా. అందుకు విజంగా నే నెంతయినా, నెంతోషించాలి." అంది మనస్ఫూర్తిగా చూస్తూ.

శర్మ ముఖంలో వెలుగు కనిపించింది.

లత ఏదో యాంత్రికంగా పని చూస్తున్నా, ఆలోచనలన్నీ శర్మ మీదే ఉన్నాయి. గంట క్రితం జరిగినదంతా ఓ ప్లీజ్ ఉండాలెమకు. ఒక్కసారిగా మనస్సంతా మొద్దుతారి, నెనవెంటనే ఆలోచనలు ప్రవాహంలా వచ్చాయి.

శర్మకి తనవట్ట అభిమాన ముందని తెలుసుగానీ, అది ఇంతలా పెంచుకుని పిచ్చిగా ఆధిమ్యవ్వాడ తనని ఏంచూసి? ఏముంది తనలో? అయ్యో! అతని వ్యవధువు లోతుల్లో ఎంత బాధనీ, వ్యధనీ పొంగకపోతే, అతనిలా బదులుపడగలిగడు. అతని అభిమానానికి వడించి సోయిందామె. మనస్సులో ఓవైపు అనిర్వచనీయమైన అనందం కలుగుతున్నా, మరోవైపు అమిత బాధగానూ ఉంది. ఎందుకీలా అరిగింది? ముందు ముందు 'ఇదీ' ఇంకెలా సరిణమించబోతోంది?

అతి కొద్ది సేపటిలో అనంతమయిన ఆలోచనలు గిరగిరా తిరిగి యామెలో. ఏంలో సేపటి వరకూ విప్పే రకాలుగా శర్మ గురించి ఆలోచిస్తూనే ఉంది ఆమె. బాగా ఆలోచించి, చివరికి ఏలాగో ప్రశాంత వడ గలిగింది.

సామంతం అసేవయాక విడిపోతూ
లత కన్నుల్ అంది.

“రెప్ప అదివారమే కదూ సాయంత్రం
వీలయితే మా యంటికి ‘టీ’కి రాలి మీరు.
‘వీలయితే’ అన్నావని తప్పించుకునే వీలు
మా తం వెతక్కండి వీలు లేకన్నా మాను
కుని మరి రావాలన్నమాట. రచ్చదు.”

“పిలిచి టీ సారీ ఇస్తామంటే వినరు
రారండి తప్పకుండావస్తా ఓపికలేకపోయినా
వాచన మెక్కుయినా రానుటండీ.
అన్నట్టు నాకో చిన్న అనుమానం.
ఒట్టి ‘టీ’ యేనా, లేక దానితో మాంచి
స్వీట్, హాట్, వగైరా... అంటే నాకు
బోల్చి ఇవ్వం ముందు అబ్బో! నా కోసం
అవన్నీ సిద్ధం చేయని కాదు. అఫ్ కోర్స్!
నే కాదన్నా ఎలానూ మీ విర్వాట్టు మీరు
చేసుక మానంనకోడీ” అన్నాడు శర్మ
గమ్మత్తుగా మామూలు అతనిలో ఏవ్విటిలా
మామూలు ఉత్సాహం కనిపిస్తోంది. ఉపా
యం ఉన్నాడు.

అతని మాటల తీరుకి లత నవ్వేసింది.
“ఏమో అనుకున్నా. మీకూ మాట
లోస్తున్నాయే” అంది.

“సావాన దోషం” అన్నాడు శర్మ.
ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

* * *
ఆ ఆదివారం సాయంత్రం రానే వచ్చింది.
శర్మ లత చెప్పిన గుత్తుని ప్రకారం
దాల్చింటికి వెళ్ళాడు.

శర్మ వెళ్ళేసరికి లత పిల్లల్తో కలిసి
వెళ్ళ తూ, నవ్విస్తూ వాళ్ళని ఇడిపోంది.
అతను గుమ్మంలో కాసేవలానే చూస్తూ
నిలబడ్డాడు. ఇంతలో లత మాడనే మాని,
“ఓ! వచ్చేరా. రండి రండి” అంటూ
వచ్చు ముఖంతో ఏడుచోచ్చింది.

శర్మ లోపలి కొచ్చి లత జరిపిన కుర్చీలో
కూర్చున్నాడు పిల్లల వంక చూస్తూ.

పిల్లలిద్దరూ అందంగా, ముద్దుగా
ఉన్నారు. ఎవరూ ఈ కొత్త వ్యక్తి అన్న
ట్టున్నాయి వాళ్ళ మాటలు.

లత చిరువ్వుతో “పిల్లలిద్దరూ మా
పిల్లలేనని మీకిపోటికే తెలిసిపోయే ఉంటుంది.
అయినా ముక్కుంగా ఏవుడూ ఇంట్లో
ఉండేది ఏళ్ళే కాబట్టి మీకు పరిచయం
చేస్తాను ము... అని, “పిడు బుజ్జి గడు,
ఇది చిన్న పావ” అంటూ చిన్నగా నవ్వింది.

ది టైన్

శర్మ వెంటనే “నుమ్మారమండి”
అన్నాడు పిల్లలిద్దరినీ ఉద్దేశించి.

లత వకవక నవ్వింది. “భలేవారండి
మీరు. ఇదేమిటి?” అంది ఇంకా నవ్వుతూనే.

శర్మ మామెల్లిగ నవ్వుతూ “మరి
పరిచయం చేసారా. నుమ్మే చెప్పిద్దూ!
వసివాట్లు వాళ్ళ కెలానూ తెలియదవన్నీ.
అన్నీ తెలిసి, ఇలాటి మర్యాదలన్నీ నెట్టుకుని
పోటించే పద్ధాల్నినే చెయ్యాలి ఏదీ చేసా”
అన్నాడు ‘కామెంట్’ చేస్తూ పుట్టు.

లత నవ్వుకుంటూ, “అయమ్మా!”
అంటూ లోపలికి పిలిచింది.

లోపలించి ఆయమ్మ రాగానే, “రోజూ
వళ్ళే టైమయిందిగా - కాసేపు ఆలా
పార్క్ దాకా తీసుకెళ్ళావ్ గతగా తీసుకరా”
అంది.

బుజ్జిగడు అమ్మ దగ్గరగా వచ్చి,
మెల్లిగ “మమ్మీ! నేనివాళ్ళ దాడితోనే
వెళతా. ఆయమ్మ వద్దు.” అన్నాడు
మారంగా.

“దాడి రాగానే నే చెప్పి వెంపిస్తాగా.
నువెళ్ళమ్మా. గుడ్ నాయ్వి కదూ” అంది
లత.

“నుంంగా చెప్పిలి!”
“ఓ! ఆలాగే”

ఆయమ్మ పిల్లల్ని తీసుకుని వెళ్ళింది.
శర్మ - లతని ఓ తల్లిగా, కొత్తగా
చూస్తున్నాడు.

లత శర్మని చూసి “ఓక్కడ జం”
అంటూ లోపలికెళ్ళింది.

శర్మ ఇంటిని పరిశీలనగా చూస్తూ
కూర్చున్నాడు. ఇల్లు చిన్నదే. కాని
పొందిగ్గా, పిట్గా ఉంది. ఇంతలో లత
బయటికొచ్చి, రైట్ టిఫిన్ ఉన్న ప్లేటూ,
చిక్నట్టి ‘టీ’ ఉన్న కప్పు-అతని ముందున్న
టేబులు మీద పెడుతూ, “రాగానే
పెడుతున్నారు. తినగానే పొమ్మనా -
అనుకనేరు! ‘డ్యూటీ ఈక్ ఫస్ట్’ అన్నారు
కాబట్టి ముందీనని అయిపోతే, తర్వాత
ఏన్నయినా చెప్పకోవమ్మ కుమర్లు” అంది
నవ్వుతూ.

“అరే! నిజంగానే చేసేదేనింటి-‘టీ’
ఒక్కటి వాలుగదా. ఈ మర్యాదలన్నీ
ఏనింటి” అన్నాడు శర్మ ముసామాటంగా.

గుడ్డి పువ్వు...?

నా గుండెను
ప్రేమ పుష్పంగా భావించి -
‘వీల’ అందమైన పుష్ప మైనా...
మూలపోగు అందలేనిదే దండ
కానర’ దని;

నా పవిత్ర ప్రేమను -
ఆ పుష్పం ముందుండా
‘వేన’ త అందమైన పుష్పమైనా -
నీ మూలపోగులో దండకాలే
నంది!

అంతే -
అంతటి నా పవిత్ర భావన -
అనంత వాయువులో కలసి;
చివరికి నిర్జీవమై పోయింది !!

పి ఎన్ రామచంద్రావు

“ఈ మర్యాదలన్నీ ఏనింటి - మరి
ఇంత తక్కువగానా చేసేది, అంటారా
నిజమేనండి!” అంది అతని మాటలకే తిరిగి
మరికొంత కలిసి చెప్పతూ శర్మ చెప్పిన
ప్లేటు చేతిలోకి తీసుకుని, లత
ముఖంలోకి చూసి నవ్వి. “మీతో
మాట్లాడటం కష్టమండి బాబూ,
అవునూ! ఇంతకీ మీకేదే”.

“నాకూ ఉంది మీరు కానివ్వండి”
అంటూ లోపలికెళ్ళి తనకే తెచ్చుకుని,
అతనితోపాటు ఏడుగురూ కూర్చుంది.

కాసేపటికి శర్మ ‘టీ’ తీసుకుంటూ
“ఇవాళ ఆదివారమేకదా మీవార్ని పరిచయం
చేస్తా రనుకున్నా. వస్తారా ఇవ్వుడు”
అన్నాడు.

“దావుండండి మీరు చెప్పేది. ఆదివార
మేగా! వింతలేలిగా అన్నారు వారం పాటూ
కష్టపడేయాక వచ్చేది ఆదివారం. ఇవాళ
కూడా ఇల్లా, ఇలాంటి ఏనింటి. నాన్
సెన్స్, మావారేమన్నా కల్చర్ లేస్ నాన్
అనుకున్నారా” అంది లత త మా పిగా
నవ్వుస్తూ.

శర్మ అశ్చర్యంగా లత కళ్ళల్లోకి
చూపాడు. నవ్వుతున్నా ఆ కళ్ళవెనుక కని
కనిపించని నిట్టూర్పు అంది.

లత ఆ ‘టాపిక్’ మార్చేస్తూ “బయట
పోయిగా ఉంటుంది కాసేవలా పైకి వెళ్ళాం

రండి" అంటూ లేచింది - తనూ 'టి' తీసుకోవటం ఆరంభం

ఇద్దరూ వెళ్ళి కిక్కిరిస్తూ ఉన్న వారు పరిసరాన్ని సన్నంగా కవిస్తున్నాయి పొంగి పొంగి ఉన్నాయి అనిపిస్తోంది. ఆకాశంలో ఒకటి అరచక్రాలు ఇంకా అప్పుడే కొద్ది కొద్దిగా తొంగి చూస్తున్నాయి

ఇంటికి కొద్ది దూరంలో ఉన్న రైల్వే స్టేషను మీద 'టైమింగ్' ఒకటి అప్పుడే వస్తూ కనపడుతుంది

అంత మౌనంగా ఆ టైమింగ్ ముందు నిలిచింది. శర్య కూడా అంత మౌనంగానే వేచి ఉన్నది. తన దృష్టి నిలిపింది.

వట్టాల్మీదుగా రైలు, చుట్టూ ఉండగానే దాని పోయింది.

"మనిషి రకం ఏదీ అప్పుడు - నాకు రోజూ ఇలా, ఇక్కడే నెలకొని దూరంగా అలా వెళ్ళిపోవు 'టైమింగ్' గాడటం అంటే ఎంత ఇష్టమో!" అంది అంత సారాత్మకంగా.

శర్య చింతగా చూసాడు.

అంత నవ్వేస్తూ, "నీ జీవితంలో ఎంతో జాప్యమిస్తున్నావంటే ఇంకా ఆ రోజుకూ ఏదీ తోచనట్లే ఉంటుంది ఎందుకంటే!" అంది

శర్యకి నవ్వొచ్చింది "మంచి నవ్వు" అన్నాడు ఆమె వంక చూస్తూ.

అంత దూరంగా భాగంగా కనపడుతున్న రైలు వట్టాల్మీదుగా చూస్తూనే ఉండిపోయింది.

"ఏమిటంటే అంతగా మీరివారి ఆ అపురూప దృశ్యాన్ని వదిలి రారా ఇంక" అన్నాడు శర్య నవ్వుతూ.

"నిజమేనంటే! ఎంత చూసినా అదే మిటో విరోజా కారోజా అపురూపంగా, ఆశ్చర్యంగానే ఉంటుంది నాకు నా ఆశ్చర్యం అంతా దేనికంటే - ఇప్పుడుగా చూస్తూనే ఉన్నానా, అవి రెండు విన్నవినంతో అలా స్నేహంగా ప్రక్క ప్రక్కనే ఉన్నాయి కదా. ఏక్కడో కనిపించే పొంగి పొంగి దగ్గరయినా కలిసిపోయి కనపడవేంటా - అని! ఏ రోజూ వాటిని ఇలాగే సహజంగానే చూడాలి వస్తోంది కదా!" అంది అంత విచారంగా ముఖం పెట్టి.

శర్య విరగబడి నవ్వాడు. అంత 'ఎందుకు నవ్వుతారు' అన్నట్లు సంది.

శర్య అతి కష్టమీద నవ్వుతుంటూ "రైలు వట్టాల్మీదుగా? కలిసి కనపడటం ఏమిటి?" అని మళ్ళీ నవ్వి "అవేమన్నా నీమీద హీరో, హీరోయిన్నా! కాస్త స్నేహం అనగానే అవకాశమేమిటో, డ్యా యెట్లో పడతూ కలిసి కనిపించటానికి," అన్నాడు ఇంకా నవ్వుతూనే

"అదేం మాట! హీరో హీరోయిన్ కే గాని వీటికే లేదా నాకు!"

"ఏమిటి! మీరివారి ఇలా మాటాడు తున్నారు" అంటూ నవ్వుతూ అంత ముఖం చూసాడు

అంత సంతోషం నవ్వుతే ఉండగా మామూలుగా వస్తోంది

శర్యకి సంతోషం లోలోపల ఇంకా నవ్వు ఆగటం లేదు.

"హానీ మీ సందృఢతం ప్రకారం దగ్గరగా కలిసిపోయే అనుకోండి మరి! టైమింగ్ ను వాటి మీదుగా సరక్షితంగా తీసుకు వెళ్ళ వలసిన బరువు బాధ్యతలు వాటి మీదే ఉన్నాయి గదా ఇక రైలు వట్టాల్మీదుగా వాటి ఉనికి అనవసరం అవుతుంటే ఇలా అయితే వాటి మీద నడిచే టైమింగ్ లాగే, "నా డి ప్రెగ్నె బోల్తా కొట్టాల్సిందే నండోయ్!"

శర్య మాటలకి పారాత్మకంగా అంత గట్టిగా నవ్వుతూ "హీయర్, హీయర్" అంటూ చమట కొట్టింది.

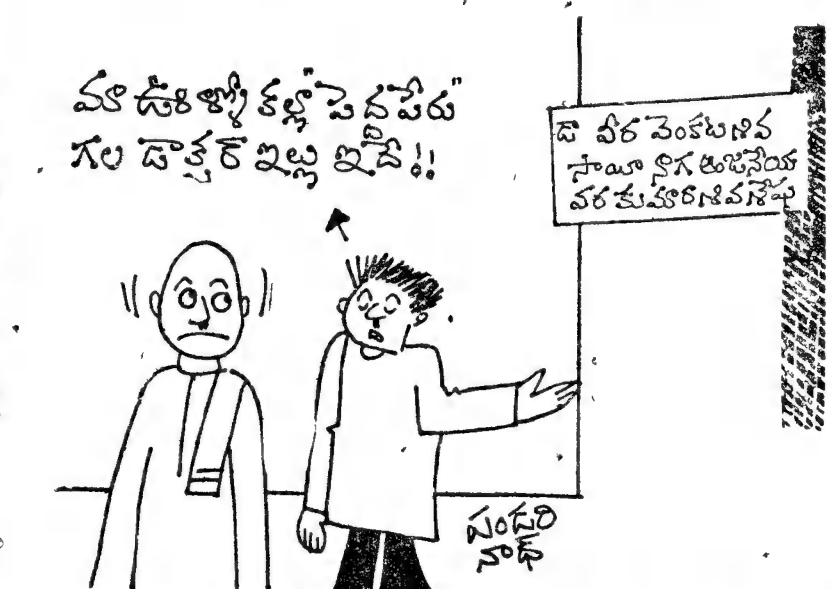
శర్య అర్థం కానట్లు ఎంతగా చూసాడు అతని.

'కాపే' బీకి అత నవ్వుతున్నా అప్పుడంది, "ఇంకా నా కేమనిషిస్తోందో చెప్పు! మీరు కోపం తెచ్చుకోనంటే నాదో చిన్న నెక్క - వాటి స్థానంలో నవ్వే, అంటే - మీరూ, ననే ఉన్నాను చూడండి, మన పరిస్థితి అంత అనుకోవదా?"

శర్య - చిన్నమీద ఎవరో చెప్పిన చరిచి నట్లు ఉలికిపడి చూసాడు. ఆమె తనని ఏక్కడికి 'డైన్' చేసేందో ఇప్పుడు తెలిసి, ఆమె తెలివితే ముగ్ధుడవుతూ అశ్రువంగా చూసాడు

అంత మళ్ళీ తనే అంది "మనకి కొన్ని బరువు బాధ్యతలు ఉన్నాయి వాటిని మరచి పోయి, మన మధ్య పెరిగిన స్నేహానికి మరో రూపం ఇవ్వడానికి మనం ప్రయత్నిస్తే, 'మనిషి'గా మనం కీ అనవసరమే నెత్తికెత్తి ఉన్నతంగా మన మన గడ లేనప్పుడు భౌతికంగా ఎగిరి పడతూ మనం వెళ్ళిపోతున్నాం మాట!" అని అది "నా నవన సంతాపి కివాళ వెలుతాను మీరుంటే నాకూ ఎంతో ఇంకా ఒక స్నేహితుడిగా. మన మధ్య నిలాంటి అభిమానం అయినా అది స్నేహ భావంగానే పెరిగాలి. తప్పదు. ఎందుకో మీ తెలుసు. మన చుట్టూ ఉన్న బాధ్యతలు - నిజానికి మనం దాటి పోతుంటే పరిధి లాంటివి.

నా నిజమేమీ తీసుకుండాం. నేనొక వివాహిణి అంతకంటే ముఖ్యం నేను కల్గిని. వివాహ బంధంలో నాకెన్నో సౌఖ్యం, అసంతృప్తి ఉన్నా కేవలం ఆ

ద్రాక్ష పండ్లు

కావల్సవి - నల్ల ద్రాక్ష - అరకేరీ, బియ్యం - అరకేరీ, పిల్లల పాడి - టేబుల్ స్క్రూ, తడివప్ప - 100 గ్రా, క్రిమి - ర అరకేరీ, నెయ్యం - పాడి కేరీ.

బియ్యపు నానబెట్టి రుబ్బుకోవాలి. ద్రాక్షను, లోవల గింజలు తెకడా తీసివేసి గ్లాస్ డు నిట్టోవేసి, దాని నీరించాలి. చలా లేక, పడికించిన ద్రాక్షను గట్టిగా పీకి, నన్ను పిల్లల పాడిలో నడగట్టు రసాన్ని తీసి, బియ్యం దగ్గరలో కలపాలి. వంచ దాల్చన పాకంపట్టి యిందులో ద్రాక్ష, బియ్యం మిశ్రమాన్ని బాగా కలియబెడతూ, నెయ్యిని నెయ్యాలి ఏమాత్రం అడుగంట వీరురదు వెడలలో పక్కం కావంత నెయ్యిరాని, అందులో ఈ పదార్థాన్ని నమ మట్టుగా నెర్చి, ద్రాక్ష పాడి, తడివప్పనా అద్దాలి. బాగా చలా లేక, మనకు నచ్చే స్ట్రాబోలో కనీ చీనకాని లించే, తుది కరింగ వుంటుంది.

— క నీలాదేవి,

పనసపాట్లు వడలు

కావలిన పదార్థాలు :- పప్పు కేరీ పనసపాట్లు, 2 బంగళాడుంపలు, 2 ఉల్లి పాయలు, 3 టేబుల్ స్పూన్ల సెనగపిండి, తగినంత పచ్చిమిర్చి, పత్తిమిర్చి, ఉప్పు, నీయించటానికి నూనె

ఉప్పు కారణంగా - ఒక తల్లిగా బాధ్యతల మండి దాటిరాలే పరిచి నాది !

ఇలాగే కాకున్నా మీకూ ఓ పరిచి అంటూ ఉంది మీరు ఆ వివాహా తులై ఉండొచ్చు. స్వల్ప ఉండి ఉండొచ్చు. కాని నంనుంకో ఒక ప్లెక్సింగ్, నైతిక విలువల వరంగా మీరూ ఉన్న బాధ్యతల మాట పిమ్మిటి? భూకా పడినేమో మీ మట్టు ఉన్న పరిచి

నే ననుకునే నేటం -

మనం మన కలిగి ఉన్న స్థిరంగా ఉంటే మన బాధ్యతల రైలు నాగి లెక్కార్చి చేరు తుందని రైలు పంపిణీలోగే మీరూ, నేనూ నమాంతరం ఇలాంటి అవ్వటానికి ఏమిటికి మన మధ్య ఉండవలసింది స్పష్టమే!!

శర్మ విద్వత్మైన అనుభూతితో

వంటలు

తయారు చేయు విధము :- పనస పాట్లును ఉడికించి వార్చి పెట్టుకోవాలి బంగళాడుంపలు ఉడికించాలి ఉల్లిపాయలు కొత్తిమీర, పచ్చిమిర్చి నన్నుగా తరగలి ఈ తరిగిన మిక్చులు ఉడికించిన బంగళా డుంపలు మెత్తగా చేసి అవి, పనసపాట్లు తగినంత ఉప్పు చేసి నుర్చుగా కలపాలి తరువాత దానిలో మానె కానక ఈ ముద్దను వడల కింద తట్టి నేలించాలి. ఈ వడల మధ్యాహ్నం టిఫినుగా బాగుంటాయి కొత్తరకం టిఫినులు చేయాలను నెవారికి ఇదొక మంచి వరైటీ టిఫి

పనసపాట్లతో కోస్తా

కావలిన పదార్థాలు :- పప్పు కేరీ పనసపాట్లు, 4 బమోటాలు, 2 ఉల్లి పాయలు, 2 బంగళాడుంపలు, 3 టేబుల్ స్పూన్ల సెనగపిండి, తగినంత అల్లం, వెల్లుల్లి ఉల్లి మారిన మసాలా ముద్ద.

తయారు చేయు విధం :- పై విధం గానే పనసపాట్లు వడల కోసం కలిపిన విధంగా కలపాలి. అందులో అల్లం, వెల్లుల్లి ముద్దను కలుపుకుని కొద్దిగా కోలా ఉండే

పేపుతో వేయించుకోవాలి ఈ వడల తీసి ఓ ప్రక్కగా ఉంచుకోవాలి

బానిలో చవాలు, జీడికాయ తొలించు వేసి ఉల్లిపాయలు, కొద్దిగా మసాలా ముద్ద వేసి విరగా వేయించాలి తరువాత విరచి టమోటోలు తరిగి అవి కూడా కలిపి తగినంత నీరు పోయ్యాని పూపు బాగా కావలిన కొద్దిగా కంతపెండ రసం వేసుకో వచ్చు ఈ రసం బాగా ఉడికాక వేగించిన వడలు వేసి ఒక ఉడుకు ఉడికించి దించుకో వాలి ఇది వరో గాలిలోకి పుల్కారానికి వేగి మెంతుంటే చలా రుచిగా ఉంటుంది

- జె ఎస్ రమ

సగ్గుబియ్యం చెట్టి

కావలిన పదార్థాలు :- సగ్గుబియ్యం 100 గ్రా. పెరుగు పానకేజీ, ఆవాలు 50 గ్రా. నూనె 50 గ్రా. పచ్చిమిర్చి 50 గ్రా. ఉప్పు తగినంత.

తయారుచేయు విధానం :- ముందుగా సగ్గుబియ్యం శుభ్రం చేసి, కొంచెం నీరు పోసి మెత్తగా ఉడకబెట్టువలెను. తర్వాత పచ్చిమిర్చి తరుక్కాలి ఆవాలు, తరిగిన పచ్చిమిర్చి మూనెలో వేయించాలి పిమ్మట పెరుగునికొంచెం చిక్కనారుద్దుకుని, ఉడికిన సగ్గుబియ్యం, ఉప్పు ఆవాలు, పచ్చిమిర్చి మొత్తం అన్నీ అందులో కలపవలెను. యిది కొన్ని తవ్వడిలా వుంటుంది.

- ప్రభా మల్లిఖాబు

ది ట్రైన్

మానంగా మూస్తున్నాడు అరికి లత ఒక మహాశ్వర వ్యక్తిలా కనపడుతూంది.

అదని కళ్ళలోని ఆర్ధ్రతను చూస్తూ మృదువుగా అడిగి లత, "సాకు తెలుసు అర్ధం చేసుకోగల మంచి మనసు మీది. మన మధ్య ఇంతగా పేరిగిన స్నేహాన్ని చూసుకుని మనం గర్వపడాలి, సంతోషపడాలి. అంతేకాని అది మన మధ్య సమర్పణ, బాధలని తెచ్చి పెట్టకూడదు. మనస్ఫూర్తిగా నేను కోరేది ఇదే!" అంది.

మట్టు చీకట్లు కుసురుతున్నాయి. సల్ఫే ఆకాశంలో చుక్కలు విస్తరించుకుంటూ గాని చాలావే ఉన్నాయో, చీకటి వచ్చాకే వాటి ఆకర్షణ అందం బయట పడినట్లు

ఉజ్వలమైన కాంతితో ప్రకాశిస్తున్నాయి!

శర్మ ప్రకాంతమైన మనసులో లతకి దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆమె చేతిని అవతేలి లోకి తీసుకుని స్నేహపూర్వకంగా ఒకేఒక సారి నొక్కి గబగబా మెట్టుదిగి వచ్చేశాడు. దూరంగా విక్కడో రైలుకూత ఇద్దరికీ వినిపించింది.

* * *

నరిగ్గా వాలి గువారాల తరువాత హతాత్తుగా శర్మ వెళ్ళి ఈ భవేళలు ఆఫీసులో అందరినీ వెలకరించాయి.

అయితే శర్మ ప్రత్యేకించి, ముందుగా ఓ వ్యక్తికి ఇచ్చాకనే, అని మిగిలా అందరికీ అందాయి.

ఆ వ్యక్తి పేరు 'లత'!!

**మీరు 7వ తరగతిగాని 10వ తరగతిగాని చదివే విద్యార్థులయితే
యూఫోటోలలో మీరూ వున్నారేమో పరిశీలించి చూడండి**

**ఒక తరగతి కోసం ఒక పత్రిక!
పత్రికా ప్రపంచం లోనే ఒక సంచలనం !!**

7వ తరగతి, 10వ తరగతి విద్యార్థులకు ఒక అపూర్వ అవకాశం

మాబడి

ఏడవ తరగతి విద్యార్థులకోసం

పాఠశాల

పదవ తరగతి విద్యార్థులకోసం

జాబై 31లోపల చందాకట్టినవారికి ప్రత్యేక బహుమతులు
• 'మాబడి' కి రూ॥ 10 చందాకట్టినవారికి రూ॥ 3 విలువ చేసే
రెండు పిల్లల నవలలు ఉచితం!

• 'పాఠశాల'కు రూ॥ 18 చందాకట్టినవారికి రూ॥ 50 విలువ చేసే
ఎమెస్కో వారి తెలుగు-ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ + ప్రత్యేక సంచిక (రూ॥ 4)
ఉచితం!

_____చందాపైకం పంపొచ్చిన చిరునామాలు_____

మాబడి
చౌడేపల్లె - 517237
ఆంధ్ర ప్రదేశ్.

పాఠశాల
చౌడేపల్లె - 517237
ఆంధ్ర ప్రదేశ్

Marketed By **Margadarsi Marketing PRIVATE LIMITED**

PRITHVI

వారపలం

విద్వాన్కౌట సత్యరంగయ్య శాస్త్రి.

13-7-1979 శుక్రవారం మొదలు
19-7-1979 గురువారం వరకు

మేషం : ఆదాయ విషయంలో రోపందేదని ఈ వారము, ఫలప్రదాయముని గ్రహించ గలుగుతారు. దనాదాయంలో రోపం లేదు. క్రొత్తగా చేట్టివ కాగ్యలలో లాభం కూడి వస్తుంది. చూచిన మిత్ర సహాయం వలన పెద్దగా లాభించే కార్యక్రమం చేపడుతారు. స్త్రీలకు: సర్వానుకూలమైన వారం. వారఫలం వారాంధ్రంలో అందుకోవలదు.

వృషభం : మీ కార్యక్రమాలలో అనుకోకుండా అంతరాయాలొస్తాయి. సాహిత్య కళారంగాలలో, కొందరకు సర్వానుకూలప్రదం. మీ ఆలోచనలు ఫలించాయి. వార మధ్య భాగస్వామి ఏదైనా ప్రయత్నాలు చేస్తే లాభించుకము. స్త్రీలకు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ప్రయత్నించి కొన్ని వార్యలు ఫలప్రదంగా నెరవేరుతాయి.

మిథునం : సాహసించి అనేక కార్యాల నెరవేరు కొంటారు. సాహిత్య కళారంగాల్లో ప్రయత్నించి వస్తుంది. దైవ కార్యాల నెరవేరుతాయి. మిత్రుల వలన కార్యకూలత కలుగుతుంది. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు అంతరించి పోతాయి. స్త్రీలకు:

ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతానం వలన సంపదం ఉంటుంది. బంధుమిత్రులను కలుసు కొంటారు.

కర్కాటకం : కార్యక్రమాలు హడావుడిగా ఉంటాయి. ఒక వేళ కార్యక్రమానికి అంతరాయం ఉండవచ్చు. మీ అంచనాలు తారుమారవుతాయి. ఏదో సబా కార్యక్రమంలో చాలమంది పాల్గొనే అవకాశం ఉంటుంది. దైవ కార్యాల నెరవేరుతాయి. మిత్ర సహాయం లభిస్తుంది. స్త్రీలకు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఉధిపరం చెల్లుతుంది. గౌరవం కద్దు.

సింహం : పెద్దలవల్ల, మిత్రుల వల్ల, పరిచితులవల్ల, జరుగవలసిన పనులు నెరవేరుతాయి. ఆదాయం సామాన్యం. డివైన్ గా విషయాలలో కూడా పెద్దగా ఫలితం అనిపించగిన వారం కాదు. గౌరవా ర్హులతో సంబంధం ఉంటుంది. వారి ఆలోచనలు వింటే మీకు లాభింపవచ్చు. స్త్రీలకు ఆరోగ్యంలో అంత మేలుగా చెప్ప వీలు లేదు. సామాన్యమైన దనాదాయం ఉన్నది.

కన్య : బాగా శ్రమిస్తారు. విశ్వాసపాత్రంగా పని చేస్తారు. ఆఖరు రెండు రోజులు చాల విచార మేలుగా ఉంటుంది. ఏద ఒక రకంగా

ధనం సమకూడే అవకాశం ఉంటుంది. దైవకార్యాల కులత కలదు. స్త్రీలకు: ఆరోగ్య బాగుండు.

తుల : వృత్తి వ్యాపారాల్లో సర్వానుకూలమైన వారం. కార్యం సాఫల్యమయ్యే వారం. వారఫలం అనుకూలమని, ఆదాయం అందిస్తున్న కున్నట్లు చెప్పిందని సంపదం కలుగుతుంది. వ్యాపార విస్తరణ సుముఖంగా నెరవేరుతుంది. తద్వారా ఆదాయం సంభవం. స్త్రీలకు గౌరవం బాగుంటుంది. లాభం సంభవం. దనాదాయం కలదు.

వృశ్చికం : మనస్సుకు బాధకరమైన వారం. మీరు విరుగు జరుగుతుంది. వారం మధ్యలో మూడు దినాలు మీకు అనుకూలం అగుట చేత, కొన్ని విధాల మేలు కలుగుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. ప్రయోజనం గల పరిణామాలు, అప్రయత్నంగా లాభం సమకూడుతుంది. స్త్రీలకు: సర్వానుకూలమైన వారం. అలవృత్త, వ్యాపార, లలితకళా సుఖం గల వారికి సహవాసకాలం అంటారు.

ధనుస్సు : అవకాశం కోసం గతవారం ఎదురు చూచారు. కాని లాభం లేకపోయింది! ఈ వారం జరుగవలసిన, లాభదాయకమైన పనులు నెరవేరు తాయి. పట్న సాంప్రద్యం, మంచినీటి దిగువం బంధువులతో యాదృచ్ఛికంగా, రాజకీయ బాధింకొంత భాగం వసూలుకావటం జరుగుతుంది. స్త్రీలకు: ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతాన విషయం మైత్రవం డం. సాహిత్యభివృద్ధి.

మకరం : స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు లాభిదాయకంగా ఉంటాయి. ముచ్చట ప్రక్కల వారి మధ్య గౌరవం అభివృద్ధి చెందుతుంది. పెద్దల వలన జరుగవలసిన పనులు నెరవేరుతాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో అభివృద్ధి గ్రహించ గలుగుతారు. స్త్రీలకు: ఆరోగ్యభివృద్ధి. కన్యలుగా ఉండేకొందరి విషయంలో శుభప్రసవం లుంటాయి.

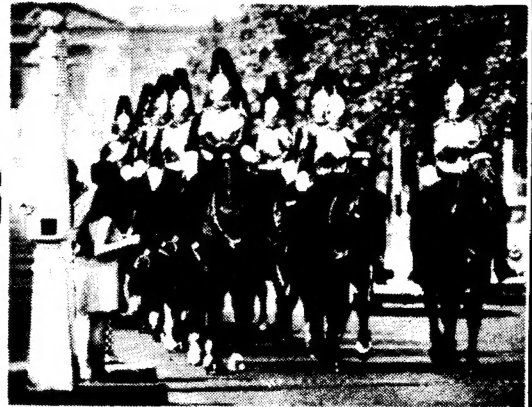
కుంభం : వ్యాపారంలో ఆదాయం, ఆరోగ్యంలో మెరుగు, అశుభదానికి అనుకూలమైన గ్రహమకరాల గల వారం గాదు. ఏదో వ్యవహారంలో చిక్కుబడి సతమతం కావటం కొందరి విషయంలో గలదు. స్త్రీలకు: ఆదాయం నెరవేరుతుంది. ఏదోద కాంక్షే పాల్గొని పాల్గొనటం, సంతానానికి సుఖంతో నెలలు లభ్యం కావటంతో అశుభాభివృద్ధి కాంక్షించ వచ్చు.

మీనం : గృహస్థుల వృద్ధి తేయాలని, స్థిరాస్థి విపేసించిందని, వ్యాపారం విస్తరించ చేయాలని, దానివ్యయ వ్యాపారం చేయాలని తలచుకుంటున్నారని ఫలితం అనుభవించే వారం కాదు. దనాదాయం సంభవం గాదు. స్త్రీలకు: ఒక అనేక మరణాలలో అనందం పంభవం గాదు. క్రొత్త అవకాశాలు కొన్ని లాభదాయకం కావటంతో, వారఫలం ఫలితానికి వచ్చిందనుకొంటారు.

వారం తోబుట్టి కృతం మున్నగు సాధింపమని
సెలవు పెట్టావు. మరి ఈ కృతం మున్నగు
సెలవునీ సాధింపమని సెలవు పెట్టుతున్నాను.

విషుల మనన మనోదర్శనం

తెలుగు పాఠకులను సువిజ్ఞాన ప్రపంచంలోని విభిన్న ప్రాంతాల ప్రజల మధ్య ప్రతినెలా విహరింప జేసే ఏకైక మాస పత్రిక 'విషుల'. ఈ విజ్ఞాన విహారంలో గల అనేకానేక భాషలలో వెలువడుతున్న అపూర్వ కథానికా సాహిత్యంలోని ఆజీ ముత్యాలను సేకరించి అనువాదం అనిపించనంతటి కేట తెలుగులో సమర్పిస్తోంది 'విషుల'.

'విషుల' వంటి విశ్వ కథా విపంచి తెలుగులోనే కాదు, మరే భారతీయ భాషలలోనూ కూడా వెలువడటం లేదనేది తెలుగు వారికి గర్వకారణం.

రంగుల అఫ్ సెబ్ ముద్రణలో విశిష్ట ప్రమాణాలలో వెలువడే 'విషుల' నెలనెలా అనేక కథలతో పాటు ప్రతి పేజీలోనూ జోతులు, విచిత్ర విశ్వాసం కూడా అందజేస్తోంది. ప్రతి కథకూ రెండు రంగులలో భావ స్ఫూర్తికి చిత్రాల సమర్పణ 'విషుల' ప్రత్యేకత.

132 పేజీల విశ్వ కథా విపంచి 'విషుల' కేవలం 125 పైసలకే అందిరికి అందుబాటులో ఉంది.

విషుల

ప్రతి నెలా 1వ తేదీకి వెలువడే
విశ్వ కథా వేదిక

Marketed By

Margadarsi Marketing
PRIVATE LIMITED

Eenadu Compound, Hyderabad-500 004

